

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
17. JUNI 1998

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET 17. JUNI 1998

- Sak 1/98 Orientering om utviklingen i fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1998.
- Sak 2/98 Orientering om utviklingen i fisket etter sei nord for 62 ° N i 1998.
- Sak 3/98 Regulering av fisket etter makrell i 1998.
- Sak 4/98 Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 1998/99.
- Sak 5/98 Eventuelt.

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES: The International Council For The Exploration Of The Seas

ACFM: The Advisory Committee On Fishery Management

NAFO: Northwest Atlantic Fisheries Organization

NEAFC: North East Atlantic Fisheries Commission

CPUE: Catch per unit effort

TAC: Total allowable catch

MBAL: Minimum biological acceptable level

SSB: Spawning stock biomass

Fra og med torsdag 28.mai har Akademikernes Fellesorganisasjon (AF) vært i streik. Flere av saksbehandlerne ved Utredningskontoret på Fiskeriøkonomisk Avdeling er i streik. Dette har gått ut over forberedelsene av dokumentene til Reguleringsrådets møte ved at en del spørsmål ikke er så grundig undersøkt og utredet som det som vanligvis er tilfelle med Fiskeridirektørens saksframlegg til Reguleringsrådet.

Forberedelsene av saksdokumentene var likevel kommet så langt før streiken ble iverksatt, at Fiskeridirektøren og de ikke-streikende på Avdeling for Fiske og Fangst og på Fiskeriøkonomisk Avdeling, har vært i stand til å diskutere alle viktige spørsmål og deretter trekke de nødvendige konklusjoner.

Det må likevel presiseres at når det gjelder saken om orientering om utviklingen i fisket etter torsk og hyse nord for 62° N hittil i 1998, er det foreliggende dokumentet et første utkast fra ansvarlig saksbehandler, som nå er i streik.

MØTE I REGULERINGSRÅDET 17. JUNI 1998

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 0900 til kl. 1430.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Gerhard Olsen, Norges Fiskarlag
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Sammy Olsen, Norges Fiskarlag
Jan Lerbukt, Norges Fiskarlag
Rolf Domstein, FNL
Per Dag Iversen, FNL (setterrepresentant)
Ottar Kaldhol, Norsk Sjømannsforbund

Som faglige rådgivere møtte:

Tore Jacobsen, Havforskningsinstituttet
Rodle Angell, Norges Råfisklag
Knut Torgnes, Norges Sildesalgslag

Som sekretærer møtte Stein-Åge Johnsen og Kirsti Larsen, Fiskeridirektoratet

Som observatører møtte:

Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Jan Frederik Danielsen, Fiskeridepartementet
Turid Tveit, Sør-Norges Trålerlag
Alv H. Klepsvik, Kystvaktinspektøren
Kåre Lie, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag

Dessuten møtte:

Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Anne K. Veim, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Rannveig Bøthun, Fiskeridirektoratet
Nina Dahl, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet

Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet
Grethe A. Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Anders Østreim, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet
Trond Moldskred, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Jarle Nummedal, Fiskeridirektoratet

Peter Gullestad innledet møtet med å konstatere at det ikke var fremmøtt representanter eller vararepresentanter fra Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund og Sametinget.

Han spurte deretter om det var merknader til innkallelsen eller sakslisten og om det var saker som var ønsket tatt opp under eventuelt.

Han viste til at det var mottatt en telefaks fra Sametinget som ble lest opp og protokollert (./.). Når det gjaldt anførselene i telefaksen vedrørende russiske leveranser, viste han til at Strategimeldingen fra Fiskeridepartementet som ville bli lagt frem i nær fremtid, også omhandlet russerleveranser.

Han kunne deretter konstatere at det ikke var andre merknader til saksliste og innkalling eller saker som var ønsket diskutert under eventuelt.

Alf E. Nystad,
Sametingets representant i reguleringsrådet,
Hans A. Opstadsvei 34,
9700 Lakselv.

Tlf: 78 97 70 58 (arb)
Fax: 78 97 70 55

Lakselv 16.juni 1998.

Fiskeridirektøren
v/saksbehandler i reguleringsrådet Kirsti Larsen,
Postboks 185,
5002 BERGEN

Ang; MØTE I REGULERINGSRÅDET 17.JUNI 1998.

Viser til Deres innkalling av 5.juni 1998, Deres telefax om utsettelse av 10.juni d.å., Deres telefax om avlysning av 15.juni d.å., min telefoniske henvendelse til Dere av 16.juni, samt streiken i AF som lammet flytrafikken og som ikke ble avblåst før 16.juni d.å.

På tross av min muntlige anmodning om å utsette møtet til flyforbindelsene i Nord Norge er normalisert etter streiken, velger De å gjenberamme møtet til onsdag 17.juni d.å. Dette synes jeg er meget beklagelig all den tid det er helt umulig for meg å reise til Bergen under de rådende forhold.

Ber derfor om at mitt brev i sin helhet blir referert i begynnelsen av møtet og at dette blir protokollert som innspill fra Sametingets side.

Ber forøvrig om at følgende blir protokollert under de enkelte punktene på sakslista:

Sak 1/98 Orientering om utviklingen i fiske etter torsk og hyse nord for 62° N i 1998.

Sametinget ber fiskeridirektøren i sitt videre arbeide med forberedelsene for reguleringsopplegget for fiske etter torsk og hyse nord for 62° N for 1999, grundig redegjøre for hvordan man ved reguleringene vil takle situasjonen med bortfall av russiske leveranser til mottaksanlegg og fiskeindustrien i Finnmark de nærmeste årene.

Sametinget ber samtidig om at man i sakspapirene og ved fremtidige orienteringer også legger vekt på å synliggjøre de russiske leveransenes betydning for fiskeriene i Nord Norge.

Sak 2/98 Orientering om utviklingen i fiske etter sei nord for 62° N i 1998.

Sametinget viser til sin anmerkning under sak 1/98.

Sak 3/98 Regulering av fiske etter makrell i 1998.

Ingen merknader.

Sak 4/98 Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 1998/99.

Sametinget ber norske myndigheter være meget restriktive i sin tildeling av kvoter i fiske etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 1998/99, samt å være aktiv pådriver for å få andre samarbeidende land til å følge en like restriktiv linje. Dette av hensyn til at områdene det her er snakk om er viktige beite og oppvekstområder for norsk atlantisk laks. Laksen spiser både lodde, sild og sil og det er svært nærliggende å tro at et stort uttak på disse bestandene har innvirkning på laksens overlevelsessevne. Statistisk materiale viser at de ville laksestammene i Norge er sterkt truet.

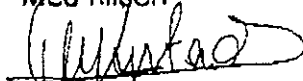
Sak 5/98 Eventuelt

Sametinget vil under denne sak foreslå at det for neste reguleringsrådsmøte settes opp en ny sak med tittel: "Russiske leveranser av råstoff til mottaksanlegg og fiskeindustrien i Nord Norge-bortfall av disse-strategi for å motvirke negative konsekvenser for fiskeriene i Nord Norge".

Sametinget er kjent med signaler om at leveranser av russisk råstoff til mottaksanlegg og fiskeindustrien i Nord Norge kan falle bort de nærmeste årene p.g.a. en omlegging av russisk fiskeripolitikk. En del av omleggingen skal overflødiggjøre leveranser i Nord Norge og bygge på en strategi for direkte leveranser til markedet av frossen fisk og ferdig foredlede fiskeprodukter.

Sametinget ber derfor fiskeridirektøren om nærmere å redegjøre for saken, utrede hvilke konsekvenser dette har for fiskeriene i Nord Norge, samt foreslå strategi for å motvirke negative konsekvenser av en omlegging av russisk fiskeripolitikk på dette felt.

Med hilsen

Alf E. Nystad

Kopi: Sametingsrådet, 9730 Karasjok.

SAK 1/98

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. GENERELT

1.1 KVOTESITUASJONEN FOR TORSK OG HYSE

I den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (10.-14. november 1997) ble det enighet om følgende:

Totalkvoten for 1998 inkludert 40.000 tonn "murmansktorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk fastsettes til 694.000 tonn. Av denne avsettes 80.000 tonn til tredjeland. De resterende 614.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring av 6.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av torskekvotene nord for 62°N i 1998 som følger:

Tabell 1, Torsk, kvotesituasjon:

Norge:	313.000 tonn
Russland:	301.000 tonn
Tredjeland:	80.000 tonn
Sum:	694.000 tonn

Totalkvoten for norsk-arktisk hyse for 1998 fastsettes til 130.000 tonn. Av dette avsettes 6.000 tonn til tredjeland. De resterende 124.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av hysekvotene nord for 62°N i 1998 som følger:

Tabell 2, Hyse, kvotesituasjon:

Norge:	66.000 tonn
Russland:	58.000 tonn
Tredjeland:	6.000 tonn
Sum:	130.000 tonn

I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på 5.000 tonn slik at den norske hysekvoten samlet utgjør 71.000 tonn.

1.2 REGULERINGSOPPLEGGET FOR TORSK OG HYSE

Den norske kvoten på torsk er fordelt med 101.975 tonn (32,58%) til trålerne og 211.025 tonn (67,42%) til den konvensjonelle flåten.

Den norske kvoten på hyse er fordelt med 27.690 tonn (39%) til trålerne og 43.310 tonn (61%) til den konvensjonelle flåten.

1.3 SAMLET NORSK FISKE AV TORSK OG HYSE HITTIL I ÅR

Pr 3. mai var det registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 3, Torsk:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	138.670 tonn	28.630 tonn	167.300 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	7.780 tonn	7.410 tonn	15.190 tonn
Vest-Norges Fiskesalgslag	660 tonn	850 tonn	1.510 tonn
SUM	147.110 tonn	36.890 tonn	184.000 tonn
Kvoteavsetning	211.025 tonn	101.975 tonn	313.000 tonn
Rest	63.915 tonn	65.085 tonn	129.000 tonn
% Utnyttelse	69,7%	36,2%	58,8%

Vanligvis regner en med at minst 2/3 av totalkvantumet for konvensjonelle fartøy fiskes i 1. halvår. I år er det fisket 69,7% før 3. mai, mens det i fjor var fisket 60,7% før 1. mai. I årene 1994, 1995 og 1996 ble det fisket henholdsvis 72,1%, 63,4% og 67,6% før 1. mai av gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap.

Pr 3. mai var det registrert landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 4, Hyse:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	11.790 tonn	8.780 tonn	20.570 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	3.480 tonn	4.940 tonn	8.420 tonn
Vest-Norges Fiskesalgslag	440 tonn	450 tonn	890 tonn
SUM	15.710 tonn	14.170 tonn	29.880 tonn
Kvoteavsetning	43.310 tonn	27.690 tonn	71.000 tonn
Rest	27.600 tonn	13.520 tonn	41.120 tonn
% Utnyttelse	36,3%	51,2%	42,1%

2. KONVENSJONELLE FARTØYERS FISKE ETTER TORSK

2.1 REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKE ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE FARTØY

Oversikten nedenfor viser gruppekvoter, fangstutvikling og restkvote pr 3. mai for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap:

Tabell 5:

Grupper:	Gruppekvote:	Fangst:	Rest:
Fartøy over 28 m. i gruppe I:	25.115 tonn	10.260 tonn	14.855 tonn
Fartøy under 28 m. i gruppe I:	160.910 tonn	122.150 tonn	38.760 tonn
Gruppe II:	20.000 tonn	14.300 tonn	5.700 tonn
Bifangstordningen:	5.000 tonn		5.000 tonn
Sum:	211.025 tonn	146.710 tonn	64.315 tonn

Fartøy over 28 meter i gruppe I:

Fartøy over 28 meter i gruppe I reguleres i 1998 som tidligere med fartøykvoter. Eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av sin fartøykvote til perioden etter 1. september.

Det er avsatt 25.115 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 11,9% av avsetningen til den konvensjonelle flåten.

Fartøy under 28 meter i gruppe I:

Fartøy under 28 meter i gruppe I er regulert med maksimalkvoter. Hele gruppekvoten til denne fartøygruppa er regulert innenfor en maksimalkvoteordning. Fartøy under 11 meter har en andel av maksimalkvotene som en garantert kvote. Gruppekvoten er periodisert slik at 35.000 tonn er avsatt til et fiske etter 1. mai. Fra 1. januar var det i utgangspunktet lagt inn en overregulering på 70%. Som følge av en svakere utvikling i fisket enn ventet ble overreguleringen økt til 100% gjennom refordelingen som ble gjennomført 3. april. Dette innebar at maksimalkvotene økte med ca 18%.

Dersom fisket er stoppet eller maksimalkvotene oppfisket har fartøy i denne fartøygruppen anledning til å fiske inntil 10% torsk i fisket etter andre arter.

Gruppe II:

Fartøy i gruppe II er regulert etter samme prinsipper som tidligere. Gruppekvoten er fastsatt til 20.000 tonn, hvorav 5.000 tonn er avsatt til et fiske etter 1. mai. Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum, selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Maksimalkvotene for denne fartøygruppen ble som følge av en svak utvikling i fisket økt med ca 18% den 7. april.

Dersom fisket er stoppet eller maksimumkvotene oppfisket har fartøy i denne fartøygruppen anledning til å fiske inntil 10% torsk i fisket etter andre arter.

Inntrekking av kvoter

Fiskeridepartementets forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1998 (deltakerforskriften) ble vedtatt ved kgl. res. 5. desember 1997. For å ha rett til å delta i fisket i gruppe I kreves det i deltakerforskriftens § 1 litra d at fartøyet må ha levert minst 10% av torskekvoten i 1996 eller 10% av torskekvoten i 1997. Tabellen nedenfor viser den fylkesvise fordelingen av inntrukkede kvoterettigheter. Det er fremdeles noen ankesaker som ikke er ferdigbehandlet. Resultatet i disse sakene vil kunne endre tabellen nedenfor.

Tabell 6:

Fylker	Antall fartøy	Kvotefaktorer	Tonn ¹
Finnmark	35	99,6	1.984 tonn
Troms	39	108,4	2.159 tonn
Nordland	64	171,9	3.424 tonn
Trøndelag	13	35,2	701 tonn
Møre og R.	12	32,6	649 tonn
Sogn og F	2	6,8	135 tonn
Sum	165	454,5	9.052 tonn

¹ Beregnet på grunnlag av kvotefaktor pr 1. januar, dvs 70% overregulering. Kvotefaktor 1,00 = 19,92 tonn.

Hvordan inntrukkede kvoter skal disponeres er det foreløpig ikke tatt stilling til. Tradisjonelt er slikt kvantum benyttet til å slippe nye deltakere inn i fisket.

2.2 UTVIKLING I FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP

2.2.1 LOFOTFISKET

I følge foreløpige tall fra Norges Råfisklag er årets skreikvantum 51.787 tonn rund vekt. Følgende oversikt viser totalt skreikvantum, samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983-1996. For 1997 og 1998 er kvantum og antall fartøy basert på sluttstatistikken. For disse årene har vi dermed ikke oversikt over hvor mange mann som har deltatt i Lofotfisket.

Tabell 7:

År	Kvantum	Antall fartøy	Antall mann
1983	81.392	1.853	4.488
1984	72.341	1.836	4.543
1985	39.856	1.041	3.593
1986	23.835	905	2.347
1987	28.635	1.028	2.648
1988	18.453	933	2.349
1989	21.800	777	1.960
1990	23.757	994	1.992
1991	38.622	1.760	3.343
1992	44.688	2.030	3.780
1993	49.320	1.760	3.414
1994	60.455	1.615	3.291
1995	51.690	2.065	4.000
1996	50.375	1.772	3.971
1997	57.592	1.609	
1998	51.787	1.624	

Som vi ser av tabellen kommer årets Lofotfiske opp på omlag samme kvantum som i 1995. Førstehåndsverdien av årets Lofotfiske er foreløpig 508,9 millioner kroner, mens fjorårets Lofotfiske hadde en førstehåndsverdi på 392,5 millioner kroner. Gjennomsnittlig førstehåndsverdi har med andre ord økt fra 6,80 kr/kg i fjor til 9,80 kr/kg i år.

2.2.2. FORDELING AV FANGST PÅ REDSKAP

Oversikten nedenfor viser fordelingen mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr månedsskiftet april/mai for årene 1989 - 1998.

Tabell 8, Redskapsstatistikk:

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.506	16,9	21.633	20,9	11.378	11,0
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1
1995	70.912	51,2	30.964	22,4	10.894	7,9	25.617	18,5
1996	79.366	52,5	31.759	21,0	10.838	7,2	29.298	19,4
1997	88.205	55,5	28.932	18,2	9.472	6,0	32.393	20,4
1998	84.496	57,5	25.045	17,0	7.649	5,2	29.620	20,2

Som vi ser av tabellen over har andelen torsk tatt med garn økt jevnt de senere årene, mens det har vært en tilsvarende nedgang i andelen torsk tatt på juksa. Andel torsk tatt med snurrevad har vært relativt stabilt de par årene.

2.2.3. UTVIKLINGEN I FISKET INNENFOR GRUPPE II.

Foreløpige tall viser at landet kvantum pr 3. mai er kommet opp i 14.300 tonn rund vekt. Eventuelt etterslep kommer i tillegg. Dette er omlag samme kvantum som på tilsvarende tidspunkt i fjor. Gruppekvoten er på 20.000 tonn. Det gjenstår således 5.700 tonn. I fjor ble det fisket ca 5.000 tonn fra 1. mai og ut året.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy i maksimalkvoteordningen samt fangst, sammenlignet med samme tidspunkt tidligere år.

Tabell 9, Gruppe II's fangstutvikling:

Fylke	Antall fartøy					Fangst pr utg april				
	1994	1995	1996	1997	1998	1994	1995	1996	1997	1998
Finnmark	214	209	164	193	218	968	645	1.608	2.497	2.556
Troms	526	471	385	327	422	2.058	1.688	2.108	2.866	2.303
Nordland	997	833	775	682	718	5.298	2.910	3.420	5.206	5.639
NTrøndelag	132	127	117	107	103	381	243	268	409	363
STrøndelag	241	229	214	170	159	970	677	534	474	500
Møre og R	714	654	641	510	513	3.281	2.436	1.538	2.181	1.295
Sogn og F	71	89	87	38	48	481	527	979	556	568
Andre	100	110	83	113	149	876	826	870	827	1.077
Sum	2.995	2.722	2.466	2.140	2.330	14.313 ¹	9.952	11.325	15.016	14.301

¹ Inkludere ca 1.000 tonn som er fisket av trålere med konvensjonelle redskap som skal belastes trålerne kvote.

Som vi ser av tabellen er det i år større deltagelse i fisket enn i fjor i alle fylker med unntak av Trøndelagsfylkene. Den økte deltagelsen skyldes trolig bedre førstehandspriser heller enn bedre fangstmuligheter/tilgjengelighet siden den økte deltagelsen ikke har gitt videre kvantumsmessige utslag.

2.2.4 FARTØY UNDER 28 METER I GRUPPE I.

Fylkesvis fordeling av fangst pr 3. mai:

Tabell 10:

Fylke	Kvote		Fangst		Utnyttelse %
	Antall fartøy	Kvote	Delt. fartøy	Fangst	
Finnmark	528	42.887	463	18.401	42,9
Troms	567	49.900	509	26.129	52,4
Nordland	1.162	112.630	1.086	59.415	52,8
NTrøndelag	84	7.698	80	2.823	36,7
STrøndelag	106	8.451	94	3.172	37,5
Møre og R.	242	24.272	218	7.646	31,5
Sogn og F.	46	7.780	36	2.497	32,1
Hordaland	13	1.936	11	524	27,1
Andre	18	2.975	16	1.541	51,8
Sum	2.766	258.529	2.513	122.147	47,2

Som vi ser av tabellen over er det i Nordland og Troms størst utnyttelse av de tildelte kvotene.

Tabell 11:

Lengdegruppe	Antall fartøy med kvote	Samlet kvote	Fangst	Utnyttelse
0 - 6,9	52	1.451	79	5,4
7 - 7,9	142	4.814	676	14,0
8 - 8,9	323	13.178	2.318	17,6
9 - 9,9	492	24.010	5.999	25,0
10 - 10,9	644	35.511	15.459	43,5
11 - 11,9	113	8.554	3.758	43,9
12 - 12,9	179	16.754	8.826	52,7
13 - 13,9	130	14.768	6.557	44,4
14 - 14,9	169	22.562	14.328	63,5
15 - 15,9	142	21.783	11.827	54,3
16 - 16,9	58	10.051	5.619	55,9
17 - 17,9	49	9.472	5.512	58,2
18 - 18,9	50	10.660	5.517	51,7
19 - 19,9	51	11.888	6.747	56,8
20 - 20,9	39	9.867	5.249	53,2
21 - 21,9	42	11.382	5.738	50,4
22 - 22,9	15	4.304	2.386	55,4
23 - 23,9	23	6.967	4.980	71,5
24 - 24,9	17	5.386	3.458	64,2
25 - 25,9	8	2.630	1.269	48,3
26 - 26,9	9	3.048	853	28,0
27 - 27,9	19	6.587	4.995	75,8
Sum	2.766		122.147	

Fartøy over 10 meter største lengde har langt større kvoteutnyttelse enn fartøy under 10 meter. Dette skyldes blant annet at de minste fartøyene er mer utsatt for værhindring og mer avhengig av god tilgjengelighet over en lengre periode enn de større fartøyene. Den relativt sett romslige kvotesituasjonen for de minste fartøyene vil imidlertid medføre at disse nok også i en situasjon med god tilgjengelighet og liten grad av værhindring vil ha lav kvoteutnyttelse sammenlignet med større fartøy som har en noe mindre romslig kvotesituasjon.

2.2.5. FARTØY OVER 28 METER I GRUPPE I.

Det er oppfisket 10.260 tonn pr 3. mai av en gruppekvote på 25.115 tonn. Det gjenstår således 14.855 tonn.

2.3. REGULERINGSOPPLEGGET I LYS AV BESTANDSSITUASJONEN

I møtet i den norsk-russiske fiskerikommisjonen i november 1997 drøftet man blant annet usikkerheten i bestandsanslaget for norsk arktisk torsk:

"Partene drøftet usikkerheten i bestandsanslaget for norsk arktisk torsk som ACFM har påpekt. Behovet for økt forskningsinnsats og tokt i hele bestandens utbredelsesområde ble sterkt understreket. På bakgrunn av kommende vinters forskningstokt vil partene be ICES foreta en fornyet bestandsvurdering samt evaluere metodikken som anvendes ved anslag av bestandens størrelse. Det forutsettes at dette arbeidet er gjennomført tidsnok til at ACFM kan behandle spørsmålet på møtet i mai 1998.

Partene var enige om at det er behov for å videreutvikle omforente langsiktige strategier for forvaltning av fellesbestandene i Barentshavet. Inntil en slik strategi foreligger for torsk, var partene enige om at den årlige totalkvoten skal fastsettes slik at gytebestanden holdes over 500.000 tonn samtidig som fiskedødeligheten i løpet av de kommende år reduseres til under $F_{med}=0,46$."

Dersom det ikke blir foretatt en reduksjon i TAC på torsk anser Fiskeridirektøren, på bakgrunn av bestandssituasjonen og dagens høye kvotenivå, det ikke tilrådelig å foreta endringer i reguleringsopplegget med sikte på å fiske opp norsk totalkvote. Dersom norsk totalkvote ikke blir fisket opp med eksisterende reguleringsopplegg, er det Fiskeridirektørens oppfatning at en eventuell restkvote bør forbli ufisket og således komme bestanden til gode. På denne måten vil en eventuelt redusere fiskedødeligheten i inneværende år uten å sette ned totalkvoten.

3. KONVENSJONELLE FARTØYERS FISKE ETTER HYSE

3.1 REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKET ETTER HYSE KONVENSJONELLE FARTØY

Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er fastsatt til 43.310 tonn, hvorav 23.310 tonn er avsatt til et fiske etter 1. juli. Fisket er regulert med en generell maksimalkvote på 200 tonn pr fartøy.

Når fisket er stoppet eller maksimalkvoten oppfisket kan fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ha inntil 10% hyse ved fiske etter andre arter.

3.2 UTVIKLING I FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Totalt ble det i 1997 fisket 49.700 tonn hyse med konvensjonelle redskap. Pr 3. mai i år er det fisket 15.700 tonn hyse med konvensjonelle redskap. På samme tidspunkt i fjor var det fisket 16.600 tonn hyse. Så langt i år har 3.590 fartøy fisket hyse med konvensjonelle redskap. Kun 1.385 av disse har landet mer enn ett tonn hyse. I hele 1997 deltok 4.517 fartøy i fisket etter hyse med konvensjonelle redskap. 1.706 av disse fartøyene landet mer enn ett tonn hyse. Så langt i år har 5 fartøy fisket 90% eller mer av maksimalkvoten på 200 tonn. 9 fartøy har fisket mer enn 70% av maksimalkvoten. I hele fjor fisket 50 fartøy mer enn 200 tonn. 34 av disse var

større enn 28 meter største lengde. Ved utgangen av april i fjor hadde 23 fartøy fisket mer enn 200 tonn. Alle disse fartøyene var større enn 28 meter største lengde.

Tabellen nedenfor viser antall fartøy og fangst i perioden januar til april i 1997 og pr 3. mai i 1998.

Tabell 11:

	Jan. - april 1997:		Pr 3. mai 1998:	
	Antall fartøy:	Fangst:	Antall fartøy:	Fangst:
under 11 meter	2.115	1.466 tonn	2.356	1.994 tonn
11 - 13,9 m	431	965 tonn	439	1.268 tonn
14 - 17,9 m	444	2.127 tonn	431	2.768 tonn
18 - 22,9 m	187	1.633 tonn	196	2.499 tonn
23 - 27,9 m	83	962 tonn	88	1.556 tonn
over 28 meter	77	8.921 tonn	80	5.461 tonn
Sum	3337	16.074 tonn	3.590	15.546 tonn

Som vi ser av tabellen over har samtlige lengdegrupper med unntak av fartøy over 28 meter større landinger i år enn på samme tid i fjor. Det er således kun i gruppen over 28 meter at en så langt har fått en reguleringseffekt av maksimalkvotereguleringen. En bedret markedssituasjon med høyere førstehåndspriser er sannsynligvis hovedårsaken til de økte landingene av hyse av fartøy under 28 meter.

I de nærmeste årene forventes totalkvoten for hyse å ligge på et vesentlig lavere nivå enn den har gjort de siste par årene. I en slik situasjon vil det være behov for å vurdere alternative modeller for regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap. For eksempel vil en egen gruppekvote for fartøy over 28 meter kunne være et hensiktsmessig reguleringstiltak i 1999.

4. TRÅLERNES FISKE ETTER TORSK OG HYSE

Trålernes gruppekvote av torsk er fullt ut fordelt, men er ikke overregulert. Trålernes gruppekvote av torsk forventes å bli oppfisket innenfor dagens reguleringsopplegg.

Trålernes gruppekvote av hyse forventes å bli fisket opp innenfor dagens fartøykvoteregulering.

Gullestad sa at saksdokumentene p.g.a. streiken var ufullstendige. Han viste til den nye ACFM-anbefalingen og at denne var mindre positiv enn det som var lagt til grunn sist høst. Han ga deretter ordet til forskerne for orientering.

Jakobsen sa at bakgrunnen for den nye anbefalingen var at Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i møte i november hadde ønsket en ny gjennomgang og bestands-estimat i løpet av 1. halvår 1998.

Han la til grunn at årsaken for ønsket om ny anbefaling, antakelig hadde vært håp om høyere estimat. Han sa videre at forskerne hadde fremkommet med store variasjoner i bestanden over kort tid. Dette var bl.a. ansett å skyldes et metodeproblem. Det var nå i arbeid en gruppe som skulle se på mulighetene for en ny regnemodell. Arbeidet ville ta tid og derfor bare være delvis gjennomført når kvotene for 1999 skulle beregnes til høsten. Når det gjaldt den siste ACFM-rapporten fra mai omhandlet den kvoten for 1998. Konklusjonen hadde da vært en redusert kvoteanbefaling av torsk for 1998. Anbefalingen var høsten 1997 gitt til 500 000 tonn, mens en et halvt år senere var kommet til at den ikke burde overstige 450 000 tonn. Det var fra forskerhold ikke anbefalt konkrete tiltak om reduksjon inneværende år. Det var vist til at bestanden ikke pekte oppover på kort sikt, og at gytebestanden kunne gå under 500 000 tonn. Han presiserte imidlertid at det ikke var tale om rekrutteringssvikt, men en nedgang i bestanden som skyldtes enkelte svake årsklasser. Han viste også til at det forelå god ettervekst ved at det etter svake årsklasser igjen var registrert sterkere.

Gullestad sa at det forelå en beklagelig, men ikke dramatisk situasjon. Han viste til at gytebestanden i dag var beregnet i overkant av 600 000 tonn. Dette var vesentlig høyere enn på 80-tallet. Han fremholdt imidlertid at en likevel ikke kunne ta lett på situasjonen. Han sa at målet for Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon de siste ti årene hadde vært å holde fiskedødligheten under 0,46. Med unntak av 1998 kunne en i ettertid konstatere at resultatet var blitt et annet.

G. Olsen sa at det var positivt med god ettervekst og at dette var synbart på havet i form av mye småfisk. Han spurte om det ikke var fare for at det oppstod et press på denne delen av bestanden. Han viste også til at det i AFCM-rapporten var lagt til grunn et urapportert kvantum på 130 000 tonn.

Jakobsen svarte at det bekymret forskerne at det var oppstått et press mot beskatning av yngre fisk. Han erkjente at forskerne antakelig burde være flinkere til å få dette med i prognosene. Han viste også til at forskerne fortsatt hadde et usikkerhetsmoment i form av kannibalisme. Denne var imidlertid forventet redusert som følge av tilgjengelighet av annen mat.

Når det gjaldt veksten slet en med etterslep. I perioder med lite lodde hadde den minste torsken dårlig vekst. Årsaken til dette var ikke primært bortfall av lodde, men at generelle miljøendringer også rammet småtorsken. Han sa at det fortsatt kunne synes som om gytebestanden av torsk var overvurdert, mens gruppen 3 - 4 åringer syntes undervurdert. Han fremhevet at situasjonen i Barentshavet i dag var svært forskjellig fra den for ti år siden. På det tidspunkt var det ingen signaler om gode årsklasser og bedret vekst.

Når det gjaldt det uregistrerte kvantum på 130 000 tonn hadde dette sitt grunnlag i beregninger fra kystvakten samt markedsundersøkelser foretatt av Fiskeridepartementet. Tallet var derfor det beste som forelå og det hadde til tross for usikkerhet vært enighet i ACFM om å bruke dette.

Gullestad viste til at tallet på 130 000 tonn hadde sin opprinnelse i tiden tidlig på 90-tallet. Dette var en periode uten ressurskontroll på russisk side. Han viste til at situasjonen i dag var bedret som resultat av det norsk-russiske samarbeidet på kontrolliden. Han viste til at situasjonen nå igjen var usikker på russisk side og at fremtiden kunne gi nye problemer.

Når det gjaldt det bestandssammensetningen sa han at en ved inngangen til 1998 registrerte en endret struktur i bestanden med mye innblanding av småfisk. Dette hadde ført til at det i år var prioritert en særlig innsats på yngel-overvåkning. Dette hadde medført svært mange stengninger og oppbringelse av fartøy som ikke overholdt reguleringene. Han viste til at kriteriene for stengning av felt hadde stått fast siden begynnelsen av 80-tallet og at det nå var igangsatt et arbeid for å finne ut om gjeldene kriterier var biodynamisk korrekte.

Wold sa at fiskerne var skadelidende som følge av mangelfull forskning. Dette førte til vanskeligheter i planlegging av driften. I tillegg medførte signalene om mulighet for redusert kvote økt aktivitet. Han hadde registret at ingen fiskere tok sjansen på å sette av kvantum til høsten. Han spurte om havforskernes aktivitet på havet var for begrenset. Han hevdet deretter en teori om at torsken om høsten og vinteren ikke var i Barentshavet, men fulgte silden vestover. Han lurte på om forskerne fortsatt avviste denne teorien.

Han sa deretter at det fortsatt fant sted en dreining i redskapsbruk fra juksa og line til garn.

Han viste også til at Råfisklaget ønsket en ny vektklasse, og at dette ville føre til økt beskatning av gytebestanden. Han spurte om dette var et problem for forskerne.

Jakobsen svarte at forskerne nok kunne ønske seg mer feltaktivitet, men presiserte at vi på dette området lå langt fremme i internasjonal sammenheng. Han sa videre at problemene for forskerne ikke primært var knyttet til manglende feltobservasjoner. Når det gjaldt vandring av torsk ut av Barentshavet var dette en gammel "kjepphest". Han viste til at de merkeforsøk som var gjennomført knapt hadde ført til gjenfangst i andre soner. Han pekte imidlertid på at en likevel ikke kunne utelukke at slik utvandring fra Barentshavet kunne finne sted enkelte år.

Bestanden i Barentshavet er imidlertid så stor at en ikke ville kunne måle en slik utvandring selv om denne f.eks. skulle fordoble bestanden av torsk ved Færøyene.

Når det gjaldt beskatning av gytemoden torsk sa han at forskerne generelt ønsket at trykket ble lagt på eldre fisk. Dette ville i praksis si omkring førstegangs gyting ved syv års alder. Forskerne var derfor ikke bekymret for økt trykk på større fisk på sikt. Trykket i dag spesielt fra trålerne var rettet mot yngre fisk.

Gullestad spurte om det likevel var mulig at en komponent av bestanden fulgte etter silden.

Jakobsen svarte at han ikke hadde tro på at fisk forsvant permanent. Han mente at hvis det foregikk en vandring, ville fisken komme tilbake på et eller annet tidspunkt. Han sa også at torsk som fulgte silden ville være stor fisk.

Gullestad sa at på bakgrunn av forskernes nye tall og endrede anbefalinger for 1998 ville bli avholdt forhandlinger med Russland i Kirkenes 22. og 23. juni. Han signaliserte at Fiskeridirektøren på grunnlag av de nye tallene ikke ville kunne gå inn for refordeling innværende år. Han presiserte at dette gjaldt verken mellom grupper eller innenfor grupper. Han sa videre at det ikke var aktuelt å gi denne anbefalingen på nåværende tidspunkt før de forestående forhandlinger var gjennomført, men han ønsket likevel Reguleringsrådets eventuelle synspunkt.

S. Olsen sa at han var enig i at en burde avvente det forestående møte før en tok spørsmål om refordeling.

Wold var enig i at en kunne være tilbakeholden med refordeling, men han viste til at Russland solgte torsk til den havgående flåte, og at dette kunne føre til at de minste båtene ble liggende ved kai.

Han hevdet videre at det ikke var mulig å fiske hyse med kun 10% innblanding av torsk.

Lerbukt var skeptisk til at Norge ikke fisket sin andel av kvoten. Han hevdet at kystvakten påsto at russerne drev utkast i stort omfang.

Domstein sa at ut fra markedsmessige hensyn burde tilgangen av fisk være forutsigbar. Det var derfor viktig at vedtatte rammer innenfor et kalenderår ble oppfylt. Han mente at dette burde gjelde med mindre det forelå helt ekstreme forhold. Han viste til havforskerne var usikker og at disse signalene skapte forvirring og sprekk i markedet. Han mente derfor at i den foreliggende situasjon burde de kvotene som allerede var fastsatt fiskes.

Kaldhol spurte om hvilken effekt og resultat Fiskeridirektøren forventet hvis en ikke foretok refordeling inneværende år.

Gullestad viste til at etter forhandlingene neste uke var det to alternative resultat. Enten at en stod på fastsatte kvoter, eller at disse ble redusert. En redusert beskatning ville komme bestanden tilgode. Det var også mulig å foreta en ensidig reduksjon og deretter overfor russerne anbefale at de gjorde det samme. Han fremholdt at det måtte være klart for alle parter at en la opp til betydelige reduksjoner i kvotene neste år. Han var av den oppfatning at når dette var kjent burde en om mulig redusere fiskepresset umiddelbart, fremfor å skyve problemet foran seg. Han viste til at den årlige beskatningen på 90-tallet hadde vært vesentlig over det som var forutsatt og ansett bærekraftig. Han sa videre at når det gjaldt bifangstproblemer var han innstilt på å vurdere dette, men kunne ikke være mer konkret i dette møtet.

Wold sa at fiskerne ville ha forståelse hvis alle, også Russland, og 3. land tok sin del av reduksjonen. En reduksjon som bare rammet kystflåten ville ikke bli akseptert. Han sa også at graden av overvåkning og vern av yngel delvis var bedret på 80-tallet, men at dette ikke gjaldt overalt f.eks. i russiske områder.

Gullestad var enig i at yngelvernet ikke var godt nok, men at det likevel var vesentlig bedre enn tidligere.

G.Olsen mente at en ikke burde handle overilt og at uttaket og kvotene hadde vært for stramt på begynnelsen på 90-tallet. Han sa at et jevnere uttak hadde vært å foretrekke.

Kaldhol sa at han oppfattet at det var behov for en symbolsk handling som kanskje ikke fikk så stor effekt.

Gullestad viste til at diskusjonen på dette punkt skulle føres i forhandlingen med Russland.

Havforskningsinstituttets sammendrag av ACFM-anbefalinger, mai 1998

Norsk-arktisk torsk (Northeast Arctic cod), revidert bestandsvurdering

Etter anmodning fra Norge og Russland har ICES utført en oppdatert bestandsvurdering for Norsk-arktisk torsk.

Status: Fiskedødeligheten har siden 1993 vært betydelig over Fmed (0,46). Bestanden er nå vurdert enda lavere enn ved bestandsvurderingen høsten 1997, og bestandsvurderingen anses fortsatt å være usikker. Det er indikasjoner på at de årsklasser som dominerer gytebestanden fortsatt kan være overevurdert. I 1997 ble ikke hele kvoten tatt, mens den i de 7 foregående år ble overfisket.

Revidert bestandsvurdering i forhold til siste rådgiving: I henhold til den oppdaterte bestandsvurderingen vil den tidligere anbefalte fiskedødelighet (0,46) svare til en fangst i 1998 på 450 000 t, sammenliknet med 514 000 t i det tidligere rådet. Den avtalte TAC på 654 000 t kan representere en ikke bærekraftig fiskedødelighet og er en trussel mot gytebestanden selv på kort sikt. ICES vil gi råd for 1999 etter høstmøtet i ACFM.

Nøkkeltall (tusen tonn):

Gytebestand 1997: 695; 1998: 619

Landinger 1997: 768

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 1998

Fiskedødelighet,98	Fangst(98)	Gytebestand (99)
0,23	250	920
0,31	322	848
0,39	389	782
0,46	450	724
0,54	510	666
0,62	564	615
0,70	614	569
0,76	654	533

Skyggelagte opsjoner ikke forenlig med føre-var-forvaltning .

Kommentarer: Det er en betydelig risiko (ikke langt fra 50%) for at en fangst i 1998 på 654 000 t vil bringe gytebestanden under 500 000 t ved starten av 1999, mens risikoen for at dette kan skje i 2000 er over 50%, hvis fiskedødeligheten holdes på samme nivå i 1999.

Dagens bestandsanslag er gjort med de samme modellforutsetninger som ved forrige bestandsvurdering. Nedjusteringen av bestanden skyldes i hovedsak at siste års data er inkludert. Analysene gir støtte for de modellforutsetninger som er brukt ved de to siste bestandsvurderingene. Usikkerheten i toktresultatene har økt fordi de norske toktene har vært begrenset til norsk sone og internasjonalt farvann.

MAY 1998

EXTRACT OF THE REPORT
OF
THE ADVISORY COMMITTEE ON FISHERY MANAGEMENT

NORTH-EAST ARCTIC COD

TO
THE GOVERNMENT OF NORWAY
AND THE
GOVERNMENT OF RUSSIA

MERK: DETTE ER IKKE DEN ENDELIGE VERSION

ICES
Palægade 2-4
DK-1261 Copenhagen K
Denmark

**Request from Norway and Russia
for revised stock evaluation of
the North-East Arctic cod**

In letters to ICES from the Royal Norwegian Ministry of Fisheries, 18 Dec. 1997, and from the Ministry of Agriculture and Food of the Russian Federation, 30 Dec. 1997:

"Based on the results of the coming winter's research surveys, the Parties agreed to request ICES to revise the stock evaluation presented by ACFM and to evaluate the methodology used for estimating the stock size."

ICES has informed the Parties (letter of 22 January 1998) that it will attempt to give updated stock advice at the May 1998 ACFM-Meeting, while the evaluation of methodology might be given at the October 1998 Meeting.

North-East Arctic cod, revised advice for 1998

State of stock/fishery: The assessment shows that the fishing mortality in 1993–1997 have been well above historical estimates of F_{med} (0.46). The updated estimates of the stock size in 1996 and 1997 are lower than in the previous assessment, and the assessment is still considered uncertain. There are indications that the year classes now dominating the spawning stock, still could be overestimated, and a continuation of the 1997 fishing mortality lead to a considerable risk for the stock to remain outside safe biological limits in the short term. In 1997 the TAC was not reached, while the TAC had been overfished for the 7 preceeding years.

Management objectives:

Updated assessment in relation to the advice given: According to an updated assessment the F_{med} catch in 1998 would be 450 000 t, compared with 514 000 t in the former advice. The agreed TAC of 654 000 t may represent a non sustainable fishing mortality and is a threat to the spawning stock even in the short term. ICES will provide advice for 1999 after the autumn meeting of ACFM.

Catch forecast:

Basis: TAC, Landings (97) = 768, $F(97) = 0.77$, $SSB(97) = 695$, $SSB(98) = 619$, F_{sq} : $F(96) = 0.67$.

F(98 onward)	basis	Landings(98)	SSB (99)
0.23	0.3 F_{97}	250	920
0.31	0.4 F_{97}	322	848
0.39	0.5 F_{97}	389	782
0.46	F_{med}	450	724
0.54	0.7 F_{97}	510	666
0.62	0.8 F_{97}	644	629
0.70	0.9 F_{97}	768	569
0.76	F_{97}	854	533

615

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: There is a considerable risk (not much below 50%) that a catch of 654 000 t in 1998 will bring the spawning stock below 500 000 t at the beginning of 1999, while the risk for this to happen in 2000 is above 50%, if the corresponding fishing mortality is continued during 1999.

The present assessment is based on the same prior assumptions as the previous assessment. Some revisions were made on catch and survey data, which had minor influence on the results. The change in results compared to previous assessment is mainly caused by adding one more year of data. The assessment still proved to be sensitive to the prior assumptions regarding the relationship between survey results and stock size. The results indicate that the assumptions made in the two latest assessment are more realistic than those made earlier. The uncertainty in the survey data has increased because the Norwegian surveys have been restricted to the Norwegian EEZ and international waters during 1997 and 1998.

Growth, maturity and cannibalism has shown large variability for this stock. This variability seems to be linked to the capelin stock. These relationships need to be incorporated into the assessment to improve the quality of the advice.

Source of information: Report to ACFM from a group of experts meeting in Bergen, Norway, 21-23 April 1998. Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1997 (ICES CM 1998/Assess:2).

Catch data and details given in Tables 3.1.2.a.1-3.

Year	ICES advice	Landings corresp. to advice ¹	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM landings ¹	Unreported landings
1987	Gradual reduction in F	595	560	552	523	
1988	F = 0.51; TAC	530	590	459	435	
1989	Large reduction in F	335	451	343	332	
1990	F at F _{low} ; TAC	172	160	187	212	25
1991	F at F _{low} ; TAC	215	215	269	319	50
1992	Within safe biological limits	250 ²	356	383	513	130
1993	Healthy stock	256 ²	500	532	582	50
1994	No long-term gains in increased F	649 ²	700	746	771	25
1995	No long-term gains in increased F	681 ²	700	740	740	
1996	No long-term gains in increased F	746 ²	700	732	732	
1997	Well below F _{med}	<993	850	768	768	
1998	F less than F _{med}	≤514	654			

¹Norwegian coastal cod not included. ²Catch at *Status quo* F. Weights in '000 t.

Cod in the North – East Arctic (Areas I and II) 15 – 5 – 1998 Yield and Spawning Stock Biomass

Short term forecast

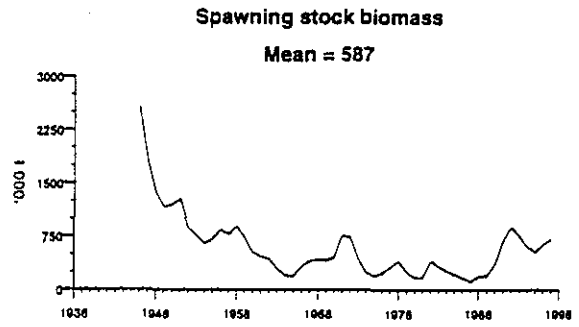
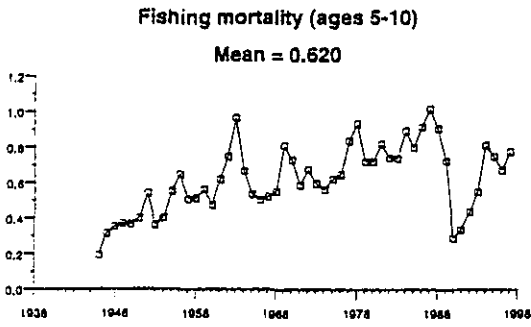
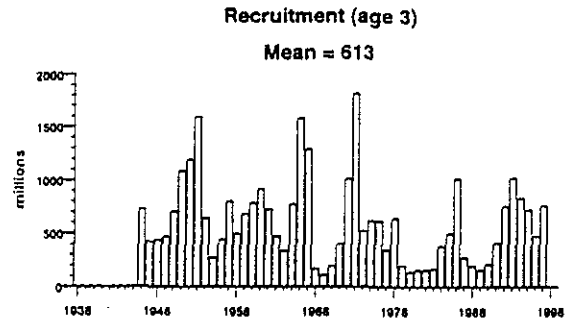
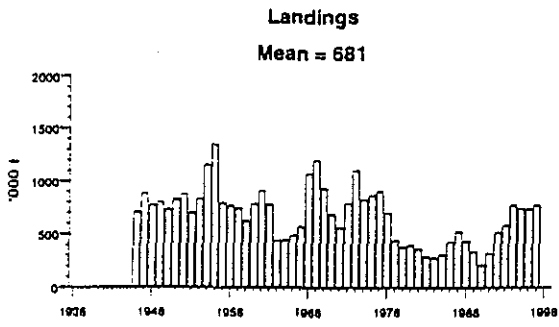

Table 3.1.2.a.1 North-East Arctic COD. Total landings (t) by fishing areas and unreported landings.
(Data provided by Working Group members.)

Year	Sub-area I	Division IIa	Division IIb	Unreported catches	Total catch
1961	409,694	153,019	220,508		783,221
1962	548,621	139,848	220,797		909,266
1963	547,469	117,100	111,768		776,337
1964	206,883	104,698	126,114		437,695
1965	241,489	100,011	103,430		444,983
1966	292,253	134,805	56,653		483,711
1967	322,798	128,747	121,060		572,605
1968	642,452	162,472	269,254		1,074,084
1969	679,373	255,599	262,254		1,197,226
1970	603,855	243,835	85,556		933,246
1971	312,505	319,623	56,920		689,048
1972	197,015	335,257	32,982		565,254
1973	492,716	211,762	88,207		792,685
1974	723,489	124,214	254,730		1,102,433
1975	561,701	120,276	147,400		829,377
1976	526,685	237,245	103,533		867,463
1977	538,231	257,073	109,997		905,301
1978	418,265	263,157	17,293		698,715
1979	195,166	235,449	9,923		440,538
1980	168,671	199,313	12,450		380,434
1981	137,033	245,167	16,837		399,037
1982	96,576	236,125	31,029		363,730
1983	64,803	200,279	24,910		289,992
1984	54,317	197,573	25,761		277,651
1985	112,605	173,559	21,756		307,920
1986	157,631	202,688	69,794		430,113
1987	146,106	245,387	131,578		523,071
1988	166,649	209,930	58,360		434,939
1989	164,512	149,360	18,609		332,481
1990	62,272	99,465	25,263	25,000	212,000
1991	70,970	156,966	41,222	50,000	319,158
1992	124,219	172,792	86,483	130,000	513,494
1993	195,771	269,383	66,457	50,000	581,611
1994	353,425	306,417	86,244	25,000	771,086
1995	251,448	317,585	170,966		739,999
1996	278,285	296,610	156,266		731,161
1997 ¹	276,530	325,135	166,198		767,863

Table 3.1.2.a.2 North-East Arctic COD. Nominal landings (t) by countries (Sub-area I and Divisions IIa and IIb combined).
(Data provided by Working Group members.)

Year	Faroe Islands	France	German Dem. Rep.	Fed. Rep. Germany	Norway	Poland	United Kingdom	Russia ²	Others	Total all countries	
1961	3,934	13,755	3,921	8,129	268,377	-	158,113	325,780	1,212	783,221	
1962	3,109	20,482	1,532	6,503	225,615	-	175,020	476,760	245	909,266	
1963	-	18,318	129	4,223	205,056	108	129,779	417,964	-	775,577	
1964	-	8,634	297	3,202	149,878	-	94,549	180,550	585	437,695	
1965	-	526	91	3,670	197,085	-	89,962	152,780	816	444,930	
1966	-	2,967	228	4,284	203,792	-	103,012	169,300	121	483,704	
1967	-	664	45	3,832	218,910	-	87,008	262,340	6	572,605	
1968	-	-	225	1,073	255,611	-	140,387	676,758	-	1,074,084	
1969	29,374	-	5,907	5,543	305,241	7,856	231,066	612,215	133	1,197,226	
1970	26,265	44,245	12,413	9,451	377,606	5,153	181,481	276,632	-	933,246	
1971	5,877	34,772	4,998	9,726	407,044	1,512	80,102	144,802	215	689,048	
1972	1,393	8,916	1,300	3,405	394,181	892	58,382	96,653	166	565,287	
1973	1,916	17,028	4,684	16,751	285,184	843	78,808	387,196	276	792,886	
1974	5,717	46,028	4,860	78,507	287,276	9,898	90,894	540,801	38,453	1,102,434	
1975	11,309	28,734	9,981	30,037	277,099	7,435	101,843	343,580	19,368	829,377	
1976	11,511	20,941	8,946	24,369	344,502	6,986	89,061	343,057	18,090	867,463	
1977	9,167	15,414	3,463	12,763	388,982	1,084	86,781	369,876	17,771	905,301	
1978	9,092	9,394	3,029	5,434	363,088	566	35,449	267,138	5,525	698,715	
1979	6,320	3,046	547	2,513	294,821	15	17,991	105,846	9,439	440,538	
1980	9,981	1,705	233	1,921	232,242	3	10,366	115,194	8,789	380,434	
						Spain					
1981	12,825	3,106	298	2,228	277,818	14,500	5,262	83,000	-	399,037	
1982	11,998	761	302	1,717	287,525	14,515	6,601	40,311	-	363,730	
1983	11,106	126	473	1,243	234,000	14,229	5,840	22,975	-	289,992	
1984	10,674	11	686	1,010	230,743	8,808	3,663	22,256	-	277,651	
1985	13,418	23	1,019	4,395	211,065	7,846	3,335	62,489	4,330	307,920	
1986	18,667	591	1,543	10,092	232,096	5,497	7,581	150,541	3,505	430,113	
1987	15,036	1	986	7,035	268,004	16,223	10,957	202,314	2,515	523,071	
1988	15,329	2,551	605	2,803	223,412	10,905	8,107	169,365	1,862	434,939	
1989	15,625	3,231	326	3,291	158,684	7,802	7,056	134,593	1,273	332,481	
1990	9,584	592	169	1,437	88,737	7,950	3,412	74,609	510	187,000	
1991	8,981	975	Greenland	2,613	126,226	3,677	3,981	119,427 ³	3,278	269,158	
1992	11,663	262	3,337	3,911	168,460	6,217	6,120	182,315	Iceland 1,209	383,494	
1993	17,435	3,572	5,389	5,887	221,051	8,800	11,336	244,860	9,374	3,907	531,611
1994	22,826	1,962	6,882	8,283	318,395	14,929	15,579	291,925	36,737	28,568	746,086
1995	22,262	4,912	7,462	7,428	319,987	15,505	16,329	296,158	34,214	15,742	739,999
1996	17,758	4,315	6,529	8,326	319,128	15,871	16,061	305,317	23,005	14,851	731,161
1997 ¹	24,500	6,141	6,600	6,400	357,353	17,500	16,452	313,344	6,178	12,832	767,300

¹ Provisional figures.

² USSR prior to 1991.

³ Includes Baltic countries.

Table 3.1.2.a.3

The SAS System

20:08 Friday, May 15, 1998

Cod in the North-East Arctic (Areas I and II)

Year	Recruitment Age 3	Spawning Stock Biomass	Landings	Fishing Mortality Age 5-10
1946	729.76	2,585.41	706.00	0.193
1947	419.95	1,805.12	882.02	0.313
1948	440.69	1,355.20	774.30	0.352
1949	466.66	1,153.49	800.12	0.370
1950	705.51	1,197.24	731.98	0.365
1951	1,085.89	1,271.43	827.18	0.398
1952	1,190.84	876.07	876.80	0.539
1953	1,592.01	760.08	695.55	0.360
1954	644.33	643.24	826.02	0.401
1955	272.94	708.24	1,147.84	0.550
1956	440.23	835.95	1,343.07	0.643
1957	805.06	771.02	792.56	0.506
1958	497.10	894.00	769.31	0.512
1959	684.73	731.96	744.61	0.560
1960	790.43	527.35	622.04	0.473
1961	918.95	462.19	783.22	0.623
1962	729.96	430.03	909.27	0.752
1963	473.30	291.64	776.34	0.970
1964	338.96	196.78	437.70	0.669
1965	778.09	190.41	444.93	0.539
1966	1,582.38	317.62	483.71	0.508
1967	1,292.66	400.39	572.61	0.526
1968	169.75	416.15	1,074.08	0.552
1969	111.97	409.27	1,197.23	0.809
1970	197.05	453.14	933.25	0.728
1971	404.98	756.08	689.05	0.588
1972	1,015.58	727.53	565.25	0.674
1973	1,818.30	446.44	792.69	0.594
1974	524.91	238.15	1,102.43	0.561
1975	622.07	191.53	829.38	0.620
1976	614.24	234.94	867.46	0.646
1977	347.73	309.69	905.30	0.835
1978	639.59	401.98	698.72	0.930
1979	198.96	244.23	440.54	0.719
1980	140.42	163.65	380.43	0.720
1981	158.11	166.89	399.04	0.817
1982	157.70	401.02	363.73	0.739
1983	168.68	319.92	289.99	0.737
1984	382.05	258.39	277.65	0.892
1985	495.58	212.23	307.92	0.798
1986	1,015.26	166.30	430.11	0.915
1987	269.29	112.11	523.07	1.016
1988	195.84	186.77	434.94	0.904
1989	158.40	195.89	332.48	0.721
1990	212.37	349.80	212.00	0.287
1991	411.89	678.56	319.16	0.337
1992	755.19	880.37	513.49	0.437
1993	1,022.66	748.68	581.61	0.549
1994	831.01	600.07	771.09	0.810
1995	720.55	529.43	740.00	0.746
1996	472.71	637.79	731.16	0.669
1997	763.21	694.82	767.86	0.772
Average	613.01	587.24	681.12	0.620
Unit	Millions	1000 tonnes	1000 tonnes	-

Cod in the North-East Arctic (Areas I and II)

Prediction with management option table: Input data

Year: 1997								
Age	Stock size	Natural mortality	Maturity ogive	Prop.of F bef.spaw.	Prop.of M bef.spaw.	Weight in stock	Exploit. pattern	Weight in catch
3	763207.00	0.5290	0.0000	0.0000	0.0000	0.190	0.0190	0.670
4	248285.00	0.3464	0.0000	0.0000	0.0000	0.520	0.1690	1.040
5	198228.00	0.2107	0.0200	0.0000	0.0000	1.070	0.4360	1.500
6	199773.00	0.2021	0.1400	0.0000	0.0000	1.880	0.6300	2.200
7	175328.00	0.2000	0.5600	0.0000	0.0000	3.370	0.6160	3.440
8	49309.000	0.2000	0.8200	0.0000	0.0000	5.250	0.9470	5.230
9	7055.000	0.2000	0.9500	0.0000	0.0000	8.930	0.8530	7.370
10	1450.000	0.2000	0.9500	0.0000	0.0000	12.150	1.1520	7.980
11	577.000	0.2000	0.9500	0.0000	0.0000	11.360	1.1370	8.330
12	312.000	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	12.670	0.9320	11.540
13	283.000	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	12.500	0.6090	10.620
14	312.000	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	13.900	1.0890	12.380
15+	2.000	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	15.000	1.0890	15.000
Unit	Thousands	-	-	-	-	Kilograms	-	Kilograms

Year: 1998								
Age	Recruit-ment	Natural mortality	Maturity ogive	Prop.of F bef.spaw.	Prop.of M bef.spaw.	Weight in stock	Exploit. pattern	Weight in catch
3	825710.00	0.6327	0.0000	0.0000	0.0000	0.218	0.0155	0.713
4	.	0.3934	0.0000	0.0000	0.0000	0.527	0.1213	1.071
5	.	0.2304	0.0200	0.0000	0.0000	1.111	0.3510	1.673
6	.	0.2022	0.1600	0.0000	0.0000	1.831	0.5633	2.227
7	.	0.2000	0.5100	0.0000	0.0000	2.832	0.7655	3.068
8	.	0.2000	0.8900	0.0000	0.0000	4.530	0.9865	5.583
9	.	0.2000	0.9700	0.0000	0.0000	7.418	0.9077	6.372
10	.	0.2000	0.9600	0.0000	0.0000	10.208	1.0597	7.864
11	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	11.854	1.1184	9.855
12	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	10.850	0.8384	10.850
13	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	12.500	0.9593	12.500
14	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	13.900	1.2063	13.900
15+	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	15.000	1.2063	15.000
Unit	Thousands	-	-	-	-	Kilograms	-	Kilograms

Year: 1999								
Age	Recruit-ment	Natural mortality	Maturity ogive	Prop.of F bef.spaw.	Prop.of M bef.spaw.	Weight in stock	Exploit. pattern	Weight in catch
3	472000.00	0.6327	0.0000	0.0000	0.0000	0.202	0.0155	0.721
4	.	0.3934	0.0000	0.0000	0.0000	0.509	0.1213	1.044
5	.	0.2304	0.0400	0.0000	0.0000	1.049	0.3510	1.574
6	.	0.2022	0.2400	0.0000	0.0000	1.920	0.5633	2.309
7	.	0.2000	0.6000	0.0000	0.0000	3.244	0.7655	3.433
8	.	0.2000	0.8000	0.0000	0.0000	5.095	0.9865	5.508
9	.	0.2000	0.9600	0.0000	0.0000	8.037	0.9077	6.794
10	.	0.2000	0.9700	0.0000	0.0000	10.840	1.0597	7.885
11	.	0.2000	0.9800	0.0000	0.0000	11.294	1.1184	9.175
12	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	10.850	0.8384	10.850
13	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	12.500	0.9593	12.500
14	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	13.900	1.2063	13.900
15+	.	0.2000	1.0000	0.0000	0.0000	15.000	1.2063	15.000
Unit	Thousands	-	-	-	-	Kilograms	-	Kilograms

Notes: Run name : MAHASA05
Date and time: 15MAY98:15:09

Cod in the North-East Arctic (Areas I and II)

Prediction with management option table

Year: 1997					Year: 1998					Year: 1999	
F Factor	Reference F	Stock biomass	Sp.stock biomass	Catch in weight	F Factor	Reference F	Stock biomass	Sp.stock biomass	Catch in weight	Stock biomass	Sp.stock biomass
1.0006	0.7728	1810553	694649	767999	0.0000	0.0000	1516087	618788	0	2174799	1177023
.	0.0500	0.0386	.	618788	45719	2115221	1129388
.	0.1000	0.0772	.	618788	89754	2057985	1083789
.	0.1500	0.1158	.	618788	132176	2002992	1040136
.	0.2000	0.1545	.	618788	173052	1950146	998342
.	0.2500	0.1931	.	618788	212446	1899357	958327
.	0.3000	0.2317	.	618788	250419	1850537	920011
.	0.3500	0.2703	.	618788	287031	1803603	883321
.	0.4000	0.3089	.	618788	322336	1758475	848184
.	0.4500	0.3475	.	618788	356390	1715078	814532
.	0.5000	0.3861	.	618788	389243	1673338	782301
.	0.5500	0.4248	.	618788	420945	1633186	751429
.	0.6000	0.4634	.	618788	451542	1594556	721855
.	0.6500	0.5020	.	618788	481080	1557383	693523
.	0.7000	0.5406	.	618788	509601	1521607	666379
.	0.7500	0.5792	.	618788	537147	1487171	640371
.	0.8000	0.6178	.	618788	563757	1454017	615450
.	0.8500	0.6564	.	618788	589469	1422094	591568
.	0.9000	0.6951	.	618788	614318	1391349	568681
.	0.9500	0.7337	.	618788	638340	1361736	546745
.	1.0000	0.7723	.	618788	661567	1333206	525719
.	1.0500	0.8109	.	618788	684031	1305715	505564
.	1.1000	0.8495	.	618788	705762	1279221	486242
.	1.1500	0.8881	.	618788	726789	1253683	467717
.	1.2000	0.9267	.	618788	747140	1229062	449954
.	1.2500	0.9654	.	618788	766842	1205321	432922
.	1.3000	1.0040	.	618788	785919	1182423	416588
.	1.3500	1.0426	.	618788	804397	1160335	400923
.	1.4000	1.0812	.	618788	822299	1139024	385898
.	1.4500	1.1198	.	618788	839646	1118459	371485
.	1.5000	1.1584	.	618788	856461	1098609	357658
.	1.5500	1.1970	.	618788	872764	1079446	344393
.	1.6000	1.2357	.	618788	888574	1060942	331666
.	1.6500	1.2743	.	618788	903911	1043072	319453
.	1.7000	1.3129	.	618788	918792	1025809	307732
.	1.7500	1.3515	.	618788	933234	1009130	296484
.	1.8000	1.3901	.	618788	947255	993012	285687
.	1.8500	1.4287	.	618788	960870	977432	275322
.	1.9000	1.4673	.	618788	974095	962370	265373
.	1.9500	1.5060	.	618788	986943	947804	255820
.	2.0000	1.5446	.	618788	999429	933716	246647
.	.	Tonnes	Tonnes	Tonnes	.	.	Tonnes	Tonnes	Tonnes	Tonnes	Tonnes

Notes: Run name : MANASA05
 Date and time : 15MAY98:15:09
 Computation of ref. F: Simple mean, age 5 - 10
 Basis for 1997 : TAC constraints

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKE ETTER SEI NORD FOR 62° N I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 50.440 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. 5.000 er avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er 45.440 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper med en gruppekvote på 7.000 tonn til notfisket, 9.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 29.440 tonn til trålerne. Trålerne og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er i tillegg regulert med en maksimalkvote på henholdsvis 1.000 og 600 tonn. Av biologiske og markedsmessige hensyn er det i tillegg innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 1. juli til og med 31. juli. Det er avsatt 35% av trålernes gruppekvote, dvs 10.304 tonn til et fiske etter 1. august.

Tabell 1 nedenfor gir en fangst fram til uke 21 (ca. 24. mai) i 1996, 1997 og 1998 fordelt på redskapsgrupper, samt gruppekvoter og restkvote for 1998. Tallene er basert på sluttседdelstatistikk og innrapporterte tall pr 3. juni fra fabrikktrålerne.

Tabell 1,: norske seifangster i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Fangst t.o.m. uke 21 1996	Fangst t.o.m. uke 21 1997	Fangst t.o.m. uke 21 1998	Gruppe- kvoter	Rest kvote
Not	360	1.587	1.967	7.000	5.891
Trål	13.381	10.406	17.370	29.440	12.070
Garn og andre	7.105	5.075	4.299	9.000	4.895
Sum	20.846	17.068	23.636	45.440	21.804

Tabell 1 viser at not og trål har fisket noe bedre enn i samme periode de to foregående år, mens garn og andre redskaper har fisket dårligere. Med samme utviklingen i fisket som i de tre foregående, kan det i år bli fisket mellom 5.800 og 6.400 tonn med garn og andre konvensjonelle redskaper, mens det med not kan bli fisket mellom 4.500 og 7.200 tonn.

Trålfisket vil sannsynligvis bli stoppet for å sikre at det gjenstår 10.300 tonn til et fiske etter 1. august.

For å sikre at norsk kvote blir oppfisket kan det etter 1. august bli nødvendig å liberalisere reguleringsopplegget for trålerne. Det vil da også bli tatt hensyn til et eventuelt gjenstående kvantum av seinotkvoten og av kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

2. SEIFISKET NORD FOR 62°N

2.1 GENERELT

Norsk kvote for 1998 ble fra årets begynnelse fastsatt til 118.500 tonn. På bakgrunn av erfaringene fra fjorårets reguleringsituasjon med tilsvarende nivå på norsk kvote var det nødvendig med et stramt og detaljert reguleringsopplegg for alle redskapsgrupper. Trålerne er i år for første gang regulert med fartøykvoter hvor eventuell bifangst av sei må dekkes innenfor fartøykvoten. I forhold til tidligere år er notflåten regulert med relativt lave maksimalkvoter, og gruppekvoten er periodisert. 3.000 tonn av notflåtens gruppekvote er overført til gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap for å dekke notfartøys fiske av sei med konvensjonelle redskap. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap var fra årets begynnelse regulert med en gruppekvote som igjen var delt inn i 3 periodekvoter. Fartøyene var videre regulert med differensierte maksimalkvoter, hvor fartøy under 11 meter hadde en andel av maksimalkvoten som et garantert kvantum.

Fartøy som fisker med flere redskaper, kan samlet ikke fiske mer enn den største maksimalkvoten, og det kvantum som fiskes med et enkelt redskap skal ikke overskride maksimalkvoten for dette redskapet.

Havforskningsinstituttet (HI) foretok i vår etter forespørsel fra Fiskerdepartementet en ny gjennomgang av bestandssituasjonen for sei nord for 62°N, der bl.a. resultatene fra de siste toktene også ble tatt hensyn til. I sin nye anbefaling kom HI til at en totalkvote på 150.000 tonn i 1998 er det høyeste nivå som i beste fall vil ligge innenfor ACFM's rammer, dvs. at størrelsen på gytebestanden (SSB) sannsynligvis vil kunne holdes over nivået for MBAL på 170.000 tonn. Fiskeridirektøren fant ikke å kunne tilrå en slik økning i totalkvoten. Bakgrunnen for dette er at en de nærmeste årene trolig vil oppleve reduserte kvoter både på alle viktige bunnfiskbestander og norsk vårgytende sild. I en slik situasjon ville det derfor ha vært hensiktsmessig å kunne ha mulighet for et noe større uttak av sei i de nærmeste årene.

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble den 8. mai økt til 145.000 tonn, hvorav 7.500 tonn er avsatt til andre lands fiske. Økningen i norsk kvote på de tre redskapsgruppene fremgår av tabellen nedenfor, som er basert på sluttседdelstatistikk og innrapporterte tall pr 3. juni fra fabrikktrålerne:

Tabell 2, gruppekvoter og fangstutvikling:

Redskap	Gruppekvoter pr 1. jan	Gruppekvoter pr 8. mai	Fangst pr 24.mai	Rest 24. mai
Not	41.750	47.450	5.694	41.756
Trål	41.750	48.400	28.440	19.960
Konvensjonelle	35.000	41.650	22.623	19.027
Sum	118.500	137.500	56.757	80.743

Både regulering, kvoter og fangstutvikling vil i det følgende bli gjennomgått for hver av redskapsgruppene.

2.2 NOTFISKET ETTER SEI.

Gruppekvoten for notfartøy var fra året begynnelse lik fjorårets gruppekvote. De siste par årene har notflåten hatt god tilgjengelighet på sei samtidig som fiske ikke i vesentlig grad har blitt begrenset av mottaks- og omsetningssituasjonen. I fjor ble fisket stoppet som følge av at gruppekvoten var oppfisket allerede 15. august. Med samme tilgjengelighet og omsetningssituasjon som i 1997 ville det være behov for et strammere reguleringsopplegg i 1998.

For å ha et fiske også i august, valgte man å periodisere gruppekvoten slik at 17.400 tonn ble avsatt til fiske etter 1. august. Som følge av økningen i totalkvoten 8. mai ble dette økt til 20.000 tonn (45% av disponibel gruppekvote). På grunn av den tidlige stoppen i fisket i fjor valgte man i år også å sette relativt lave maksimalkvoter. Disse ble økt noe (10%) ved økningen i totalkvoten.

Tabellen på neste sider viser fangstutviklingen i notfisket t.o.m. juni i 1996 og 1997 og til og med 24 .mai i 1998.

Tabell 3, notfisket:

	Jan - mai 1996	Jan - mai 1997	Jan - 24. mai 1998
Antall fartøy	30	49	48
Tonn	775	3.399	5.694

Det er i følge Norges Råfisklag låssatt 600-700 tonn sei (27. mai). Låssatt sei er blitt omsatt etterhvert. Tabellen nedenfor viser at denne fartøygruppen i år har startet sitt fiske relativt tidlig. Det er sannsynlig at første periodekvote vil være oppfisket før 1. august og at en således må påregne en stopp i fisket i en periode før 1. august.

2.3 FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Erfaringer fra 1996 og 1997 viser at fangstkapasiteten i flåten er stor, og at det var behov for et stramt reguleringsopplegg i 1998. Med dagens tilgjengelighet og mottakssituasjon vil fangstkapasiteten langt overstige disponibel kvote både for fartøy over 28 meter og for fartøy under 28 meter.

Det var fra årets begynnelse fastsatt en gruppekvote på 35.000 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Denne ble økt til 41.650 tonn ved økningen av totalkvoten 8. mai.

2.3.1 FARTØY OVER 28 METER

For å unngå økt deltakelse i seifisket for fartøy over 28 meter ble det i år innført deltakelsesregulering i det kun fartøy som har deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta. Videre ble det fastsatt en egen gruppekvote på 4.300 tonn, hvorav 500 tonn er avsatt til dekning av bifangst. Gruppeknoten ble økt til 5.100 tonn den 8. mai. Maksimalkvotene i det direkte fisket ble fastsatt til 225 tonn. De øvrige fartøyene over 28 meter uten adgang til å delta i det direkte fisket, kan fiske inntil 10% bifangst av sei i fisket etter andre arter. Denne bifangstprosenten ble økt til 25% i forbindelse med økningen i totalkvoten.

23 fartøy deltok i det direkte fisket etter sei. Dette fisket ble stoppet 3. april. Det var da fisket 3.900 tonn.

Det er sannsynlig at gruppekvoten på 5.100 tonn vil bli fisket opp i løpet av året med eksisterende regulering. Pr 10. mai er det samlet fisket 4.400 tonn av denne fartøygruppen.

2.3.2 FARTØY UNDER 28 METER

Gruppekvoten for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap var i utgangspunktet satt til 30.700 tonn, men ble økt til 36.550 tonn i forbindelse med økningen i totalkvoten. I tillegg kommer 3.000 tonn sei overført fra notgruppen til dekning av notfartøyenes fiske med konvensjonelle redskap.

Fisket er regulert med maksimalkvoter, hvor fartøy under 11 meter har en del av maksimalkvoten som et garantert kvantum. Som følge av at maksimalkvotene er overregulert var det et behov for å periodisere gruppekvoten. Det var avsatt 9.200 tonn for første periode (1. januar - 31. april). Fisket innenfor denne periodekvoten ble stoppet 8. mars. Det var da landet 9.600 tonn, dvs et overfiske av periodekvoten på 400 tonn. Fra stopptidspunktet og fram til 1. mai var det anledning til å fiske inntil 25% bifangst av sei i fiske etter andre arter. Som følge av stor innblanding av sei i blant annet fisket etter torsk ble det landet et betydelig kvantum sei fra 8. mars til fram til neste periode skulle starte 1. mai. Av 2. periodekvote på 9.200 tonn gjensto det 1.500 tonn pr 1. mai. En valgte således å ikke åpne for et direkte fiske i 2. periode (1. mai-31. august). Av hensyn til avviklingen av andre fiskerier valgte en imidlertid å fortsatt tillate inntil 25% bifangst av sei i fiske etter andre arter. Heller ikke i forbindelse med økningen av gruppekvoten den 8. mai ble det åpnet for et direkte fiske.

I fjor ble det fisket 9.000 tonn i perioden 1. mai - 31. august, dvs. i gjennomsnitt 530 tonn pr uke. I fjor var det direkte fisket åpent fra 1. juni til 10 august. I år er det landet ca 600 tonn pr uke i de to første ukene i mai. Hvis en legger til grunn et gjennomsnittlig ukekvantum på 400 - 600 tonn vil det i perioden 1. mai - 31. august bli landet 5.200 - 7.800 tonn.

Av gruppekvoten på 36.550 tonn er 12.300 tonn avsatt til et fiske etter 1. september. Pr 10. mai er det landet 17.600 tonn av fartøy under 28 meter. Dersom en legger til grunn at det i perioden 10. mai - 31. august blir fisket 500 tonn i uken, vil det gjenstå knapt 13.000 tonn av gruppekvoten ved oppstart av 3. periode. I tillegg kommer de 3.000 tonn som er overført fra not.

Tabellen på neste side viser deltakende fartøy fordelt på lengdegrupper, kvotegrunnlaget for disse fartøyene, samlet fangst pr uke 21 og kvoteutnyttelse ved samme dato.

Tabell 4, fartøy under 28 m s.l., maksimalkvoter, deltakelse, kvotegrnlag, fangst og kvoteutnyttelse

Lengdegr	Maksimalkvote	Antall fartøy	Samlet kvote	Fangst	% utnyttelse
under 11	25	2.985	74.625	4.757	6,4
11-13,9	40	466	18.640	2.525	13,5
14 - 17,9	60	443	26.580	4.196	15,8
18 - 22,9	90	198	17.820	3.698	20,8
23 - 27,9	120	90	10.800	2.921	27,0
Sum		4.182	148.465	18.097	12,1

Kvotoutnyttelsen er som vi ser økende med økende fartøystørrelse. Fartøy under 11 meter er imidlertid den gruppen som har landet størst kvantum og står for 26,2% av fangstene.

Tabell 5, fartøy under 28 m s.l., fylkesfordeling etter hjemmehørende fylke

Fylker	Jan-mai 1997		Pr. 24. mai 1998	
	Antall	Fangst	Antall	Fangst
Finnmark	483	1.604	540	2.137
Troms	767	1.928	796	3.026
Nordland	1.636	6.677	1.657	7.957
Trøndelag	433	1.239	397	1.313
Møre og R	634	2.124	638	2.470
Sogn og F	73	793	93	549
Andre	58	684	61	645
Sum	4.084	15.049	4.182	18.097

Som vi ser av tabell 5 har deltakelsen økt med nesten 100 fartøy i år sammenlignet med omtrent samme periode i fjor. 1997-tallene inneholder tall fra en uke i tillegg, slik at forskjellen kan være noe større. Med unntak av Trøndelag, har deltakelsen økt i alle fylker nord for 62°N og landet kvantum har økt i alle fylker unntatt i Sogn og Fjordane og "andre" fylker.

Tabell 6, fartøy under 28 m s.l., redskapsfordeling i %:

	Garn	Juksa	Line	Snurrevad
Jan-mai 1997	63,5%	12,0%	2,1%	22,2%
24. mai 1998	63,8%	8,8%	2,4%	25,0%

Tabell 6 viser at er en større andel av landet fangst blitt landet av line og snurrevad enn juksa og garn i år sammenlignet med samme tidsrom i fjor.

2.4 TRÅLFISKET ETTER SEI

Som nevnt ble trålerne fra årets begynnelse tildelt en kvote på 41.750 tonn som ble fordelt med 33.400 tonn til torsketrålerne, mens seitrålerne fikk tildelt en kvote på 8.350 tonn. Den 8. mai økte Fiskeridepartementet som nevnt den norske totalkvoten, og trålkvoten ble økt til 48.400 tonn som ble delt med 38.720 tonn til torsketrålerne og 9.680 tonn til seitrålerne.

Torsketrålernes kvote ble fordelt med en lik kvote på alle torsketrålere. Dette gav en fartøy-kvote på 296 tonn. Etter kvoteøkningen den 8. mai ble fartøykvoten økt til 328 tonn. Ferskfisktrålere og seitrålere må sette av 20 % av sin årskvote til et fiske etter 1. september.

Seitrålernes kvote er periodisert ved at 20% av kvoten skal avsettes til et fiske etter 1. september. Dette betyr at det kan fiskes 7.744 tonn av en totalkvote på 9.680 tonn før 1. september, og 1.936 tonn etter 1. september. Seitrålerne er i tillegg regulert med fartøykvoter som varierer etter fartøyets lengde og tonnasje på følgende måte.

Tabell 7, Seitrålernes kvotefordeling

Gruppe	Kvote 1/1-1998	Kvote 8/5-1998
Fartøy under 21 m s.l.	196	228
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 m s.l.	458	531
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 m s.l.	557	645
Fartøy over 400 BRT og 34 m s.l.	655	759

Av tabell 8 på neste side fremgår antall fartøy i hver trålgruppe, utdelte kvoter innenfor de enkelte trålgrupper, oppfisket kvantum og restkvote pr 24. mai. Tallene er basert på sluttseddelstatistikk og innrapporterte tall pr 3. juni fra fabrikktrålerne.

Tabell 8, deltakelse fordelt etter trålgruppe, utdelte kvoter, oppfisket kvantum og restkvote pr. 24. mai.

Trålgruppe	Antall	Sum kvoter	Sum fangst	Restkvote
Fabrikktrålere	22	7.216	6.976	240
Ferskfisktrålere	47	15.416	9.405	6.011
Småtrålere	49	16.072	6.336	9.736
Sum torsketrålere	118	38.704	22.717	15.987
Seitrålere o.a.	16	9.680	5.723	3.957
Sum	134	48.384	28.440	19.944

Oversikten viser at fabrikktrålerne har i gjennomsnitt bare ca. 3 % igjen av kvoten, mens ferskfisktrålerne i gjennomsnitt har igjen 39% av kvoten mens småtrålerne har igjen en andel på 61% av kvoten. Seitrålerne i gjennomsnitt har 41% igjen av kvoten. Tallene for seitrålerne omfatter også bifangst av sei tatt av trålere med nordsjø-/industri-tråltillatelse i fisket etter øyepål og vassild nord for 62°

Selv om det gjenstår såpass stor andel av kvotene, mener Fiskeridirektøren at det med en såpass liten fartøykvote, ikke er grunnlag for å foreta en refordeling på det nåværende tidspunkt. Med det relativt stramme reguleringsopplegget for torsketrålerne seifiske nord for 62°N, vil Fiskeridirektøren avvende utviklingen i fisket utover sommeren og høsten før en eventuell økning av fartøykvoten vil bli foretatt.

Styret i Norske Trålrederiers Forening har anmodet Fiskeridirektoratet om å utarbeide et kvotefaktorsystem for trålfisket etter sei, for å kunne vurdere alternativer til dagens opplegg. Etter Styret i Norske Trålrederiers Forenings sin oppfatning, kan også sei inkluderes i enhetskvoteordningen, dersom næringen kan samles om ett kvotefaktorsystem.

Fiskeridirektøren vil minne om at reguleringen av torsketrålerne fiske etter sei i 1998 var gjenstand for en bred debatt i næringen før reguleringsopplegget for 1999 ble fastsatt. 1998 er det første året med fartøykvoteregulering av trålfisket etter sei nord for 62°N. Om denne reguleringsformen er den mest hensiktsmessige, må gjennomgås nøye før reguleringen for 1999 blir vedtatt. Etter Fiskeridirektøren sin oppfatning er det på nåværende tidspunkt likevel for tidlig å diskutere en alternativ reguleringsmodell. Med tanke på reguleringsopplegget for 1999 vil Fiskeridirektøren imidlertid be Reguleringsrådet diskutere erfaringene med årets trålreguleringer så langt.

Gullestad viste til at saken var fremlagt som orienteringssak, men spurte likevel om det var spørsmål eller kommentarer til saksdokumentene.

Han sa at status pr. 7. juni var at sør for 62° N hadde not hadde fisket ca. 3000 tonn av en kvote på 7000 og at kvoten antakelig ville bli utnyttet. For konvensjonelle var det tatt ca. 4,500 av 9000 tonn. Denne kvoten ville neppe bli utnyttet. Trålerne hadde fisket i størrelsesorden 20 000 av en kvote på i underkant av 30 000 tonn. Dette fisket var nå stoppet frem til 1. august. Han sa videre at på grunnlag av innblanding av småfisk i sommermånedene og innspill fra FNL var Fiskeridirektøren ikke innstilt på å åpne for trålfiske før 1. august. Etter dette tidspunkt kunne en også vurdere eventuell refordeling for å sikre at kvotene ble utnyttet.

Når det gjaldt området nord for 62° N var kvoten økt til 137 500 tonn. Det var her forutsatt at kvotene ville bli utnyttet. Han viste også til at not pr. d.d. stod til rest med ca. 36 000 tonn.

Angel sa at når det gjaldt notsei nord for 62° var det fisket nær 15 000 tonn av en avsetning til 1. august på 24.400 tonn. Han regnet med at det ville bli litt oppsving i fisket og at første del av kvoten ville være fisket rundt 10. juli. Hvis det da stod tilstrekkelig sei i lås ville det foregå et salg frem til åpning av siste periode 1. august.

Når det gjaldt trålerne hadde disse lik fartøyskvote og det var her spørsmål om en eventuell refordeling til høsten.

Konvensjonelle redskap hadde fisket vel 24 000 tonn pr. dato. Fisket var ikke blitt åpnet i andre periode og det gjenstod 20 500 tonn til fisket etter 1. september. Bifangsten for denne gruppen var satt til 25% i andre periode og båter under 11 meter kunne fortsette fisket innenfor garantert kvantum. Han mente at det kunne bli noe knapt med det gjenstående kvantum til siste periode.

Lerbukt spurte om størrelsen på kvoten for fartøy fisket innenfor flere grupper.

Gullestad svarte at disse fartøyene ikke kunne fiske mer enn maksimalt den høyeste kvoten. Dette ville i praksis være notkvoten. Innenfor denne kunne de eventuelt fiske inntil trålkvoten med trål.

Domstein sa at bedriftene nordpå fryktet et "styrtsfiske" med not i august måned, fordi fartøyene ønsket å gjøre seg klar til makrellfisket. Han mente at det var ønskelig med samordning mellom de to reguleringene.

Gullestad sa at en var klar over problemet men oppfattet at de fartøyene som var aktuell i et "styrtsfiske" allerede hadde utnyttet sine maksimalkvoter.

Angel bekreftet at ti av de mest effektive og største seinotfartøyene allerede hatt tatt kvoten. Han sa videre at også de andre større fartøyene som hadde adgang til å fiske makrell, var i ferd med å nå i taket på seikvoten.

Domstein var enig at dette avklarte spørsmålet.

Wold sa at Råfisklaget ville kunne kontrollere og dirigere et økt fiske i august.

Gullestad viste til at det var reist spørsmål på bestandsvurdering på sei og ga deretter ordet til havforskerne.

Jakobsen viste til at seitoktet som ble gjennomført i oktober, ikke kom med i vurderingen og bestandsanalysen i AFCM-rapporten om høsten. Dette hadde ført til at det ble gitt en tilleggsanbefaling til departementet. Sist høst hadde denne ikke gitt grunnlag for å tilrå økning. I vår var imidlertid fangsttallene for -97 inne i beregningene. Dette hadde gitt grunnlag for å anbefale en viss økning. Han viste deretter til at det var en rekke problemer knyttet til bestandsvurderingen av sei. Seien er en stimfisk og de første årsklassene inntil 3-åringer går kystnært og er derfor umulig å tråle. En god del av informasjonen om bestanden ble hentet fra kommersielle fangster. Det hadde vist seg at det ofte var motstrid mellom toktresultatene og de kommersielle fangstene. Dette viste seg ved at de kommersielle fangstene trakk bestandsvurderingen nedover. Han sa også at det kunne tenkes at en lå for lavt i vurderingen generelt, men presiserte at en nå anså at dødligheten lå på et akseptabelt nivå.

S. Olsen sa en burde vurdere å gjenåpne fisket etter sei for båter under 28 meter.

Wold fremholdt også at hvis seien var i bedre forfatning enn på 20 år var det galt at de minste båtene måtte ligge ved kai. Han sa at fiskerne opplevde eventyrlige mengder med sei langs kysten. Han mente også at det på grunnlag av gjenstående gruppekvote, ville det være nødvendig å øke maksimalkvotene når fisket ble gjenåpnet 1. september. Han fremholdt at hvis ikke Fiskeridirektøren fant å kunne gjenåpne fisket, måtte han i hvertfall bedre vilkårene for fartøy under 11 meter.

G.Olsen viste til at de minste fartøyene ikke skjønnte begrunnelsen for at de ikke kunne fiske.

Gullestad sa at han ikke så det som noe problem inneværende år å fiske opp kvoten. Han presiserte at de fastsatte kvoter skulle holdes. Spørsmålet var heller hvem som skulle få fiske den seien som stod til disposisjon. Han pekte på at fjorårets regulering innebar fritt fiske for juksa. Dette hadde medført stor omsetning av juksamaskiner idet også alle de større fartøyene under 28 meter gikk anskaffelse av slikt utstyr. Dette var begrunnelsen for at en i år hadde valgt et system med å kun å gi båter under 11 meter et garantert kvantum. Denne gruppen utgjorde de mest væravhengige fartøyene som ikke hadde mulighet til å utnytte hele året.

Når det gjaldt spørsmål om å endre reguleringene for disse minste fartøyene presiserte han at dette ville medføre mindre fisk til høsten. Han formulerte deretter forslag om å øke det garanterte kvantumet for båter under 11 meter fra 50 til 75%.

S. Olsen sa at dette var et skritt i riktig retning, men at han prinsipielt mente at en økning burde omfatte alle fartøy som drev med juksa. Han kunne imidlertid støtte Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i å øke den garanterte andelen for båter under 11 meter til 75% av maksimalkvoten.

SAK 3/98

REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELL I 1998

1. GJENNOMFØRING AV FISKE I 1997

1.1 INNLEDNING

I 1997 hadde Norge en disponibel kvote på 133.210 tonn makrell. Fleksibiliteten fra tidligere år ble opprettholdt slik at Norge kunne fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt nord for 62° N i ICES IVa i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 10.100 tonn i EU-sonen vest av 4° V også fiskes i ICES IVa i Nordsjøen. Kvoten på 9.000 tonn i Færøy-sonen kunne også fiskes i NØS nord for 62° N og i internasjonalt farvann.

Den disponible norske kvoten på 133.210 tonn var etter norske reguleringer fordelt med 29.410 tonn nord for 62° N, 9.000 tonn i Færøy-sonen, 93.700 tonn i Nordsjøen og 10.100 tonn i EU-sonen vest av 4° V.

Den norske kvoten på 133.210 tonn ble fordelt med en gruppekvote på 20.000 tonn til kystgruppen, 2.930 tonn til trålgruppen og 110.280 tonn til fartøy i ringnotgruppen.

Det norske fisket var i all hovedsak et fiske til konsum. Av et totalt oppfisket kvantum på 137.249 tonn i 1997 gikk 99,6% av landingene til konsum. Tilsvarende konsumandel i 1996 var 99,8%.

1.2 KYSTFARTØYGRUPPEN

Til og med 1994 var fiske i kystfartøygruppen regulert med en avsetning. Et betydelig fangstkvantum utover gruppeavsetningen i 1994, gjorde at kystfartøygruppens kvantum i 1995 ble fastsatt som en gruppekvote.

I 1996 førte stor deltakelse og god tilgjengelighet av makrell til at alt kystmakrellfiske ble stoppet før midten av september. I 1995 ble fisket stoppet helt i slutten av oktober for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde. Tradisjonelt har kystgruppen derimot vært regulert med en avsetning, der det altså ikke har vært nødvendig å stoppe fisket.

Erfaringene fra 1996-sesongen viste at det i tillegg til å regulere kvantumsuttaket også ville bli nødvendig å regulere deltakelsen i kystmakrellfisket. På denne bakgrunn ble det for 1997-sesongen også iverksatt deltakelsesregulering for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde som fisker makrell med not.

I samråd med Norges Fiskarlag ble det også i 1997 gitt dispensasjon for såkalte «tradisjonelle kystnotfartøy» til å fortsette fisket etter at fisket var stoppet for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter. Disse ble definert som notfartøy på 13 meter og over som hadde drevet et kystnotfiske etter makrell i minst to av de siste tre årene, og hvor minst 50% av levert makrellfangst i ett av disse årene hadde vært låssatt. Fiskeridirektøren mottok fire dispensasjonssøknader fra eiere av fartøy i denne gruppen. Tre søkere tilfredsstilte kriteriene og fikk dispensasjon til fortsatt notfiske innenfor en maksimalkvote på 85 tonn inntil gruppeknoten på 20.000 tonn var beregnet oppfisket.

For å delta i kystfisket med not måtte høvedsmannen stå i fiskermanntallet, og være eier eller medeier i fartøyet. Fartøyet måtte stå i merkeregisteret, og være egnet og utstyrt for notfiske. I tillegg måtte eier¹ eller fartøy ha deltatt i notfiske etter makrell og levert makrell i 1996 eller minst to av årene 1993, 1994 eller 1995. Eier måtte ha ervervet fartøyet før 14. juli 1997.

Gruppeknoten på 20.000 tonn for 1997 ble delt med 10.000 tonn til notfartøyene mellom 13 og 21,35 meter største lengde og 10.000 tonn til notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og krokredskap.

Kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter ble regulert med en maksimalkvote på 225 tonn. De ovenfornevnte kriteriene for deltaking var utformet slik at svært mange fartøy fikk deltakelsesadgang. 89 fartøy deltok; et betydelig færre antall fartøy enn de med deltakelsesadgang. Den store deltakelsen, i lag med en romslig maksimalkvote medførte at fisket som ble åpnet 4. august, ble stoppet allerede 19. august ettersom gruppeknoten da var beregnet oppfisket. Denne gruppen fisket i henhold til sluttseddelstatistikken 10.112 tonn i 1997.

Som nevnt ble fisket åpnet 4. august for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde. Det var stor uenighet i næringen om hva som ville være den mest hensiktsmessige åpningsdatoen. Uenigheten hadde en geografisk dimensjon ved at fartøy lenger nord på kysten ville starte tidligere enn fartøy som var hjemmehørende lenger sør. Dette skyldtes at den vestlige makrellen på beitevandring er tidligere tilgjengelig lenger nord på kysten. Også fartøystørrelse spilte en viktig rolle for standpunkt med hensyn til åpningsdato: for å fiske makrell av bedre kvalitet og til høyere pris ville større og mer mobile fartøy i kystgruppen starte fisket senere enn mindre fartøy.

I spørsmålet om åpningsdato endret Norges Fiskarlag sin opprinnelige tilrådning om åpning 20. august, og gikk i stedet inn for åpning 1. august. Den relativt tidlige åpningsdatoen 4. august medførte at store kvanta ble fisket på et tidlig tidspunkt til lavere markedspris sammenlignet med senere i sesongen. Følgelig ble verdiskapningen både for mange enkelt-aktører og samfunnet totalt sett mindre enn den ville ha blitt med en senere åpningsdato.

For notfartøy under 13 meter samt fartøy under 21,35 meter som fisket med garn og krokredskap, ble det fastsatt en maksimalkvote på 85 tonn. 676 fartøy deltok i 1997. Fisket ble stoppet den 25. september. Denne gruppen fisket 10.443 tonn i 1997.

Kystfartøygruppen fisket totalt 20.555 tonn i 1997.

¹ Eier i 1997

1.3 TRÅLGRUPPEN

Trålernes gruppekvote på 2.930 tonn i 1997 måtte fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet kunne oppfylles ble det som tidligere stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Trålfisket ble åpnet den 1. november 1997.

Totalt var det påmeldt 65 fartøy for deltagelse i trålfisket i 1997 mot 61 fartøy i 1996.

Med bakgrunn i påmeldt deltagelse ble maksimalkvoten fastsatt til 70 tonn. Det ble ikke fastsatt turkvote for trålerne i 1997. Trålernes fiske etter makrell ble stoppet den 8. november da gruppekvoten var beregnet oppfisket.

Det deltok 59 fartøy i trålgruppens fiske etter makrell i 1997. Disse fisket totalt 3.717 tonn makrell.

1.4 RINGNOTGRUPPEN

Av gruppekvoten på 110.280 tonn makrell til ringnotgruppen ble 108.780 tonn fordelt med henholdsvis 29.410 tonn til et fiske nord for 62° N og 79.370 tonn makrell til et fiske sør for 62° N.

Et ufordelt kvantum på 1.500 tonn makrell ble avsatt til dekning av bifangst av makrell i hestmakrellfisket, se punkt 1.6.

Fisket i ringnotgruppen var fartøykvoteregulert med en samlet faktor på 2,25.

Deltagelsen i ringnotgruppen for fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i ett av årene 1994-1996.

Ringnotgruppens makrellfiske ble åpnet ved forskriftens ikrafttredelse 14. juli 1997.

Fartøy i ringnotgruppen som skulle delta i fisket nord for 62° N, måtte ha startet fisket innen 15. september.

Siste startdato i ringnotfisket sør for 62° N ble satt til 1. oktober.

Totalt fisket ringnotgruppen 112.536 tonn makrell i 1997. Overfisket av gruppekvoten skyldtes i første rekke overfiske av de individuelle fartøykvotene.

1.5 G-6 ORDNINGEN

Ordningen med en særskilt kvoteavregning av makrell over 600 gram (G6) ble videreført i 1997.

Avregningsfaktoren ble fastsatt til 3,03 tilsvarende en maksimal prosent på 33 av makrell over 600 gram. Avregningsfaktoren ble ikke endret i løpet av sesongen.

1.6 BIFANGST AV MAKRELL I FISKET ETTER HESTMAKRELL

Av ringnotgruppens kvote på 110.280 tonn ble det avsatt 1.500 tonn til dekning av bifangst av makrell i hestmakrellfisket.

I fisket etter hestmakrell var det tillatt med en innblanding av makrell på inntil 10 % i vekt av fangst ombord eller ved levering. Fisker fikk beholde verdien av makrellen, men bifangstkvantumet ble avregnet mot bifangstavsetningen. Når det gjaldt innblanding fra 10% og over skulle verdien av dette tilfalle salgsorganisasjonen - selv om fartøyet hadde gjenstående fartøyskvote av makrell - og belastes makrellkvoten avsatt til bifangst i hestmakrellfisket. Dersom andelen av makrell var over 50%, skulle den belastes fartøyets eventuelle gjenstående kvote av makrell.

I 1997-sesongen deltok 97 norske fartøy i fisket etter hestmakrell, mens det tilsvarende antallet var 66 i 1996. I sluttседdelstatistikken for 1997 er det registrert 46.490 tonn hestmakrell, hvorav 23.260 tonn (50%) gikk til konsumanvendelse. Tilsvarende tall for 1996 var 15.560 tonn hvorav 86% gikk til konsumanvendelse. Av kvantumet på 46.490 tonn, ble 830 tonn levert av nordsjøtrålere uten ringnotkonsesjon.

Det ble i 1997 foretatt 28 artsprøver av hestmakrell til oppmaling, mens det i motsetning til i 1996 ikke ble tatt prøver av artssammensetningen av leveranser til konsumformål. På grunnlag av prøvene av hestmakrell til industriformål ble det beregnet et uttak på 740 tonn makrell i forbindelse med hestmakrellfisket.

2. RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1998

2.1 BESTANDSSITUASJONEN

Det fiskes i dag på tre forskjellige gytebestandskomponenter av makrell, - den vestlige komponenten, den sørlige komponenten og Nordsjø komponenten. Disse komponentene blander seg utenom gytesesongen, og kan ikke skilles i fangstene. Siden 1995 har havforskerne derfor foretatt en samlet vurdering av bestandssituasjonen i hele utbredelsesområdet.

Den nordøst-atlantiske bestanden av makrell er i følge havforskerne fortsatt på et relativt lavt nivå, men gytebestanden er likevel i vekst dersom uttaket i 1998 holdes innenfor de rammer som er lagt til grunn i gjeldende kvoteavtaler.

I følge havforskerens beregninger var størrelsen på gytebestanden (SSB) til den nordøst-atlantiske makrellbestanden i 1997 på vel 2,5 millioner tonn. Norge og EU har blitt enig om en flerårig forvaltningsstrategi, hvor målsettingen blant annet er å holde SSB over det historisk observerte minimumsnivået på 2,3 millioner tonn i 1995.

Som del av den flerårige forvaltningsstrategien for å få til en ønsket bestandsutvikling, har Norge og EU blitt enig om å legge til grunn en fiskedødlighet (F) på 0,15 med mindre forskerne kommer frem til andre tilrådinger. I kvoteavtalen mellom EU og Norge for 1998 har en valgt å legge F marginalt høyere enn $F=0,15$. Selv med en noe høyere F i 1998 har forskerne i sine prognoser lagt til grunn at gytebestanden vil øke i 1998.

2.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 1998

I sin interne regulering har EU fordelt på medlemslandene 12.020 tonn mer enn avtalt kvote for makrell i 1998. Hvordan dette skal rettes opp vil bli diskutert i forhandlingsmøte mellom EU og Norge 18.-19. juni 1998. Én løsning kan være at TAC øker i størrelsesorden vel 17.500 tonn, noe som vil medføre at den norske kvoten øker med om lag 5.500 tonn. I det følgende har en ikke lagt til grunn at norsk disponibel kvote i 1998 vil bli større enn det som fremgår av gjeldende kvoteavtaler. Skulle norsk kvote likevel øke som følge av for høy kvote i EU sin interne regulering, må dette kunne justeres i god tid før norsk fiske kommer i gang for fullt i månedskiftet august/september.

Totalt har Norge 157.160 tonn makrell til disposisjon i 1998, hvorav 112.180 tonn kan fiskes i området sør for 62° N og 44.980 tonn må fiskes nord for 62° N.

I kvoteavtalen mellom Norge og EU for 1998 - heretter kalt «kvoteavtalen» - er det enighet om å begrense partenes samlede uttak av makrell i 1998 til 484.615 tonn. Dette inkluderer en kvote på 1.865 tonn til Sverige i ICES IIIa.

Kvotavtalen fastsetter en bruttokvote på 310.810 tonn til EU i de vestlige ICES områdene Vb (EU-sonen), VI, VII, VIII (a, b, d, e), XII og XIV. Til fratrekk kommer overføring fra EU til Norge på 12.020 tonn og en overføring fra EU til Færøyane på 4.680 tonn.

Etter kvoteavtalen kan hele den norske kvoten på 12.020 tonn vest av de britiske øyene fiskes i Nordsjøen i ICES IVa.

Norge har en kvote på 111.350 tonn makrell nord for 62° N. Til fradrag kommer en overføring på 12.020 tonn til EU og en kvote på 3.950 tonn til Færøyane.

Dette gir Norge en kvote på 95.380 tonn makrell i NØS nord for 62° N. Sammen med kvoten på 9.600 tonn i Færøy-sonen gir dette Norge en disponibel kvote på totalt 104.980 tonn nord for 62° N i 1998.

I kvoteavtalen er fleksibilitet fra tidligere år videreført slik at Norge kan fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt for NØS nord for 62° N i ICES IVa i Nordsjøen. Norge står da tilbake med 44.980 tonn som må fiskes nord for 62° N.

Kvoteavtalen fastsetter en TAC på 60.590 tonn for Nordsjøen/-Skagerrak-området eksklusiv kvoten på 1.865 tonn til Sverige i ICES IIIa. Av dette er norsk bruttokvote på 40.400 tonn. Etter en overføring til Sverige på 240 tonn fra Norge, jfr. kvoteavtalen mellom Norge og Sverige for 1998, er det disponible kvantum for norske fiskere 40.160 tonn. I lag med 60.000 tonn overført fra området nord for 62 ° N og 12.020 tonn overført fra området vest av 4° V, kan 112.180 tonn fiskes i ICES IVa i Nordsjøen.

Norske fiskere har ikke adgang til å fiske sør for 57°30' N, dvs. i ICES IVb. Det norske fisket i Skagerrak/Kattegat, ICES IIIa, er ifølge kvoteavtalen avgrenset til maksimalt 3.000 tonn. I det norske reguleringsopplegget inngår kvoten på 3.000 tonn i kystfisket.

2.3 FISKET HITTIL I 1998

Fisket etter makrell ble åpnet ved årsskiftet for fartøy i kystfartøygruppen under 13 meter som fisker med not, fartøy som fisker med garn og krokredskap samt de «tradisjonelle notfartøyene». For ringnotfartøy over 21,35 meter ble fisket åpnet 23.januar. Eventuell fangst vil komme til fratrekk på fartøy- eller maksimalkvoten som vil bli fastsatt for hovedsesongen i 2.halvår.

Totalt er det pr. 18. mai 1998 registrert fisket 78 tonn makrell, herav er 24 tonn tatt av fartøy med ringnotkonsesjon. Til sammenligning ble det frem til 20. mai 1997 fisket totalt 45 tonn makrell.

2.4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET

2.4.1 Kystfartøygruppen

Det er også for 1998 lagt opp til en deltakelsesregulering i kystfartøygruppen. Som ledd i forberedelse til dette sendte Fiskeridepartementet 28.april 1998 ut et høringsnotat med 19.mai som svarfrist.

I høringsnotatet skisseres bl.a. to alternative betingelser vedrørende tidligere deltakelse:

Alternativ 1: Krav om deltagelse i minst to av årene 1995, 1996 og 1997 som betingelse for deltakelse i 1998, noe som medfører at maksimalt 88 fartøy gis adgang til deltakelse.

Alternativ 2: Krav om deltagelse i minst to av årene 1995, 1996 og 1997 samt krav om at fartøyet må ha levert minst 25% av sin maksimalkvote i et av årene som betingelse for deltakelse i 1998, noe som medfører at maksimalt 64 fartøy gis adgang til deltakelse.

Fiskeridepartementets høringsnotat av 28.04.98 skisserer ikke regulering av deltakelsen for andre fartøygrupper enn kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter.

Norges Fiskarlag, derimot, har i landsstyremøte 5. til 7. mai 1998 gått inn for at det også fastsettes adgangsbegrensende deltakervilkår for fartøy over 13 meter som fisker med garn eller krokredskaper. Norges fiskarlag går inn for at slike fartøy må ha deltatt i kystmakrellfiske med nevnte redskaper i minst ett av årene 1995, 1996 eller 1997 og levert makrell i ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

Tabell 11 nedenfor viser økning i antall deltakende fartøy og oppfisket kvantum for fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og krok for perioden 1993 til 1997.

Tabell 1 Deltakelse og oppfisket kvantum for garn og krokfartøy mellom 13 og 21,35 meter. 1993 til 1997.

Garn/krok 13-21,35m	1993	1995	1995	1996	1997
Fangstkvantum	459	1.249	1.186	1.860	3.387
Antall fartøy	32	26	19	56	70
Gjennomsnittsfangst	14	48	62	33	48

Norges Fiskarlag sitt forslag om adgangsbegrensning vil i 1998 medføre at 98 fartøy mellom 13,00 m og 21,35 m vil være kvalifisert for deltakelse i fisket etter makrell med garn og krokredskap.

Fiskeridirektøren har i uttalelse av 20. mai 1998 til Fiskeridepartementet (jfr. vedlagte kopi) støttet Norges Fiskarlag sitt forslag om deltakelsesregulering for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde som fisker med garn og krokredskap. I samme uttalelse har Fiskeridirektøren, når det gjelder notfartøy mellom 13 og 21,35 meter, gått inn for at alternativ I - deltakelse i minst to av de tre siste år slik at maksimalt 88 fartøy får adgang til fisket - blir lagt til grunn.

Fiskeridepartementet har pr. 02.06.98 ikke fastsatt forskrift om deltakelse. Utformingen av deltakelsesreguleringen vil legge føringer på kvotefordelingen på fartøy (maksimalkvotens størrelse og derved også graden av overregulering jfr. kap. 3.1.3). For å kunne utarbeide et helhetlig forslag til til kvoteregulering, har Fiskeridirektøren tatt utgangspunkt i at 88 notfartøy mellom 13 og 21,35 meter gis adgang til deltakelse i fisket.

Dersom Fiskeridepartementet vedtar et annet opplegg for regulering av deltakelsen, må maksimalkvotens størrelse kunne revurderes i lys av dette.

2.4.2 Trålerne

Et vilkår for å kunne delta i trålfiske etter makrell, er at fartøyet har industri/nordsjøtråltillatelse. Fartøy som ønsker å delta må melde seg på til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy med industri/nordsjøtråltillatelse kan delta i fisket.

2.4.3 Ringnotfartøy.

Som i tidligere år vil en foreslå at det legges til grunn følgende deltakerkriterier for å kunne delta i ringnotgruppens fiske etter makrell i 1998:

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy.
2. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62° N i minst ett av årene 1995, 1996 eller 1997.
3. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som har adgang til deltakelse etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøsild eller makrell i minst ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

Pr.15. januar 1998 er det 20 fartøy over 21,35 meter største lengde uten ringnotkonesjon som kan delta i ringnotgruppens fiske etter makrell med not.

Fiskeridirektøren foreslår at ovenfornevnte deltagelsesvilkår også legges til grunn for makrellfisket i andre halvår 1998.

3. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 1998

3.1 KYSTFARTØYGRUPPEN

3.1.1 Gruppekvoten

Tabell 2 nedenfor viser avsetning/kvote og fangstmengde for fartøy i kystfartøygruppen i perioden 1990-1997 (kvantum i tonn).

Tabell 2 Avsetning/kvote og oppfisket kvantum for kystfartøygruppen. 1990 til 1997.

År	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Avsetning/Kvote *	18.000	20.000	20.000	19.000	19.000	20.000	20.000	20.000
Fangst	17.500	17.700	19.000	17.900	23.400	20.100	22.800	20.600

*Avsetning frem til og med 1994.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag gjorde i 1994 vedtak om langsiktig fordeling av fiskeressursene (Ressursfordelingsvedtaket). Om kystgruppens andel står det i ressursfordelingsvedtaket:

" Det avsettes et kvantum på 20.000 tonn til kystgruppen under 70 fot."

I 1994 var altså kystgruppen regulert med en avsetning og ikke en forskriftsfestet gruppekvote. I dette ligger at kystgruppens fiske kunne fortsette selv om fisket ville overskride avsetningen på 20.000 tonn. Fartøyene var videre regulert med en generell maksimalkvote som var utregnet på basis av en stipulert basiskvote på 1.860 hektoliter (hl). Videre var det en forbindelse mellom maksimalkvoten for kystfartøyene og den minste SUK-kvoten ved at en eventuell faktorøkning for ringnotgruppen automatisk medførte en økning i maksimalkvoten for kystfartøyene. Denne stipulerte basiskvoten på 1.860 hl gav en generell maksimalkvote i samme størrelsesorden som fartøyskvoten til det minste SUK-fartøyet³. I 1994 gav dette en maksimalkvote på 963 tonn.

På grunn av at avsetningen på 20.000 tonn til kystgruppen ble kraftig overskredet i 1994, ble det i 1995 nødvendig å omgjøre avsetningen til en gruppekvote. For å hindre en stopp i fisket for notfartøy under 13 meter største lengde samt fartøy som fisket med garn og krokredskap ble notfartøy over 13 meter i 1995 stoppet på et så tidlig tidspunkt at de minste fartøyene kunne fortsette ut året innenfor et beregnet tilstrekkelig kvantum. Fra og med 1995 har altså fartøyene i kystgruppen vært regulert med en kvote på 20.000 tonn, og ikke en avsetning slik forutsetningen var i ressursfordelingsvedtaket. Det ble også i reguleringsammenheng innført en todeling av kystgruppen ved at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde ble behandlet som en gruppe og de andre fartøyene som en gruppe. 1995 ble fartøyene i kystgruppen fortsatt regulert med en generell maksimalkvote utregnet etter en stipulert basiskvote på 1.860 hl. I 1995 gav dette en maksimalkvote på 728 tonn.

I 1996 ekspanderte kystgruppens fiske svært mye både i antall deltakende fartøy og i oppfisket kvantum tidlig i sesongen. God tilgjengelighet på kysten og høye førstehandspriser medvirket til dette. Dette gjaldt både notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde og gruppen notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisket med garn og krokredskap. Det ble nødvendig å stoppe notfartøy over 13 meter allerede 4.september, mens alt kystfiske ble stoppet 12.september. I 1996 ble det presisert at en i prinsippet hadde forlatt koblingen mellom størrelsen på den generelle maksimalkvoten og kvoten til det minste SUK-fartøyet; likevel ble fartøyene i praksis regulert med en generell maksimalkvote utregnet etter en stipulert basiskvote på 1.860 hl, noe som medførte en maksimalkvote på 430 tonn i 1996.

Stoppen den 12.september 1996 var et brudd på forutsetningen om at fisket ikke skulle stoppes for de minste fartøyene. Presset i fisket var imidlertid så stort at det å ikke stoppe fisket lett ville kunne medført et overfiske av gruppekvoten på mange tusen tonn. Det oppstod med andre en situasjon som fra myndighetenes ståsted var en "force majeure" situasjon i forhold til et forvaltningsmål om at fisket skal holdes innenfor vedtatte kvoter. Dette illustrerer at med avviklingen av kystmakrellfisket i 1996 var en kommet et langt stykke fra det som var de grunnleggende forutsetninger i ressursfordelingsvedtaket for regulering av kystmakrellfisket.

Erfaringene fra 1996-fisket viste at det i 1997 ville bli nødvendig å regulere både uttaket og deltakelsen i kystmakrellfisket. Gruppekvoten på 20.000 tonn ble fordelt med 10.000 tonn til notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde og 10.000 tonn til notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og krokredskap. Maksimalkvotene ble fastsatt til 225 tonn for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter og 85 tonn i maksimalkvote til notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og krokredskap. Som nevnt tidligere fikk

³ Opprinneleg var maksimalkvoten utregnet etter en basiskvote på 1.860 hl marginalt mindre enn kvoten til det minste SUK-fartøyet. Etter at "ny-SUK"-fartøyene kom med i 1992, ble maksimalkvoten litt større enn kvoten til det minste SUK-fartøyet.

deltagelsesreguleringen for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter begrenset effekt p.g.a. sin utforming, og dette fisket varte således bare i 16 dager. For fartøy som fisket med garn og krokredskap ble fisket stoppet 25.september

Gjennomgangen ovenfor viser at det i løpet av de siste årene har vært nødvendig å innføre reguleringstiltak i avviklingen av kystfisket som gjør at forutsetningene i Norges Fiskarlag sitt ressursfordelingsvedtak vedgående kystgruppen bare i begrenset grad kan sies å være til stede lenger. Disse endringene kan oppsummeres slik:

- omgjøring fra avsetning på 20.000 tonn til gruppekvote på 20.000 tonn.
- en todeling av kystgruppen i reguleringsammenheng ved at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter ble behandlet som en gruppe og de andre fartøyene, inkludert "tradisjonelle kystnotfartøyene" over 13 meter, som en gruppe.
- en stor økning i antall deltakende fartøy,dvs. i størrelsesorden 150 flere fartøy i 1996 enn i 1994, herav om lag 50 flere notfartøy over 13 meter.
- stopp i fisket også for notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og krokredskap
- innføring av deltakelsesregulering

Strukturen i fartøymassen har altså endret seg mye på kort tid. Den gunstige prisutviklingen vil etter all sannsynlighet fortsette og være en motivasjon for å delta i dette fisket i 1998. Det er heller ikke noe som skulle tilsi en vesentlig dårligere tilgjengelighet på kysten i 1998 enn i de foregående årene.

Norges Fiskarlag har behandlet regulering av fisket etter makrell i 2. halvår 1998 i Landsstyremøte den 5.-7. mai 1998. Det er i uttalelse fra møtet vist til punkt 5 i Landsmøtesak 11/94, og anbefalt at kystgruppen tildeles 20.000 tonn, at 2% av totalkvoten tildeles trålerne (3.134 tonn) og at det resterende kvantum fordeles til ringnotgruppen (134.026 tonn).

Makrellreguleringen ble behandlet i nytt landsstyremøte 2. juni 1998.

Norges Fiskarlag har i møtet 2. juni endret sitt forslag til fordeling av norsk disponibel kvote mellom fartøygruppene ved at kystfartøyene etter det nye forslaget tildeles 25.000 tonn.

På bakgrunn av utviklingen i kystfisket de senere år, samt økningen i TAC fra 1997 til 1998, er det etter Fiskeridirektørens vurdering riktig å tildele kystfartøygruppen et større kvantum enn gruppekvoten på 20.000 tonn i de senere år.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøyene tildeles en gruppekvote på 25.000 tonn.

⁴ Opprinneleg var maksimalkvoten utregnet etter en basiskvote på 1.860 hl marginalt mindre enn kvoten til det minste SUK-fartøyet. Etter at "ny-SUK"-fartøyene kom med i 1992, ble maksimalkvoten litt større enn kvoten til det minste SUK-fartøyet.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62° N.

3.1.2 Fordeling av gruppekvoten mellom kystnotfartøy over 13 meter og de andre kystfartøyene

Som nevnt i kap. 1.2 ble gruppekvoten på 20.000 tonn i 1997 delt likt mellom notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde på den ene side, og på den andre siden notfartøy under 13 meter samt fartøy på inntil 21,35 meter som fisker med garn og krokredskap.

Norges Fiskerlag har i Landsstyrevedtaket fra 5-7.mai foreslått en videreføring av den todeling av kystfartøygruppen som en har hatt de tre siste årene, men med den endring at de såkalte "tradisjonelle kystnotfartøyene" ikke utgjør en egen undergruppe. Da vil notfartøy mellom 13 og 21,35 meter regnes som en gruppe, og notfartøy under 13 meter samt fartøy under 21,35 meter som fiske med garn og krokredskap utgjør den andre gruppen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppen deles i to lengde-/redskapsgrupper med en gruppe for notfartøy på 13 meter største lengde og over, og en gruppe for notfartøy under 13 meter største lengde samt fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og krokredskap.

I Tabell 33 nedenfor fremgår hvor stort kvantum og hvor stor andel av kystgruppens totalfangst de to gruppene har fisket i perioden 1993-1997. Antall deltakende fartøy i hver gruppe og totalt er også vist i Tabell 33.

Tabell 33 viser fangstfordelingen mellom de to foreslåtte gruppene innenfor kystfartøygruppen de siste 5 årene.

Tabell 3 Fangst for gruppen av notfartøy mellom 13 og 21,35 meter og gruppen av notfartøy under 13 meter samt samt fartøy som fisker med garn og krokredskap. 1993 til 1997

År	1993	1994	1995	1996	1997
Notfartøy på 13 meter og over	15.060	19.842	15.882	14.616	10.112
	(84%)	(85%)	(79%)	(64%)	(49%)
Antall	48	54	55	103	89
Total Notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn eller krokredskap.	2.835	3.560	4.219	8.169 *	10.443
	(16%)	(15%)	(21%)	(36%)	(51%)
Antall	467	499	387	590	676
Totalt	17.895	23.402	20.088	22.795	20.555
Antall	515	553	442	693	765

* Gruppen av notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisket med garn og krokredskap fisket ca. 5.000 tonn etter at gruppen av notfartøy på 13 meter og over ble stoppet, altså i perioden fra 04.09.96 til 12.09.96.

Tabell 33 viser at det er gruppen av notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og krokredskap som har ekspandert mest siden 1993, både i oppfisket kvantum og antall deltagende fartøy. Særlig er dette tilfelle for årene 1996 og 1997. I et slikt perspektiv kan det synes mest nødvendig å begrense denne gruppen i form av gruppekvote som reflekterer gruppens fiske over noen år. En skal imidlertid være klar over følgende forhold i diskusjonen om en hensiktsmessig fordeling mellom de to gruppene:

- Sett over et lengre tidsrom tilbake i tid enn perioden 1993-1995, har gruppen notfartøy mindre enn 13 meter pluss garn og krokredskap fått sin andel sterkt redusert og fangstkvantumet tidlig på 1990-tallet var lavt sammenlignet både med foregående år og årene 1996-1997. Fra og med 1996 har denne gruppen vist evne til å gjenoppta sitt tidligere makrellfiske. I enkelte år på 1980-tallet fisket denne gruppen mer enn registrert kvantum på 10.443 tonn i 1997.
- Tilsvarende har større notfartøy, dvs. mellom 13 og 21,35 meter, sett over et lengre tidsrom ekspandert sitt fiske svært mye, både i antall fartøy, som andel, og regnet i oppfisket kvantum.
- Notfartøy under 13 meter pluss fartøy med garn og krokredskap bør reguleres slik at fisket kan holdes i gang så pass lenge at en reduserer eventuelle uheldige distriktsmessige konsekvenser av en tidlig stopp i fisket.

I landsstyremøte 2. juni 1998 har Norges Fiskarlag gått inn for at den foreslåtte gruppeknoten på 25.000 tonn deles likt mellom notfartøy over 13 meter og de øvrige fartøyene i kystgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten på 25.000 tonn deles likt mellom notfartøy mellom 13 og 21,35 meter på den ene side, og på den andre notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og krokredskap slik at hver gruppe får 12.500 tonn.

3.1.3 Maksimalkvoter for fartøy i kystfartøygruppen

3.1.3.1 Notfartøy under 13 meter og fartøy som fisker med garn og krokredskap

Interessen for makrellfisket er meget stor, og både fangsteffektivitet og innsatsen i fisket har økt sammenlignet med årene før 1996. Ved fastsettelse av maksimalkvote for fartøy i kystfartøygruppen vil Fiskeridirektøren ta utgangspunkt i at størrelsen på maksimalkvotene må fastsettes slik at dette medvirker til en mest mulig hensiktsmessig avvikling av fisket.

I 1997 var gruppeknoten 10.000 tonn. Det var ingen deltakelsesbegrensning. Maksimalkvoten ble fastsatt til 85 tonn, men uten differensiering på fartøylengde. Fisket varte til 25. september.

Dersom det for 1998 fastsettes deltakelsesregulering for fartøy over 13 meter som fisker med garn og krokredskap, en gruppekvote på 12.500 tonn, og en generell maksimalkvote på 85 tonn, må det kunne legges til grunn at en eventuell stopp kommer sent i sesongen selv med en forventet økning i deltakelse og aktivitet for fartøy under 13 meter.

Etter en samlet vurdering foreslår Fiskeridirektøren at notfartøy under 13 meter samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn eller krokredskap reguleres med en generell maksimalkvote på 85 tonn.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Dersom det likevel skulle vise seg nødvendig å stoppe fisket tidligere enn ventet, vil dette i særlig grad ramme de åpne og minst fangsteffektive fartøyene. Disse fartøyene er gjerne ikke egnet til å fiske langt fra land. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at fartøy under 9 meter største lengde garanteres et minste kvantum på 5 tonn på årsbasis som også kan fiskes etter en eventuell stopp. Ved fastsettelse av stopptidspunkt tas det hensyn til de begrensede kvanta det her er snakk om.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 9 meter største lengde garanteres et minste kvantum på 5 tonn på årsbasis som eventuelt også kan fiskes etter en eventuell stopp. Ved fastsettelse av stopptidspunkt tas det hensyn til de begrensede kvanta det her er snakk om.

3.1.3.2 Notfartøy mellom 13 og 21,35 meter

For året 1997 var denne gruppen regulert med en generell maksimalkvote på 225 tonn, noe som medførte en overregulering på over 100%. Denne overreguleringen bidro til et sterkt press i fisket som derved varte bare i 16 dager. Denne reguleringsformen førte til lavere førstehåndspris enn en kunne oppnådd med en roligere avvikling av fisket, og den totale verdiskapningen ble følgelig også mindre.

Basert på erfaringene fra 1997, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning helt nødvendig å redusere graden av overregulering vesentlig i 1998. Erfaring fra andre fiskeri tilsier at overreguleringsgraden bør settes til maksimalt 25%.

I møte 5. til 7. mai 1998 har Landsstyret i Norges Fiskarlag gått inn for at kvoten i denne gruppen differensieres etter følgende inndeling:

Tabell 4 Norges Fiskarlag sitt forslag til differensiering av maksimalkvotene

Fartøylengde	Kvotefaktor
13-14,9 meter største lengde	0,50
15-17,9 meter største lengde	0,65
18-21,35 meter største lengde	1,00

⁵ En slik betraktning om gjennomsnittsfangst pr. dag blir ikke helt korrekt siden den reelle fangstraten per dag nok var avtakende utover i september.

Norges Fiskarlag anbefaler at kvoten tilsvarende kvotefaktor 1,0 i gruppe I settes til 300 tonn.

I Tabell 55 nedenfor er det satt opp de teoretiske kvantumsmessige konsekvensene gitt at 88 fartøy gis adgang til fisket, Norges Fiskarlag sitt forslag til differenserte maksimalkvoter og at fisket ikke stoppes.

Tabell 5 Utdelt kvantum basert på Norges Fiskarlag sitt forslag om 300 tonn i maksimalkvote med differensiering og 88 deltakende fartøy

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maks. antall fartøy som kan delta	Maks kvantum
13-14,9 meter	0,5	22	3.300
15-17,9 meter	0,65	14	2.730
18-21,35 meter	1,0	52	15.600
Total		88	21.630

I motsetning til notfartøy under 13 meter pluss fartøy med garn og krokredskap, vil notfartøyene over 13 meter ha et potensiale til å ta sine tildelte maksimalkvoter. Med en gruppekvote på 12.500 tonn vil dette innebære en overregulering på 9.130 tonn, eller 73%.

Med en overreguleringsgrad på 25% vil gruppekvoten på 12.500 tonn bli overregulert med 3.125 tonn.

Gitt Norges Fiskarlags forslag til differensiering, 88 deltakende fartøy og en overreguleringsgrad på vel 25%, vil (avrundede) maksimalkvoter bli som i Tabell 66:

Tabell 6 Maksimalkvotene basert på vel 25% overregulering, Norges Fiskarlag sitt forslag om differensiering og 88 deltakende fartøy

Fartøylengde	Kvotefaktor	Antall fartøy	Makskvote	Samlet kvantum
13-14,9 meter	0,5	22	110	2.420
15-17,9 meter	0,65	14	145	2.030
18-21,35 meter	1,0	52	220	11.440
Total		88		15.890

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter reguleres med differensierte maksimalkvoter etter følgende inndeling:

13-14,9 meter 110
15-17,9 meter 145
18-21,35 meter 220

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som blir forlenget eller utskiftet med et større erstatningsfartøy etter datoen for fastsettelse av reguleringsforskrift for makrell andre halvår 1998 (skjæringsdato), ikke oppnår økning i fartøyets maksimalkvote.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren, etter samråd med næringen, skal kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin gruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote på 25.000 tonn.

3.1.4 Øvrige bestemmelser i kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at høvedsmannen må stå i fiskermanntallet og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

For å kunne delta i fisket med not foreslår Fiskeridirektøren i tillegg at høvedsmannen må være registrert i fiskermanntallet på blad B. Fartøyet må være egnet og utstyrt for å kunne delta i notfisket.

Norges Fiskarlag har i sitt Landsstyrevedtak av 5. til 7. mai foreslått at det etableres en egen godkjennings- og fremstillingsordning for fartøy som skal delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell, etter samme mønster som i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren stiller seg i utgangspunktet positiv til gjennomføring av en godkjennings- og fremstillingsordning for fartøyene i kystfartøygruppen. En godkjenningsordning for alle fartøy vil imidlertid kunne omfatte i størrelsesorden 800 hundre fartøy jfr. Tabell 33.

Av kapasitetsmessige årsaker vil det være umulig å få gjennomført en godkjenningsordning for alle fartøy fra kommende sesong. En godkjenningsordning bør derfor begrenses til de fartøy hvor behovet for kontroll av utstyr og egnethet er størst.

Fiskeridirektøren vil imidlertid bemerke at Fiskeridirektoratets Kontrollverk og Kystvakten til enhver tid vil kunne kontrollere om fartøyene tilfredsstillende bestemmelser om at alle notfartøy må være egnet og utstyrt for notfisket.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det i 1998 bare være realistisk å gjøre notfartøy over 13 meter til gjenstand for en godkjenningsprosedyre.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy over 13 meter må godkjennes av Fiskeridirektoratets kontrollverk før de starter makrellfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote.

Fiskeridirektøren foreslår også at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

Et annet spørsmål, som særlig gjelder kystfartøygruppen, er spørsmålet om eier som har adgang til å delta, skal kunne delta med flere fartøy.

Fiskeridirektøren viser til at adgangen til å delta i den del av kystfartøygruppen som gjelder fiske med fartøy under 21,35 meter som fisker med garn eller krokredskap eller fiske med notfartøy under 13 meter, er åpen - prinsipielt sett.

Fiskeridirektøren anser det likevel som viktig å redusere muligheten for at fisker deltar med flere fartøy. Dersom fartøy eies av et selskap, er det til dels meget krevende å håndheve regler om eiersammensetning så lenge en ikke har en konsesjonsordning i kystfartøygruppen. Det er likevel slik at dersom en skal unngå eller motvirke en utvikling der fiskere som har konsesjon eller annen spesiell tillatelse, deltar i den «åpne» del av kystfartøygruppen, må en starte prosessen med å redusere mulighetene for å delta med flere fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at en for makrellfisket i 1998 begynner denne prosessen omkring disse problemstillinger ved at det fastsettes en regel. Dersom en skal forby den som kan delta med fartøy å delta med annet fartøy, må en ved håndhevelsen definere hvem som er eier. Fiskeridirektøren tar utgangspunkt i at person som er ene-eier av fartøy, ikke kan delta med annet fartøy som han er ene-eier av. Tilsvarende kan selskap som deltar, ikke delta med annet fartøy som selskapet eier. Videre bør intensjonen være at parthavere som eier fartøy som kan delta gjennom separat selskap (juridiske person), ikke eie storparten av interessene - dvs. over 50 % - i annet fartøy som deltar i det «åpne» fisket etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen som deltar i ringnotgruppen, i trålgruppen eller i kystnotgruppen for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde, kan delta med annet fartøy under 21,35 meter som fisker med garn eller krokredskap eller med notfartøy under 13 meter største lengde.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at ingen kan delta med mer enn ett fartøy i den del av kystfartøygruppen som utgjør fartøy under 21,35 meter som fisker med garn eller krokredskap eller notfartøy under 13 meter.

3.2 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren har registrert at trålerne også i 1997 har levert mesteparten av sin kvote til konsum.

Som kjent har trålerne de siste tre årene hatt en andel på 2,2% av den norske totalkvoten.

I uttalelse fra Landstyremøtet i Norges Fiskarlag 5-7.mai 1998 vises det til ressursfordelingsvedtaket, og det foreslås at trålfisket blir regulert med en andel av 2%, eller 3.134 tonn, av den norske totalkvoten.

I 1997 hadde trålerne en gruppekvote på 2.930 tonn eller 2,2 % av totalkvoten. I praksis har trålerne hatt samme andel av gruppekvoten de siste tre årene. Samme andel av totalkvoten i 1998 gir trålerne en gruppekvote på 3.460 tonn.

Norges Fiskarlag har i sitt Landsstyrevedtak foreslått 2. november som åpningsdato for trålgruppen, og at åpningsdatoen må sees i sammenheng med åpning av et direkte sildefiske.

I brev av 26.februar 1998 fra Sør-Norges Trålerlag refereres styrevedtak om trålfisket i 1998 der følgende punkter utgjør konklusjonen:

"- Ordningen med forhåndspåmelding av fartøy som vil delta i trålfisket etter makrell, må videreføres. Krav om konsum opprettholdes.

- For å få et rimelig kvantum til de trålerne som deltar, må trålernes %-andel vesentlig forhøyes i forhold til i 1997.

- Åpningsdato for trålernes fiske foreslås satt til 1.november 1998

- Maksimalkvoten fastsettes ved at ved at gruppekvoten deles på antall påmeldte fartøy, for deretter å overregulere denne med 50 %."

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne tildeles en gruppekvote på 3.460 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk for 1998.

Overfisket i 1997 på 787 tonn, eller 27 % i forhold til gruppekvoten på 2.930 tonn, må sies å være uakseptabelt høyt. Gitt tidligere års erfaring fra utviklingen av fisket, må det fastslås at Sør-Norges Trålerlag sitt forslag om 50 % overregulering i 1998 er altfor ekspansivt. Fiskeridirektøren vil gå inn for at maksimalkvotene fastsettes med ingen eller en helt marginal overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med maksimalkvoter og at Fiskeridirektøren fastsetter maksimalkvotene når påmeldingen i fisket er kjent.

Fiskeridirektøren foreslår 2. november som åpningsdato for trålgruppens fiske etter makrell i 1997.

Påmeldingsfristen foreslås satt til 15. oktober.

3.2.1 Partråling

Fiskeridirektøren vil foreslå en videreføring av bestemmelsen om partråling fra 1997, og foreslår at to fartøy i trålgruppen som driver partråling skal kunne fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering.

En foreslår videre at fartøyene må meldes på som partrållag til Fiskeridirektoratet Kontrollverk før fisket tar til, ved påfølgende innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering.

Et fartøy kan bare dele fangst med ett annet fartøy i løpet av sesongen.

3.3 RINGNOTGRUPPEN

Med utgangspunkt i kvoteforslagene som nevnt ovenfor vil ringnotgruppen ha en gruppekvote på 128.700 (157.160-25.000-3.460) tonn til disposisjon i 1998. Av dette må 44.980 tonn fiskes i området nord for 62° N og 83.720 tonn kan fiskes sør for 62° N.

3.3.1 Reguleringsmodell

Kvotavtalen med EU innebærer som nevnt at det er et bundet kvantum som må fiskes nord for 62° N . Det norske reguleringsopplegget må derfor fastsettes som en gruppe-kvote med tilhørende fartøykvoter nord for 62° N og et tilsvarende arrangement i Nordsjøen. For å sikre at minimumskvantumet nord for 62° N blir oppfisket, er det Fiskeridirektøren sitt syn at det beste vil være å overfordele fartøykvotene nord for 62° N og tilsvarende underfordele sør for 62° N, på samme måte som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket nord for 62° N avvikles med separate fartøykvoter innenfor en minimumsramme på 44.980 tonn.

Ringnotfisket kan fortsette i området nord for 62° N utover 44.980 tonn inntil maksimalt 104.980 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøykvotene nord for 62° N skal avregnes på fartøykvotene sør for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøykvoter innenfor en del-gruppe-kvote på 83.720 tonn. Før fordeling på fartøykvoter vil et kvantum avsatt til bifangst i hestmakrellfisket bli fratrukket, jfr. pkt 4.

Fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet å ville bli oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Siste startdato i fisket nord for 62° N har i tidligere år vært satt til 31. august. Hensikten med en siste startdato i fisket nord for 62° N har bl. annet vært å få fartøyene på feltet når makrellen ennå har vært tilgjengelig for fiske nord for 62° N. Da det kvantum makrell som etter kvotavtalen må fiskes nord for 62° N har blitt redusert de siste årene, finner Fiskeridirektøren at en senere startdato enn 31. august ikke vil være til hinder for at den kvoten som må fiskes nord for 62° N blir oppfisket. Fiskeridirektøren vil av refordelingsmessige årsaker foreslå at 1. oktober - tilsvarende som i 1997 - fastsettes som siste startdato i fisket sør for 62° N

Fiskeridirektøren foreslår at 15. september settes som siste startdato for fisket nord for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at 1. oktober settes som siste startdato for fisket sør for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller på grunnlag av søknad fra næringsutøver kan dispensere fra regelen om siste startdato.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøyskvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

3.4 FRITIDSFISKE

Fiskeridirektøren mener at dersom det i 1998 må fastsettes stopp i fiske for gruppen notfartøy under 13 meter og fartøy som fisker med garn og krokredskap, må det settes forbud mot omsetning av makrell fisket av ikke-manntallsførte fiskere. Begrunnelsen for dette er at når kvoten for denne gruppen er oppfisket, vil fritidsfiske med alminnelig omsetningsadgang kunne medføre et uttak godt ut over de fastsatte kvoter. Det vil heller ikke være hensiktsmessig at fritidsfisket for omsetning skal kunne fortsette når det ervervsmessige fisket er stoppet.

Dette reiser imidlertid en problemstilling i forhold til forslaget om at fartøy under 9 meter største lengde skal kunne fiske en garantert kvote på 5 tonn selv om det er innført stopp i fisket for gruppen notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og krokredskap (jfr. kap. 3.1.3.1 ovenfor). I forskrift fastsatt av Fiskeridepartementet den 16. juni 1997 om «Forbud mot omsetning av fisk fanget med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 4a» settes det generelt forbud mot at fritidsfiskere skal kunne omsette sin fangst «i de tidsrom og perioder hvor det med hjemmel i samme lovs § 4 er fastsatt fiskestopp for ervervsmessig fiske med tilsvarende redskap».

Fiskeridirektøren har i tilsvarende tilfelle tolket dette slik at forbudet mot omsetning av fritidsfisket fisk gjelder fra det tidspunkt det innføres generell stopp for gruppen selv om enkelte registrerte fiskefartøy kan fortsette sitt fiske utover dette tidspunkt. Fiskeridirektøren legger til grunn at den samme forståelse må komme til anvendelse her.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det settes forbud mot omsetning av makrell fisket av ikke-manntallsførte fiskere dersom det blir fastsatt stopp i fisket for gruppen notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og krokredskap.

3.5 ÅPNINGSTIDSPUNKT

Makrellfisket har vært åpent siden årsskiftet for notfartøy under 13 meter og fartøy i kystfartøygruppen som fisker med garn og krokredskap. For ringnotgruppen har fisket vært åpent siden 23. januar.

For de øvrige fartøy har det ikke vært tillatt å fiske makrell første halvår 1998.

Norges Fiskarlag har i sitt Landsstyrevedtak gått inn for at det heller ikke i 1998 fastsettes en utsatt åpning av ringnotgruppens fiske, dvs. at fisket som nå er åpent ikke blir midlertidig stengt.

Norges Fiskarlag har foreslått at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter ikke skal kunne begynne sitt fiske før 17. august. Norges Fiskarlag foreslår at disse gis anledning til å fiske inntil 10% av sin maksimalkvote med virkning fra forskriftens ikrafttredelsesdato fram til 17. august. De øvrige fartøy innen kystgruppen kan starte fra forskriftens ikrafttredelsesdato.

Med unntak av Norges Fiskarlags forslag vedrørende notfartøy på 13 meter og over i kystfartøygruppen, har det i 1998 ikke fremkommet synspunkter som gjør at Fiskeridirektøren vil foreslå at det forskriftsfestes en utsatt åpning av fisket etter makrell.

Når det gjelder Norges Fiskarlag forslag om åpning 17. august for notfartøy på 13 meter og over, men med mulighet for det enkelte fartøy til å fiske inntil 10 % av sin maksimalkvote før denne dato, synes dette å være et fornuftig kompromiss mellom det å fiske makrell senere i sesongen til høy pris, og at enkelte fiskere kan ha behov for å starte noe tidligere enn 17. august.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke innføres en midlertidig stopp for de fartøy som i dag har adgang til å fiske makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 17. august for gruppen notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde. Det enkelte fartøy kan fiske inntil 10 % av sin maksimalkvote før 17. august..

4. INNBLANDING OG REGISTRERING AV MAKRELL I HESTMAKRELLFISKET I 1998

I forbindelse med makrellreguleringene i de tre foregående årene, har det vært avsatt et eget kvantum av makrell til dekning av eventuelle bifangster av makrell i hestmakrellfisket. Dette kvantumet var på 3.000 tonn i 1995, 2.000 tonn i 1996 og 1.500 tonn i 1997. Avsetningen har vært belastet gruppeknoten til ringnotgruppen og vært satt lik prognostisert bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Ubenyttet kvantum av avsetningen har blitt tilbakeført til ringnotgruppens direktefiske. Dette ble ikke foretatt i 1997 fordi gruppeknoten allerede var overfisket.

Bakgrunnen for at dette reguleringstiltaket ble innført i 1995 var at det i 1994 ble avdekket vesentlige innslag av makrell i hestmakrellleveransene til oppmaling, også langt utover de 10 % som var tillatt etter reguleringsforskriften. Det ble også avdekket tilfeller hvor makrell ble ført som hestmakrell på slutteddelen

I 1997 ble 740 tonn makrell beregnet oppfisket i forbindelse med hestmakrellfisket. Det ble ikke aktuelt å tilbakeføre et ubenyttet kvantum til ringnotgruppen, siden denne likevel overfisket sin totale gruppekvote.

Av Tabell 77 nedenfor fremgår omfanget av norsk hestmakrellfiske i perioden 1986 til 1997

Tabell 7 Norske fartøyers hestmakrellfangster i perioden 1986 - 1997. Kvantum oppgitt i tonn.

ÅR	KVANTUM
1986	1.073
1987	16.991
1988	44.980
1989	89.107
1990	121.752
1991	53.391
1992	107.555
1993	128.824
1994	94.648
1995	96.132
1996	15.556
1997	46.491

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelstatistikk

En viktig forutsetning for ordningen med en egen avsetning er et fungerende prøvetakingssystem. Fiskeridirektoratets prøvetakingssystem som ble igangsatt høsten 1996 var i utgangspunktet rettet mot landinger ved industritilvirkingsanlegg. Men da det høsten 1996 viste seg at det meste av hestmakrellleveransene gikk til konsummottak ble det i 1996 også foretatt prøver ved konsumanleggene.

Totalt ble det i 1997 registrert 28 artsprøver av hestmakrellfangster, alle ved industritilvirkingsanlegg. I henhold til Fiskeridirektørens instruks for prøvetaking av industritral-, havbrisling- og hestmakrellfangster, bør prøvofrekvensen være i størrelsesorden 1 prøve pr. 1.500 tonn levert råstoff. Med andre ord ble dette kriteriet relativt godt ivaretatt med fjorårets prøvetaking.

Resultatet av prøvene i 1997 viste en bifangst av makrell i hestmakrellfangstene på 1,6⁶ %. Basert på en samlet fangst av hestmakrell på 46.491 tonn gav det en estimert bifangst på 740 tonn.

Det har i den senere tid blitt innført nye rutiner ved mottaksanleggene som muliggjør en bedre oppfølging av kravet om spesifisering av artssammensetningen på sluttседdelen. En tenker her på innføringen av vektorer på kaikanten samt nye rutiner ved industrifiskanleggene for registrering av artssammensetningen i leveransene. Sluttседdelføringen er likevel ikke tilfredsstillende, og Fiskeridirektøren vil derfor også i 1998 legge til grunn at det i forbindelse med fisket etter hestmakrell vil være behov for prøvetaking av fangstene.

Som det fremgår av Tabell 77 varierer de norske hestmakrellfangstene fra år til år. Blant annet derfor er det vanskelig å fastsette en godt tilpasset avsetning for bifangster. I tillegg er det også vanskelig å predikere innblandingen av makrell i hestmakrellfisket

⁶ Bifangstprosenten er et veid gjennomsnitt av alle prøvenes bifangstprosent.

Basert på en fangstprognose i størrelsesorden 50.000 tonn hestmakrell i 1998 og en innblandingsprosent tilsvarende de to foregående år, legger Fiskeridirektøren til grunn at den totale innblandingen av makrell i hestmakrellfisket vil ligge i størrelsesorden knapt 1.000 til omlag 2.000 tonn.

Dersom innblandingen viser seg å være mindre enn en eventuell avsetning, vil et eventuelt ubenyttet kvantum bli tilbakeført til ringnotgruppens direktefiske etter makrell, slik en har tilrettelagt for i de to foregående årene.

Bestemmelsene om tillatt innblanding på inntil 10 % makrell i hestmakrellfangster og leveranser ble innført i 1995 i erkjennelse av at makrell som innblanding kan være et problem, også for den aktsomme fisker når det fiskes hestmakrell.

Det er imidlertid Fiskeridirektøren sin prinsipielle holdning at alt uttak av en art må bokføres og registreres med rett kvantum. Dette betyr at alt oppfisket kvantum av kvotebelagte arter må avregnes mot kvoten for arten.

Som nevnt fravek Fiskeridirektøren i 1995 hovedregelen om at bifangster over 10% i hestmakrellfisket skulle belastes fartøyets makrellkvote. Dette ble videreført i 1996 og 1997. Fiskeridirektøren mener at det også i 1998 vil være hensiktsmessig med en avsetning som i sin helhet må fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Dette vil sikre at innblanding av makrell i hestmakrellfisket avregnes mot en kvote. En annen fordel med "sildemodellen" etter mønster fra sild som bifangst i industritrålfisket, er at den kan praktiseres likt overfor alle fartøy uavhengig om de har fartøykvote igjen eller ikke.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil "sildemodellen" være den enkleste og mest praktikable tilnærmingen også for makrell som bifangst i hestmakrellfisket. Overført på hestmakrellfisket vil denne modellen som tidligere år baseres på følgende elementer:

1. Bifangstprosenten i 1998 settes til inntil 10 % makrell i hestmakrellfangster i vekt av fangst ombord eller ved levering.
2. Dersom det enkelte fartøy har bifangst på 10 % eller mer, inndras verdien av kvantum på 10 % og over til fordel for salgslagene.
3. Samlet bifangstkvanter i hestmakrellfisket avregnes mot bifangstavsetningen, og belastes følgelig ikke fartøykvotene i makrellfisket.
4. På grunnlag av totalkvantum hestmakrell og foretatte prøver med hensyn til makrell som bifangst i hestmakrellfisket beregnes totalt uttak av makrell i hestmakrellfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 1.500 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Et eventuelt ubenyttet kvantum fra avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direkte makrellfiske senere i sesongen.

5. REGULERINGSTILTAK FOR Å MOTVIRKE NEDDREPING OG DUMPING AV MAKRELL I 1998

For å bidra til å redusere dumping og neddreping av liten makrell til lavere markedspris har det i årene 1988-1997 vært iverksatt særskilt kvoteberegningsmetode med grunnlag i levert makrell over 600 gram. Det er grunn til å tro at G-6 ordningen har bidratt til redusert neddreping av liten makrell. Det må likevel konstateres at G-6 ordningen ikke har vært tilstrekkelig til å få kontroll med neddreping og dumping.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at ordningen må videreføres i 1998.

Fiskeridirektøren vil som i foregående år innhente informasjon om sannsynlig størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 1998.

Fiskeridirektøren vil etter samråd med næringen fastsette avregningsfaktor for kvoteberegningsmetoden etter G-6 ordningen for 1998-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

Peter Gullestad spurte om det var ønske om en redegjørelse om bestandssituasjonen fra havforskerne. Det var det ikke. Han viste så til at høringsnotatet vedrørende deltakelsesbegrensning for kystfartøygruppen har vært på høring, og at det nå er truffet en beslutning av departementet.

Halvard P. Johansen sa at forskriften ville bli fastsatt av departementet samme dag, og at kravet ville bli at fartøyet måtte ha deltatt i notfisket etter makrell i minst to av de tre siste år og levert fangst, uten krav til minste kvantum.

Gullestad viste så til Norges Fiskarlags forslag om begrensning i deltakelsen for fartøy over 13 meter som fisker med garn og snøre. Han viste til at direktoratet har støttet dette forslaget, og at departementet ikke har truffet noen beslutning enda. Han ønsket således å høre rådets oppfatning av forslaget.

Rolf Domstein sa at det er beklagelig for industrien, i det den er opptatt av at fartøyene er skikket til makrellfiske. Han viste til at utfordringen er å få makrellen til lands med god kvalitet, og at en del av de nye fartøyene ikke er skikket til dette, mens de største og beste fartøyene skyves ut av fisket. Industrien ønsker ikke at fartøy som fisker med garn og snøre skal kunne fiske fritt, i det dette er uheldig for kvaliteten og dermed verdiskapningen.

Sammy Olsen sa at vedtaket er begrunnet i en skjerming av de fartøy under 13 meter som har hatt fisket som tradisjonell levevei.

Domstein spurte om fartøy som har adgang til å fiske med not etter å ha tatt denne kvoten kan legge om og fiske med garn og snøre.

Gullestad svarte at det ikke er adgang til det, i det hvert fartøy bare kan fiske og levere én kvote.

Et enstemmig Reguleringsråd anbefalte etter dette overfor departementet stenging av gruppen for fartøy over 13 meter som fisker med garn og snøre.

Åge Remøy føyde til at han er overrasket over at departementet ikke har gjort noe med antall fartøy som fisker med krok og garn tidligere.

Gullestad viste etter dette til saksdokumentenes forslag til regulering av deltakelsen for trålerne, om at bare fartøy med industri/nordsjøtrållatelse kan delta i fisket.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for dette forslaget.

Gullestad viste deretter til forslaget om at deltakelsesvilkårene for ringnotgruppen i første halvår 1998 også legges til grunn for andre halvår.

Et enstemmig råd gikk også inn for dette forslaget.

Gullestad gikk så over til reguleringsopplegget for de enkelte fartøygrupper i 1998, og forslaget om at kystfartøyene tildeles en gruppekvote på 25.000 tonn.

Remøy viste til at fiskarlagets vedtak fra 1994 var et vedtak om kvote for en syvårsperiode, men at motivet for å endre kvoten nå er at deltakelse og pris er endret. Han sa videre at han har sympati med dem som har dette fisket som tradisjon og levebrød, men som blir desimert som en følge av kjempestor deltakelse. På denne bakgrunn må en prioritere de som har tradisjon for fisket. Han sa at hovedproblemet er at ingenting er gjort tidligere for å begrense deltakelsen, og at en ikke bare kan flytte kvantum mellom gruppene. Han ville ikke støtte Fiskeridirektørens forslag om en økning i gruppkvoten fra 20 til 25.000 tonn.

Domstein sa at han hadde ventet mer restriktive deltakelseskriterier, slik at flåten ville komme ned i 60 fartøy. Han sa videre at den store deltakelsen vil gå utover de største båten dersom en ikke samtidig øker kvantumet, og at han derfor støtter Fiskeridirektørens forslag om en gruppekvote på 25.000 tonn. Han ønsket videre en fordeling innenfor de to kystgruppene med 10.000 tonn til gruppen for fartøy under 13 meter, og 15.000 tonn til gruppen for fartøy over 13 meter.

Gullestad presiserte at det viktigste er å få frem de ulike synspunktene her.

S. Olsen sa at han går inn for fiskarlagets vedtak i tråd med direktoratets.

Gerhard Olsen sa at han har prinsipielle innvendinger i det en ikke tør å ta debatten om hvilken struktur en ønsker. Han sa at en ved en reduksjon i maksimalkvoten svekker levebrødet til aktørene, og pekte på at vedtaket fra NF var en pakke hvor flere forhold er blitt endret etter hvert. Han sa at han ville stemme for det siste vedtaket fra landsstyret, men at han personlig er imot det.

Jan Lerbukt sa at når utvelgelsen foregår slik at noen sulter så må en gjøre noe, men ikke her og nå. Han ville stå på vedtaket fra 1994 om 20.000 tonn.

Ottar Kaldhol sa at en næringspolitisk trenger en viss andel av flåten som styrker utviklingen, og at det på denne bakgrunn bør være en del faste elementer innen politikken i årene fremover som signaliserer stabilitet. Han ville på dette grunnlag stemme imot Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad sa at dette ikke er noen enkel sak, og at den har en del prinsipielle sider. Han vedgikk også at strukturdebatten ikke var tatt alvorlig nok. Han sa imidlertid at en i denne konkrete situasjon må gjøre det beste ut av det, noe som var begrunnelsen for forslaget om 25.000 tonn. Reguleringsopplegget må ha en viss grad av legitimitet, og en må derfor ikke legge opp til en regulering som bevisst vil bli undergravet.

Thor Wold sa at han ville stemme for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad oppsummerte med å slå fast at Wold, G. Olsen, S. Olsen, Domstein og Per Dag Iversen stemte for Fiskeridirektørens forslag på 25.000 tonn. Lerbukt, Remøy og Kaldhol stemte imot, dvs. for 20.000.

Gullestad avsluttet debatten med å si at synspunktene er viktigere enn avstemningsresultatet.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak, og at fisket kan foregå både sør og nord for 62 ° N.

Det var også enighet om å foreslå at kystfartøygruppen deles i to lengde-/redskapsgrupper med en gruppe for notfartøy på 13 meter og over, og en gruppe for notfartøy under 13 meter samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Gullestad viste så til forslaget i saksdokumentene om at gruppekvoten på 25.000 tonn deles likt mellom notfartøy mellom 13 og 21,35 meter på den ene side, og på den andre side notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre, slik at hver gruppe får 12.500 tonn.

Han viste også til forslaget fra FNL om en deling med 10.000 tonn til den minste gruppen og 15.000 tonn til den største.

Domstein sa at han ville ha en avstemning med de to alternativene på 20 og 25.000 tonn.

Gullestad spurte rådet om det ville gå inn for en likedeling dersom den totale gruppekvoten ble satt til 20.000 tonn.

Domstein sa at han da ville foreslå en deling på 12 og 8 tonn.

Gullestad sa at han ville gå inn for en likedeling også ved 20.000 tonn.

S. Olsen sa at også han ville gå inn for en likedeling uansett gruppevote.

Kaldhol sa at han ikke hadde noen prinsipielle synspunkter, fordi det er vanskelig å se effekten uansett; en fordeler bare fattigdommen. Han uttrykte imidlertid forståelse for FNL's behov for verdiskapning.

Gullestad oppsummerte med å si at FNL har klare synspunkter på skjevdeling, mens NF går inn for likedelighet uansett.

Domstein poengterte at begrunnelsen for FNL's standpunkt er kvalitetsbehov.

G. Olsen sa at de økonomiske argumentene har gyldighet, men at han stiller spørsmål ved kvalitetssynspunktet, i det kontrollverket gjør en god jobb.

Remøy sa at Domsteins argumentasjon er inkonsekvent, i det han sier at den største flåten har den beste fisken, uten å ville øke flåten.

Gullestad poengterte at en har fordelingshensyn å ta, og at ingen grupper således urimelig må mishandles.

Jan Fredrik Danielsen viste til Norges Fiskarlags høringsuttalelse, og spurte om vedtaket på 88 deltakende fartøy ville påvirke synspunktet på delingen.

S. Olsen sa at han ikke var kjent med hva departementet hadde bestemt.

Gullestad oppsummerte med å slå fast at FNL ville gå inn for en skjevdeling uansett gruppekvote, og at Norges Sjømannsforbund også hadde sympati for dette synspunktet. Norges Fiskarlag og Fiskeridirektøren ville derimot gå inn for en likedeling uansett.

Gullestad viste etter dette til saksdokumentenes forslag om en maksimalkvote på 85 tonn for den minste kystgruppen.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for forslaget.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk også inn for å foreslå at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Reguleringsrådet foreslo at fartøy under 9 meter garanteres et minste kvantum på 5 tonn på årsbasis som eventuelt også kan fiskes etter en eventuell stopp.

Gullestad viste så til forslaget til kvotestige for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter, og spurte om det var enighet om stigen.

Jan Fredrik Danielsen ba Reguleringsrådet vurdere mulighetene for en brattere stige, eventuelt med flere nivå, hvor de minste fartøyene får en mindre kvote og de største en større.

Gullestad sa at det er tvilsomt om en bør gå lenger ned, i det det vil være marginale gevinster for de store fartøyene å kjøre de minste lenger ned.

Domstein sa at han er opptatt av at de profesjonelle båtene får et størrekvantum, og at en brattere stige vil kunne være til hjelp for dette.

Gullestad konstaterte liten villighet fra fiskarlaget til å ha en brattere stige, og oppsummerte med å si at han ikke så noen gevinst ved dette. Han sa videre at FNL er åpen for en brattere stige, mens sjømannsforbundet ikke har noen sterke synspunkter.

Flertallet i Reguleringsrådet gikk inn for den foreslåtte differensiering av maksimalkvotene.

Gullestad viste videre til saksdokumentenes forslag om en overregulering på 25 %.

Domstein støttet Fiskeridirektøren i forslaget om forutsigbare kvoter og så lav overregulering som mulig, i det dette gir landindustrien de beste vilkår. Dette fisket er imidlertid spesielt med en kort sesong, og mener på denne bakgrunn å kunne gjøre unntak fra utgangspunktet om at en ikke ønsker overregulering.

Gullestad oppsummerte FNL's syn til et ønske om overregulering slik at maksimalkvoten blir 400 tonn. Han sa videre at fiskarlaget har foreslått en maksimalkvote på 300 tonn, og at sjømannsforbundet ikke har noen synspunkter på dette. Fiskeridirektøren ønsker en lav overregulering som skaper ro i fisket.

Remøy sa at Fiskeridirektøren får ta problemene med overregulering.

Gullestad viste til saksdokumentenes øvrige forslag vedrørende maksimalkvotene.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fartøy som blir forlenget eller utskiftet med et større erstatningsfartøy etter datoen for fastsettelse av reguleringsforskrift for makrell andre halvår 1998, ikke oppnår økning i fartøyets maksimalkvote.

Det var videre enighet om å foreslå at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Reguleringsrådet gikk også enstemmig inn for å foreslå at Fiskeridirektøren, etter samråd med næringen, skulle kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin gruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote.

Gullestad viste til saksdokumentenes øvrige forslag for kystfartøygruppen.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for å foreslå at høvedsmannen må stå i fiskermanntallet og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

Videre gikk rådet inn for at høvedsmannen for å kunne delta i fisket med not i tillegg må være registrert i fiskermanntallet på blad B, samt at fartøyet må være egnet og utstyrt for notfiske.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag om at notfartøy over 13 meter må godkjennes av Fiskeridirektoratets kontrollverk før de starter makrellfisket.

Iversen sa at det bør presiseres at det er ved levering til konsum de skal kontrolleres.

Gullestad viste til at det her er de samme kriteriene som i sildefisket - utstyrt og egnet.

Rådet gikk inn for forslaget om godkjenning av kontrollverket for notfartøy.

Gullestad viste til forslaget om at ingen kan fiske og levere mer enn én kvote.

Rådet gikk enstemmig inn for dette forslaget.

Reguleringsrådet gikk også enstemmig inn for forslaget om at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt skal kunne fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet delta i.

Gullestad viste så til forslaget om at ingen som deltar i trålgruppen, ringnotgruppen eller kystnotgruppen for fartøy mellom 13 og 21,35 meter, kan delta med annet fartøy under 21,35 meter som fisker med garn eller krokredskap eller med notfartøy under 13 meter.

G. Olsen spurte om denne regel også gjelder ved juridisk person med én eierinteresse over 50%.

Trond Moldskred svarte at prinsippet er likt enten det er en fysisk eller en juridisk person som eier fartøyet.

Gullestad sa at det prinsipielt er den reelle interessen som er avgjørende, men at en får problemer med å anvende regelen i praksis.

Domstein spurte hva som er problemet ved at et selskap eier flere fartøy.

Gullestad viste som svar til intensjonen i deltakerloven om en fiskereid flåte.

Domstein sa at det må være verre at én person eier flere ringnotfartøy enn at én person eier flere kystfartøy.

Gullestad viste til at det er politisk enighet om at kystflåten skal drives av aktive fiskere, og at denne regel skal søke å sikre dette.

Domstein sa at hvis hensikten er å hindre at et fartøy leverer flere kvoter, ville han formulert regelen annerledes. Han sa videre at han ønsket å stemme imot.

Remøy sa at dette forslaget ikke er annerledes enn for ringnotgruppen.

Wold sa seg enig i forslaget, i det en skal søke å begrense utglidning.

Lerbukt viste til at dette er et viktig prinsipp.

Gullestad oppsummerte med å si at FNL stemte imot forslaget, mens de øvrige sluttet seg til.

S. Olsen spurte om en med eier da mener det tilfelle at en eier 10 % i en tråler.

Eilif Sund viste til reguleringen for fisket etter norsk vårgytende sild, hvor eier av fartøy bare kan delta med ett fartøy. Han sa videre at departementet har utviklet dette, og at det med eier menes majoritetseier. Denne kan således ikke delta med annet fartøy.

S.Olsen spurte om en med dette mener mer enn 30%.

Sund sa at en med majoritetseier mener mer enn 50% av andelene.

Moldskred advarte mot å søke å løse dette som matematiske regnestykker, i det en i mange tilfeller må foreta en konkret vurdering.

Gullestad sa at dette er komplisert jus, men at en her må foreta de grep som er mulig for å få til denne reguleringen. Han spurte så medlemmene om alle var med på dette forslaget, og konstaterte at fiskarlaget sluttet seg til under tvil.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag for trålgruppen.

Turid Tveit sa at kvotene for trålerne på ca 50 tonn er urimelig lave, og viste til at kvoten til de minste kystfartøyene er 80 tonn. Hun sa videre at det er uheldig med en refordeling i november.

Gullestad sa at synspunktet var notert, men at han ikke hadde noen andre forslag til kvote.

Det var enighet i Reguleringsrådet å foreslå at trålerne tildeles en gruppekvote på 3.460 tonn.

Det var også enighet om å foreslå at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske samt godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk for 1998.

Det var videre enighet om å foreslå at fisket blir regulert med maksimalkvoter og at disse fastsettes av Fiskeridirektøren når påmeldingen i fisket er kjent.

Tveit sa at hun ønsket samme åpning av fisket som for nordsjøsild.

Det var enighet i Reguleringsrådet å foreslå at fisket åpnes 2. november, og at påmeldingsfristen settes til 15. oktober.

Når det gjelder partråling var det enighet om å foreslå at to fartøy som driver partråling skal kunne fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering.

Reguleringsrådet gikk videre inn for at fartøyene må meldes på som partrållag til Fiskeridirektoratets kontrollverk før fisket tar til, med påfølgende innmelding til Norges Sildesalgslag og ved levering.

Endeling var det enighet om å foreslå at et fartøy bare kan dele fangst med ett annet fartøy i løpet av sesongen.

Gullestad viste så til saksdokumentenes forslag for ringnotgruppen.

Det var enighet om å foreslå at ringnotfisket nord for 62° N avvikles med separate fartøykvoter innenfor en minimumsramme på 44.980 tonn.

Det var også enighet om å foreslå at ringnotfisket kan fortsette i området nord for 62° N utover 44.980 tonn inntil maksimalt 104.980 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøyskvotene nord for 62° N skal avregnes på fartøyskvotene sør for 62° N.

Videre var det enighet om å foreslå at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøyskvoter innenfor en del-gruppe-kvotepå 83.720 tonn. Før fordeling på fartøyskvoter vil et kvantum avsatt til bifangst i hestmakrellfisket bli fratrukket.

Reguleringsrådet gikk også inn for at fartøyskvotene blir fordelt etter «Universalnøkkelen», og at fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Reguleringsrådet gikk endelig inn for at fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet å ville bli oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Gullestad viste etter dette til saksdokumentenes forslag vedrørende fritidsfisket.

S. Olsen spurte om det finnes noen tall på hva fritidsfisket innebærer i kvantum.

Gullestad svarte at fritidsfisket alltid har tilligget kystfiskerne som en historisk rettighet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det settes forbud mot omsetning av makrell fisket av ikke-manntallsførte fiskere dersom det blir fastsatt stopp i fisket for gruppen notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og krokredskap.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag til åpningstidspunkt.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det ikke innføres en midlertidig stopp for de fartøy som i dag har adgang til å fiske makrell.

Domstein sa at han ønsket åpning av fisket 1. september i det en frem til dette vil ha lager fra forrige sesong. Han viste også til at en del makrell nå går til det øst-europeiske marked, og at dette vil ha makrell med lavere fettinnhold, noe som også tilsier en senere åpning. Han viste ellers til at det ikke er urimelig at industrien også har et ord med i laget her.

Remøy viste til at fiskerne selv har interesse i å oppnå størst lønnsomhet, og at de må ha den frihet å velge åpning selv.

S. Olsen sa at han ville holde på åpning 17. august, fordi han ikke ville ha en gjentakelse fra i fjor.

Iversen sa at en må ta hensyn til de siste signalene fra markedet, og at disse er kommet etter fiskarlagets forslag om 17. august. Han viste til at en må være villig til å revurdere sin oppfatning.

Domstein sa at han var villig til å gå med på et kompromiss med åpning mandag 24. august.

Gullestad viste til at dette også har sammenheng med graden av overregulering, og at han har forståelse for fiskarlagets syn.

Wold sa at fiskarlaget står på Fiskeridirektørens forslag.

Domstein sa at da står også FNL på sitt forslag om 1. september.

Gullestad sa at han var enig i Domsteins poeng i at hver må passe dette selv, men pekte også på at i fiskerier med høy overregulering må myndighetene foreta en større grad av styring.

Domstein sa at han ikke kan godta prinsippet om at det kun er fiskers lønnsomhet som skal avgjøre.

Gullestad sa at en kan la markedskreftene avgjøre her.

Domstein sa at dette likevel ikke vil bli riktig i et ellers gjennomregulert fiske.

Gullestad svarte til dette at han ikke har noe ønske om å gjennomregulere.

Kaldhol sa at det ikke kan være uinteressant hvordan dette forvaltes. Han sa videre at han støtter fiskarlagets forslag, og at han har tillit til departementet her.

Gullestad oppsummerte med å si at han hadde sans for FNL's synspunkt, men at han likevel mener at en må stå på 17. august. Videre viste han til at FNL forslår 1. september etter å ha forsøkt et kompromiss.

Flertallet i Reguleringsrådet gikk inn for at fisket åpnes 17. august, mens FNL foreslo åpning 1. september.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag til avsetning av 1.500 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Han spurte også om fiskarlagets syn er at en ikke skal ta hensyn til dette.

Domstein spurte om det finnes noen dokumentasjon på at dette er riktig prosent.

Gullestad svarte at det har vært foretatt prøvetaking hvor en har funnet at dette er reelt.

S. Olsen sa at fiskarlaget ikke har noen sterke synspunkter her, og at en således går inn for Fiskeridirektørens forslag.

Det ble etter dette konstatert enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det avsettes 1.500 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Et eventuelt ubenyttet kvantum fra avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direkte makrellfiske senere i sesongen.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at Fiskeridirektøren i samråd med næringen fastsetter avregningsfaktor for kvoteberegningsmetoden etter G-6 ordningen for 1998-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

TELEFAX

FISKERIDIREKTORATET

Fiskerøkonomisk avdeling

Postadresse: Postboks 185, 5002 BERGEN

Kontoradresse: Strandgaten 229

Telefon: 55 23 80 00

Telefax: 55 23 80 90

Kopi
TM
ES
KL

THE DIRECTORATE OF FISHERIES

Division of Economic Analysis

Postal address: P.O. Box 185, N-5002 BERGEN,
NORWAY

Office address: Strandgaten 229

Telephone: + 47 55 23 80 00

Facsimile: + 47 55 23 80 90

592.54

Til/To:
Fiskeridepartementet
Oslo

Nr./No.:

Vår/Our ref.:

Dato/Date: 20. mai 1998

Side/Page: 1 av/of:

Tekst/Text:

FISKERIDEPARTEMENTET SITT HØYRINGSNOTAT OM AVGRENsing I DELTAKINGA I KYSTNOTFISKET ETTER MAKRELL I 1998.

Vi viser til Fiskeridepartementet sitt høyringsnotat av 28.04.98 med svarfrist 19.05.98. Departementet sitt forslag omhandlar avgrensing i deltakinga for kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde.

Fiskeridepartementet sitt høyringsnotat av 28.04.98 er i hovudtrekk likt Fiskeridirektøren sitt forslag av 02.04.98 til høyringsnotat. Fiskeridirektøren ser difor ikkje behov for å gje ei omfattande fråsegn i saka, men vil difor i det følgjande kommentera berre eit par punkt.

Dersom kriteriet om deltaking i to av åra 1995-97 utan kvantumskrav vert lagt til grunn, vil 85 (88) fartøy få deltakingsrett, medan dette talet vert redusert til 61 (64) dersom eit tilleggskriterium om å ha levert minst 25 % av maksimalkvoten i eitt av dei 3 åra også vert lagt til grunn.

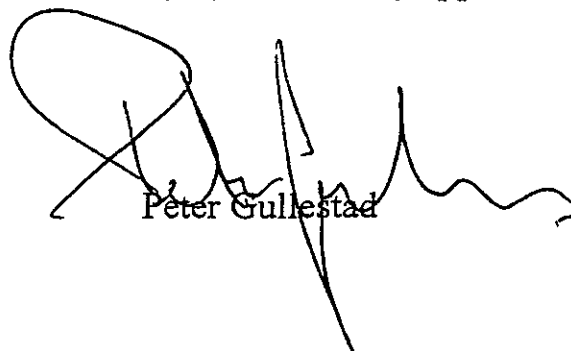
Av desse 24 fartøya som blir ekskluderte p.g.a. kvantumskravet på 25 % har 20 fartøy levert i to av dei tre åra, og eitt fartøy har levert makrell i kvart av dei tre åra. (Dei resterande tre fartøya har også levert i to av dei tre åra, men under ulike registreringsmerke.) Av desse 20 fartøya har 15 levert makrell i 1996 og 1997 og 5 fartøy har levert i 1995 og 1996.

Etter Fiskeridirektøren si vurdering kan det stillast spørsmålsteikn ved totalt å utelukka fartøy som har ein tradisjon i kystnotfisket etter makrell. Mellom anna for å unngå dette føreslo Fiskeridirektøren at det kunne etablerast ei særskild gruppe med ein lågare maksimalkvote for desse 24 fartøya som ikkje tilfredsstillar kvantumskravet på 25 %. Sidan Fiskeridepartementet i høyringsnotatet ikkje har funne det føremålstenleg å oppretta ei slik særskild gruppe med lågare maksimalkvote, vil Fiskeridirektøren etter ei totalvurdering gå inn for at også desse 24 fartøya vert gjevne deltakingsrett.

For fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fiskar med garn- og krokreiskap, føreslår Norges Fiskarlag i si fråsegn av 07.05.98 (til Fiskeridepartementet sitt høyringsnotatet og om makrell-reguleringa i 2.halvår 1998.) at fartøy må ha delteke i eitt av åra 1995-97. Som kjent skal Norges Fiskarlag handsama reguleringa av makrellfisket på nytt i møte i Arbeidsutvalet/Landsstyret i slutten av mai.

Eit kriterium om å ha delteke i eitt av åra 1995-97 kan ikkje karakteriserast som strengt, sidan dette ikkje utelukkar fartøy med historisk deltaking, men i praksis medfører å "stengja døra" for komande år. I tal på fartøy har denne gruppa auka frå i storleiksorden under 30 før 1996 til 70 fartøy i 1997. Forslaget vil innebera at 98 fartøy i denne gruppa vil vera kvalifisert for deltaking i 1998. Fangstkvantumet til gruppa har auka frå knapt 1.200 tonn i 1995 til like under 3.400 tonn i 1997. Utviklinga av fiske med automatdorg har auka fangsteffektiviteten monaleg for fartøy i denne gruppa. Ein må og rekna med at notfartøy over 13 meter som ikkje får deltakingsrett i notfiske, lett vil kunna leggja om til krokfiske dersom det ikkje vert deltakingsregulering i dette fisket.

Sjølv om eventuell deltakingsavgrensing for fartøy over 13 meter som fiskar med garn- og krokreiskap, ikkje har fått same grundige handsaming som for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde, meiner Fiskeridirektøren at dette forslaget bør vedtakast, særleg sidan dette ikkje vil ramma fartøy med historisk deltaking. Dessutan er det viktig at styresmaktene følgjer opp når næringa ved Norges Fiskarlag no er komen til den erkjenning at deltakingsregulering er nødvendig også i denne gruppa.

Peter Gullestad

Thorbjørn Thorvik

592.46

FISKERIDIREKTORATET	
07. MAI 198	
SAKSNR.	DOK.NR.
1847/98	1
U.O. 9	

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

[Handwritten signature]

[Handwritten initials]

7. mai 1998

Ark.
JBJ

TELEFAKS

**REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I ANDRE HALVÅR 1998 -
HERUNDER BEHANDLING AV UTVALGSINNSTILLING OG HØRINGSNOTAT
FRA FISKERIDEPARTEMENTET.**

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 5.-7. mai 1998 og fattet slikt vedtak (sak 15/98):

Generelt om makrellforvaltningen

- «1. Norges Fiskarlag viser til at den norske makrellkvoten (nettokvote) for 1998 er på 157.160 tonn. Dette innebærer en økning på 23.950 tonn i forhold til 1997-kvoten.
- 2. Norges Fiskarlag viser til at det i fiskeriatvaten mellom Norge og EU for 1998 på nytt er avtalt å foreta en gjennomgang av makrellforvaltningen. I avtalen vises det bl.a. til makrellspørsmålets kompleksitet, og at partene i løpet av 1998 skal drøfte videre spørsmål om forvaltningsområder, kontroll- og håndhevelse, tekniske reguleringstiltak (bl.a. vanntrekk), fordeling av bestanden på partene, adgang til hverandres soner, økonomiske faktorer og andre relevante spørsmål for å få til et helhetlig forvaltningssystem for denne bestanden. I avtalen forutsettes det at resultatet av dette arbeidet skal danne grunnlag for et revidert reguleringsopplegg fra og med 1999-sesongen.

Norges Fiskarlag viser til at man i de siste årene har hatt ambisjoner om å få til et revidert forvaltningsregime for makrell, herunder økt andel til Norge av den vestlige makrellkomponenten, men at dette har strandet på grunn av problemer med makrellsaken internt innenfor EU-systemet. Norges Fiskarlag forventer derfor at norske myndigheter nå understreker alvorret i saken overfor EU, og at et revidert forvaltningsregime med en høyere makrellandel til norske fiskere iverksettes fra årsskiftet 1998/1999. Norges Fiskarlag forutsetter videre at man fra norsk side aktivt følger opp den enighet som ligger i avtalen når det gjelder strengere kontrolltiltak i makrellfisket, spesielt fisket fra EU, jfr. de avsløringer næringen i Norge gjorde i fjor vedrørende makrellfisket fra EU-fartøy.

3. Norges Fiskarlag vil også uttrykke støtte til det arbeid som er satt i gang innenfor NEAFC når det gjelder å løse det uregulerte fisket etter makrell som skjer i internasjonalt farvann i Norskehavet (Smutthavet).

Fordeling av den norske kvoten på fartøygrupper

4. Når det gjelder fordeling av den norske makrellkvoten på de ulike fartøy/redskapsgrupper vises det til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94 og punktene 14-16 i landsmøtevedtak 8/96. Med basis i forannevnte vedtak går Norges Fiskarlag inn for at 20.000 tonn tildeles kystgruppen, 2% av den norske totalkvoten tildeles trålgruppen (3.134 tonn), mens resterende kvantum fordeles til ringnotgruppen (134.026 tonn).

Kystgruppen

5. På bakgrunn av misnøyen med makrellreguleringen blant deler av kystgruppen i 1997 nedsatte Norges Fiskarlag et utvalg som fikk i oppgave å foreta en evaluering av 1997-sesongen og komme med forslag til justeringer for 1998. Innstillingen fra forannevnte utvalg ble avgitt 31. mars 1998. Landsstyret konstaterer at utvalget ikke har vært i stand til å legge fram en enstemmig innstilling, og at den således er delt på de fleste punkter.

Norges Fiskarlag viser også til høringsnotat fra Fiskeridepartementet av 28.4.1998 om regulering av deltakelsen i kystfartøygruppen i fisket etter makrell i 1998.

Ovennevnte dokumenter har vært gjenstand for organisasjonsmessig behandling, og Norges Fiskarlag foreslår på dette grunnlag følgende reguleringsopplegg for kystgruppen i 1998:

a) Gruppeinndeling

Norges Fiskarlag viser til punkt 16 i landsmøtevedtak 8/96 og finner det hensiktsmessig å videreføre to-delingen av kystgruppen som er foretatt de siste tre årene. Dette innebærer at kystgruppen deles inn som følger:

Gruppe I: notfartøy mellom 13-21,35 meter.

Gruppe II: fartøy under 21,35 meter som driver med garn, dorg, harpe, og notfartøy under 13 meter.

b) Deltakervilkår

Norges Fiskarlag viser til at Landsmøtet 1996 i vedtak 8/96 punkt 16 gikk imot å etablere en særskilt adgangsregulering for å begrense deltakelsen i kystgruppens makrellfiske. Norges Fiskarlag viser også til at Fiskeridepartementet på tross av organisasjonens anbefaling etablerte adgangsbegrensning i notgruppen mellom 13-21,35 meter i 1997. Videre vises det til departementets høringsnotat av 28.4.1998 med forslag til regulering av deltagelsen i kystfartøygruppen i fisket etter makrell i 1998.

På bakgrunn av erfaringer fra kystgruppens makrellfiske i 1997 har Norges Fiskarlag etter en totalvurdering kommet til at det vil være tjenlig å etablere en særskilt adgangsbegrensning for notfartøy mellom 13-21,35 meter.

Norges Fiskarlag går inn for at fartøy i *gruppe I*, dvs. notfartøy mellom 13-21,35 meter, må ha deltatt i notfiske etter makrell og levert makrell i minst to av årene 1995, 1996 eller 1997, og fartøyet må minst ha levert 25% av fartøyet maksimalkvote i et av årene 1995, 1996

eller 1997. Fartøyet må videre være registrert i merkeregisteret og eier og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.

Det må i særlige tilfeller kunne gis dispensasjon fra kravet om en kvoteutnyttelse på 25%. Det må også tas hensyn til tilfeller med erstatningsfartøy anskaffet etter 1.1.1995.

Norges Fiskarlag finner det også nødvendig at det fastsettes adgangsbegrensende deltakervilkår i *gruppe II* for fartøy over 13 meter som fisker med garn og for fartøy over 13 meter som fisker med krokredskaper. Norges Fiskarlag går derfor inn for at slike fartøy må ha deltatt i kystmakrellfiske med nevnte redskaper i minst ett av årene 1995, 1996 eller 1997 og levert makrell i ett av årene 1995, 1996 eller 1997. Fartøyet må videre være registrert i merkeregisteret og eier og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.

Det må også tas hensyn til tilfeller med erstatningsfartøy anskaffet etter 1.1.1995. Norges Fiskarlag forutsetter også at det for denne gruppen fastsettes regler for utskiftning av fartøy og leiefartøy etter samme mønster som for *gruppe I*.

Norges Fiskarlag vil i forbindelse med behandlingen av reguleringsopplegget for 1999 foreta en vurdering av behovet for deltakervilkår for fartøy under 13 meter.

Det må kunne dispensereres fra lengdegrensen på 21,35 meter når fartøyet tidligere har vært brukt i fiske etter makrell med garn eller krokredskaper.

Norges Fiskarlag forutsetter at myndighetene fastsetter regler for utskiftning av fartøy (erstatningsfartøy) i notgruppen mellom 13-21,35 meter. Norges Fiskarlag går videre inn for at ingen kan gis adgang til å delta i makrellfisket innenfor kystgruppen med mer enn ett fartøy. Videre bør det ikke være tillatt å benytte leiefartøy i *gruppe I* bortsett fra ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd.

c) Fordeling av kystgruppens kvote - kvote pr. fartøy

Under henvisning til punkt 4 ovenfor går Norges Fiskarlag etter en totalvurdering inn for at fartøy i *gruppe I* tildeles 12.000 tonn av kystgruppens kvote, mens fartøy i *gruppe II* tildeles 8.000 tonn av kystgruppens kvote på 20.000 tonn. Norges Fiskarlag ber om at myndighetene utviser en viss fleksibilitet når det gjelder kvantumet i *gruppe II*, slik at en marginal overskridelse av gruppekvoten aksepteres dersom dette blir nødvendig.

Norges Fiskarlag går videre inn for at kvoten til det enkelte fartøy i *gruppe I* differensieres etter følgende inndeling:

<u>fartøylengde</u>	<u>kvotefaktor</u>
13-14,9 meter	0,5
15-17,9 meter	0,65
18-21,35 meter	1,0

Norges Fiskarlag anbefaler at kvoten tilsvarende kvotefaktor 1,0 i *gruppe I* settes til 300 tonn.

Når det gjelder *gruppe II* (notfartøy under 13 meter, garn og krokredskaper) foreslår Norges Fiskarlag at kvoten differensieres etter følgende inndeling:

<u>fartøylengde</u>	<u>kvotefaktor</u>
Under 11 meter	0,55
11-11,9 meter	0,75
12-12,9 meter	1,0

Norges Fiskarlag anbefaler at kvoten tilsvarende kvotefaktor 1,0 i *gruppe II* settes til 85 tonn.

Fartøy som fisker med not i kombinasjon med garn eller krokredskaper må forholde seg til den maksimalkvoten som gjelder for redskapet, og må ikke under noen omstendighet kunne fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten (notkvoten).

Det bør foretas en fortløpende vurdering av behovet for justering av reguleringsopplegget slik at man sikrer at kystgruppens kvote kan fiskes av fartøy som kan delta i fisket innenfor denne gruppen.

d) Åpningsdato for notfartøy mellom 13-21,35 meter

For notfartøy mellom 13-21,35 meter (*gruppe I*) settes ordinær åpningsdato til 17. august 1998. Det enkelte notfartøy i *gruppe I* gis imidlertid anledning til å kunne fiske inntil 10% av sin maksimalkvote med virkning fra forskriftens ikrafttredelsesdato fram til 17.8.1998. Øvrige fartøy/redskapsgrupper innen kystgruppen (*gruppe II*) kan starte fisket fra forskriftens ikrafttredelsesdato. Eventuelt kvantum makrell fisket av fartøy i *gruppe II* tidligere i 1998 må komme til fradrag på den endelige maksimalkvoten til det enkelte fartøy.

e) Framstillingsordning - krav til egnethet

Norges Fiskarlag går inn for at det bør etableres en godkjennings- og framstillingsordning for fartøy innenfor kystgruppens makrellfiske etter samme mønster som i fisket etter norsk vårgytende sild.

Ringnotgruppen og SUK-fartøy

6. Norges Fiskarlag går inn for at ringnotgruppen, inklusive fartøyer med tillatelse til å fiske makrell i 70-90 fots gruppen, blir regulert som i 1997. Dette betyr at fartøyene har trygghet for å disponere sine kvoter optimalt i forhold til planlagt drift og omsetningssituasjonen.
7. Norges Fiskarlag foreslår at det for kommende sesong ikke blir avsatt et kvantum av makrell til potensiell innblanding i hestmakrellfangstene til ringnotflåten. Fiskarlaget er prinsipielt uenig i at slike regler bare skal bli gjennomført for norske fiskere når det ikke inngår som krav i bilaterale fiskeriavtaler. Det vises i den forbindelse til at slike regler de siste årene har blitt gjennomført overfor den norske ringnotflåten, uten at tilsvarende utenlandske fartøygrupper som fisker hestmakrell i norske farvann har fått seg pålagt tilsvarende krav.
8. Norges Fiskarlag går fortsatt inn for at makrell og nordsjøsildtillatelser tilhørende fartøy i gruppen mellom 70-90 fot som blir trukket inn på grunn av manglende aktivitet skal retildeles fartøy mellom 70-90 fot fra hele landet med svakt driftsgrunnlag.
9. Norges Fiskarlag går inn for at det heller ikke i 1998 fastsettes en utsatt åpning av ringnotgruppens makrellfiske.

10. Norges Fiskarlag vil avslutningsvis vise til at kravene til tidspunkt for oppmøte i makrellfisket nord for 62°N kan komme i konflikt med pågående sesongfiskerier. Norges Fiskarlag vil spesielt vise til loddefisket ved Jan Mayen/Island/Grønland og seinotfisket nord for 62°N. Norges Fiskarlag mener at den dispensasjonspraksis myndighetene har hatt på dette området de siste årene i stor grad vil løse eventuelle problemer som skulle oppstå

Trålgruppen

11. Fisket i trålgruppen foreslås videreført innenfor samme deltakervilkår som tidligere år. Trålgruppens fiske bør åpnes 2. november 1998 og sees i sammenheng med åpningen av et direkte fiske etter sild sør for 62°N for trålgruppen.

Norges Fiskarlag går videre inn for at en bør videreføre en påmeldingsordning, og at maksimalkvoten i relasjon til gruppekvoten overreguleres med omlag 50% i forhold til antall påmeldt fartøy.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eiling Lorentsen

Kopi pr fax: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag, Bergen

Norges Fiskarlag

Saksbehandler. innvalgstelefon

Innvalgstelefon: 73 54 58 90

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
02. JUN 98	
SAKSNR.	DOK.NR.
5037/97	19
U.O. 2	

02.06.98

EL

Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1998 - KYSTFARTØYGRUPPEN

Norges Fiskarlag har i telefonisk landsstyremøte 2. juni 1998 diskutert regulering av fisket etter makrell i 1998 og reguleringen av kystfartøygruppen. Følgende vedtak ble fattet:

«1. Etter en ny gjennomgang av makrellsaken går Norges Fiskarlag inn for følgende justeringer og presiseringer i landsstyrevedtak 15/98 «Regulering av fisket etter makrell i 2. halvår 1998»:

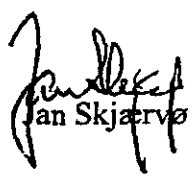
Norges Fiskarlag går inn for å tildele kystgruppen 25.000 tonn. Dette kvantumet erstatter kvantumet tilrådd for kystgruppen i punkt 5 i landsstyrevedtak 15/98 om *fordeling av den norske kvoten på fartøygrupper*. Videre fordeles 2% av den norske totalkvoten til trålggruppen og resterende kvantum tilfaller ringnotgruppen, slik som laget har anbefalt i landsstyrevedtak 15/98.

- Når det gjelder vedtakets punkt 5 c) om *fordeling av kystgruppens kvote* går Norges Fiskarlag inn for at fartøy i *gruppe I* tildeles 12.500 tonn av kystgruppens kvote, mens fartøy i *gruppe II* også tildeles 12.500 tonn av kystgruppens kvote.
- Etter innspill fra medlemslag er Fiskarlaget videre kommet til at det vil være mest hensiktsmessig å videreføre en flat maksimalkvote i *gruppe II* (notfartøy under 13 meter samt garn- og krokfartøy), slik man hadde i 1997. Dette innebærer at fartøyinndelingen som er foreslått i punkt 5 c) femte avsnitt i nevnte landsstyrevedtak erstattes med en maksimalkvote på 85 tonn for alle fartøy i gruppen.
- Når det gjelder vedtakets pkt. 5 b, 3, avsnitt, *deltakervilkår* vil en fra Fiskarlagets side gå inn for at notfartøy mellom 13 - 21,35 m, som kan vise til lang tradisjon i låssettingsfiske etter makrell, må kunne unntas fra kravet om at fartøyet minst må ha levert 25% av fartøyet maksimalkvote i ett av årene -95, -96 eller -97.

Dispensasjon fra aktivitetskravet på 25% må også kunne anvendes i andre særlige tilfeller.

5. Landsstyret viser for øvrig til det pågående arbeidet med gjennomgang av kapasitet og struktur i kystflåten."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærvø

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80
Daglig leder, priv. 52 81 54 39
Telefax 52 81 71 88

Postboks 10
4262 AVALDSNES

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
P.b. 185

5002 Bergen

Handwritten signature

Handwritten signature

592.31

Handwritten signature

Stamp: 26. FEB 1998
Stamp: 1044/98

Husøy, 26. februar 1998

Regulering av fisket etter makrell 1998, trålgruppen.

Styret i Sør-Norges Trålerlag har behandlet reguleringen av fisket etter makrell i 1998 for trålerne. Med bakgrunn i kravet om høyere andel av kvoten, vil vi komme med følgende begrunnelse:

«Når det gjelder trålernes rett til å fiske makrell, er denne hjemlet i lov om fiske med trål § 5-1.

For noen tiår tilbake, var fisket etter makrell og sild trålernes hovedfiskeri. I dag blir trålerne tildelt 2% av den norske totalkvoten. I 1997 utgjorde dette i underkant av 3.000 tonn i gruppekvote. Dette er så lite at en ikke kan dele det ut til alle som har meldt seg på til dette fisket. En må overregulere kvoten, og fisket blir stoppet når gruppekvoten er oppfisket.

I 1997 var maksimalkvoten 70 tonn for hver enkelt tråler. Til sammenligning hadde en enmannssjark en kvote på 85 tonn. Et ringnotfartøy på størrelse med en tråler hadde ca. 10 ganger så høy kvote som en tråler.

Fiskeriministeren har i den senere tid satt i gang en diskusjon om ressursfordelingen mellom de enkelte gruppene, noe som Sør-Norges Trålerlag ser positivt på. Trålernes andel av makrellkvoten har de siste årene vært altfor lav.

Ved fordelingen av kvotene for 1998, krever Sør-Norges Trålerlag at det blir sett på sammenhengen mellom trålernes kvote på nvg-sild og kvoten på makrell. Disse to fiskeslagene hører nemlig nøye sammen når det gjelder fordelingen av ressursene. Trålgruppen fikk ca. 9% av nvg-sild kvoten under forutsetning av at gruppen ble delt ved 90 fot. Dette resulterte i at en kun fikk 2% av makrellkvoten. I ettertid har det vist

seg at trålgruppen aldri ble delt, men trålgruppens %-sats har stått uforandret når det gjelder makrellkvoten.

Konklusjon:

- Ordningen med forhåndspåmelding av fartøy som vil delta i trålfisket etter makrell, må videreføres. Krav om konsum må opprettholdes.
- For å få et rimelig kvantum til de trålerne som deltar, må trålernes %-andel vesentlig forhøyes i forhold til i 1997.
- Åpningsdato for trålernes fiske foreslås satt til 1. november 1998.
- Maksimalkvoten fastsettes ved at gruppekvoten deles på antall påmeldte fartøy, for deretter å overregulere denne med 50%.

Med hilsen
Sør-Norges Trålerlag

Turid S. Tveit
Turid S. Tveit

Kopi:
Norges Fiskarlag
Fiskeridepartementet

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND - ISLAND - JAN MAYEN SESONGEN 1998/99

1. GENERELT OM TREPARTSAVTALEN MELLOM GRØNLAND, ISLAND OG NORGE

Grønland, Island og Norge har siden 1989 hatt trepartsavtaler om forvaltningen av loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen. Den siste av disse, Trepartsavtale som ble inngått i København 13. april 1994, ble oppsagt med virkning fra 1. mai 1998.

Etter flere runder med forhandlinger, undertegnet Grønland, Island og Norge en ny avtale i Reykjavik 20. mai 1998. Avtalen har gyldighet frem til 30. april 2001, med muligheter til forlengelse. Bilaterale avtaler Island - Norge og Grønland - Norge har samme gyldighetstid.

Fordelingen mellom partene i den nye avtalen er 11% til Grønland, 81% til Island og 8% til Norge (mot tidligere 11% til Grønland, 78% til Island og 11% til Norge).

Etter sesongstart har Grønland og Norge adgang til å fiske sine respektive andeler av den TAC som antas å bli fastsatt for hele sesongen (den forventede TAC). Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen.

Norge har etter den nye avtalen (jfr. Trepartsavtalen art. 1 første punktum) anledning til å fiske inntil 12% av foreløpig TAC om sommeren/høsten.

I Islands økonomiske sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35% av den kvote som Norge skal ha i henhold til avtalen. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N og i tillegg må fisket, som tidligere år, avsluttes senest 15. februar, jfr. bilateral avtale mellom Island og Norge av 20. mai 1998 punkt 1.

I Grønlands økonomiske sone har norske fartøy fri adgang til å fiske lodde i ICES-områdene XIV og V nord for 64°30'N.

I sommer og høstperioden, det vil si fra 20. juni til 1. desember, kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS på samme tid. I vintersesongen, det vil si fra 1. desember og frem til og med 15. februar, kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

2. LODDESESONGEN 1997/98

Ved sesongstart var Norges kvote 159.150 tonn. Kvoten var sammensatt av tre elementer. Det første bestod av Norges andel på 11 % av den forventede TAC på 1.265.000 tonn som gir 139.150 tonn. Det andre elementet var at Norge måtte gi Island kompensasjon på grunn av et overfiske av kvoten i sesongen 1996/97. Kompensasjonen ble fastsatt til 5.000 tonn. Det tredje elementet var en kvote på 25.000 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i

forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriatvanten mellom Norge/EU for 1997. Denne kvoten måtte fiskes i løpet av 1997.

Av den norske kvoten på 159.150 tonn kunne inntil 80.490 tonn fiskes i IØS. Kvoten i IØS ble beregnet ved at man tok 60% av Norges andel av TAC (139.150 tonn) og trakk fra den norske kompensasjonen til Island (5.000 tonn). Vi fikk da: $134.150 \text{ tonn} * 60 \% = 80.490 \text{ tonn}$. Det var ingen kvantumsbegrensninger innenfor den norske kvoten i Grønlands sone eller i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM).

Den endelige TAC ble fastsatt lik forventet TAC, nemlig 1.265.000 tonn. Dette medførte at norsk endelig kvote ble lik den kvoten Norge hadde fra sesongens begynnelse.

I 1997/98 sesongen ble det bare fisket om sommeren, og totalt ble det etter den norske sluttseddelstatistikken fisket 157.100 tonn lodde sommeren 1997. Sommerloddefisket ble fordelt med 300 tonn i FJM, 79.100 tonn i grønlandsk økonomisk sone og 77.000 tonn i IØS.

Det vises til vedlegg 1 for en nærmere redegjørelse for sesongen 1996/97 samt en kort gjennomgang av historisk fiske i området.

3. VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET

Bestanden opplyses å være innenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden er svært variabel fordi den avhenger av kun to årsklasser. Den falt under 400.000 tonn i 1990 og 1991. Bestanden tok seg imidlertid raskt opp igjen på grunn av god rekruttering, og er i dag sterk.

For å sikre en gytebestand på 400.000 tonn i mars 1999 anbefaler ICES i samsvar med gjeldende fangstregel at TAC for første halvdel av fangsts sesongen 1998/1999 ikke overstiger 946.667 tonn. Dette er 2/3 av en total TAC på 1,42 millioner tonn beregnet for hele sesongen. ICES anbefaler at data fra tokt i oktober-november 1998 og/eller januar-februar 1999 blir brukt for å fastsette endelig TAC for 1998/1999 sesongen. ICES anbefaler at områder med mye smålodde stenges for fiske for å forhindre uttak av for stor mengde smålodde (perioden medio august til ultimo september).

4. KVOTESITUASJON

Dersom loddekvoten blir fastsatt i henhold til anbefalingene fra ICES blir den norske loddekvoten for 1998/99 sesongen 129.600 tonn [$946.667 \text{ tonn} * 12 \% + 16.000 \text{ tonn}$]. Kvantumet på 16.000 tonn refererer seg til kvoteavtalen mellom Norge / EU for 1998, og kan fiskes i Grønlands sone eller i FJM.

Hele kvantumet på 129.600 tonn kan fiskes sommeren/høsten 1998. I IØS vil det være tillatt å fiske inntil 39.760 tonn ($946.667 \text{ tonn} * 12 \% * 35 \%$) for norske fartøy i 1998/99 sesongen.

Det arbeides med å få til en kartlegging av lodde i FJM. Fiskeridirektøren går inn for å avsette 3.000 tonn av den norske loddekvoten for 1998/99 sesongen på 129.600 tonn til dette formålet. De nærmere detaljer om gjennomføringen av dette fastlegges senere.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 3.000 tonn av den norske loddekvoten for 1998/99 sesongen til forsøksfiske i FJM.

5. DELTAGELSE

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Det eksisterer 102 ringnottillatelser. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, og at konserveringsbestemmelsene kan være til hinder for deltakelse for andre fartøy, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. Med unntak av i 1995/96 - da kun 34 fartøy deltok - har deltakelsen de fem foregående sesongene variert mellom 72 og 79 fartøy. I 1997/98 deltok 79 fartøy. Med bakgrunn i dette legger en til grunn at det vil delta mellom 70 - 80 fartøy i sesongen 1998/99.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen.

6. ÅPNINGSDATO.

I følge Trepartsavtalen kan fisket begynne 20. juni jfr. trepartsavtalen av 20. mai 1998 art. 2.

I årene før 1997 har fisket blitt åpnet tidligst 1. juli og senest 10. august. En senere åpning av fisket enn det den forrige Trepartsavtalen har gitt adgang til, har blant annet vært begrunnet med hensynet til loddas sterke individuelle vekst i juli måned og ønsket om å tilrettelegge for at en størst mulig andel av den norske loddekvoten skulle kunne fiskes i Jan Mayen sonen.

Tilrettelegging av fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen var basert på at lodda i flere år var observert på vandring nordover fra IØS til FJM i perioden 15. - 25. juli. I de siste sesongene synes det derimot som om lodda har opptrådt noe annerledes. I 1993 var det et svært vestlig preg over loddas utbredelse og den var i hovedsak tilgjengelig i Grønlands sone. I 1994/95 - og i 1995/96 sesongen var lodda i det vesentligste tilgjengelig i IØS, mens den i 1996/97 igjen var tilgjengelig i alle tre sonene.

I 1997 bestemte Fiskeridepartementet å åpne fisket fra 1. juli.

Følgende elementer - uten innbyrdes prioritering - bør vurderes ved valg av tidlig/sen åpning:

1. Usikkerhet knyttet til om kvoten vil bli oppfisket ved en sen oppstart.
2. Usikkerhet knyttet til loddas utbredelse på områder/soner.
3. Om en senere åpning enn det avtalen gir anledning til vil kunne oppfattes som diskriminerende for norske fartøy.
4. Senere åpning antas å gi høyere fettinnhold i fisken.
5. Hensynet til landindustrien
6. Anbefalingen fra ICES om stengning av områder med mye smålodde i tiden medio august til ultimo september.

Fiskeridirektøren viser til at noen hensyn peker i retning av en tidlig åpningsdato, mens andre hensyn peker i retning av en senere åpningsdato. Fiskeridirektøren har over lang tid hatt det standpunkt at en senere åpning er å foretrekke når alle forhold vurderes under ett, men vil ikke foreslå en konkret dato fordi næringens syn bør tillegges stor betydning på valget av tidspunkt for åpning.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn be om Reguleringsrådets vurdering av dette spørsmål.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets vurdering når det gjelder dato for åpning av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad senest 4 dager før dato for åpning av fisket.

7. GENERELT OM REGULERINGEN FOR ALLE TRE SONENE

Når det gjelder adgangen til Islands sone vil det bli lagt frem to alternative modeller som er nærmere beskrevet i punkt 7.1. nedenfor.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene som i 1997/98 sesongen tildeles kvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i Islands sone, i Grønlands sone og i Jan Mayen sonen. Fordelingen av kvoter på fartøy skjer etter universalnøkkelen. Fiskeridirektøren vil antyde at det kan være hensiktsmessig å overregulere med 15 % - 25 % avhengig av antall påmeldte fartøy. Kvantumsmessig vil fartøyenes kvoter tilsvare 2 - 3 turer avhengig av fartøyenes konsesjonskapasitet. Overregulering vil kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene pr. fartøy blir fordelt etter "universalnøkkelen".
Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at kvotene kan oppheves etter 10. august dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren vil også foreslå at det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks.

7.1 Adgangen til Islands sone

7.1.1 Alternativ 1- Åpning av fisket før midten av juli

I Islands økonomiske sone kan det fiskes inntil 39.760 tonn (jfr. punkt 4 ovenfor) for norske fartøy i 1998/99 sesongen. Dersom det velges en tidlig åpningsdato for fisket jfr. punkt 6 ovenfor, antar Fiskeridirektøren at relativt mange fartøy vil ønske å delta i IØS fordi lodda mest trolig vil være tilgjengelig der på et tidlig tidspunkt. For det første er den norske kvoten i IØS for liten til at alle påmeldte fartøy vil kunne få en stor nok fartøykvote i IØS i forhold til det som vil

være en rasjonell avvikling av fisket. For det andre vil en for knapp kvote pr. fartøy i IØS kunne medføre en økt risiko for feilrapportering m.v.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at adgangen til å fiske i IØS tildeles fartøy ved loddtrekning. De deltakende fartøy i IØS tildeles kvote på grunnlag av sin konsesjonskapasitet, men begrenset oppad til 10.000 hl. Dersom et uttrukket fartøy fisker utelukkende i IØS i løpet av en tur, kan det altså ikke nytte faktisk lastekapasitet dersom denne overstiger konsesjonskapasiteten.

Fiskeridirektøren vil også foreslå at siste utseilingsdato settes til 1. august. Adgangen til å fiske i IØS går da videre til det neste fartøyet på listen..

Ved åpning før midten av juli foreslår Fiskeridirektøren at adgangen til å fiske i IØS reguleres ved loddtrekning.

Fiskeridirektøren foreslår at uttrukne fartøy gis adgang til 1 tur i IØS. På denne turen kan et fartøy fiske inntil sin konsesjonskapasitet, men begrenset oppad til 10.000 hl.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som ikke har tatt utseiling før 1. august, mister sin prioritet til å fiske i IØS.

7.1.2 Alternativ 2 - Åpning senere enn midten av juli

For det tilfelle at åpning settes senere enn midten av juli foreslår Fiskeridirektøren at det som i 1997/98 fastsettes en egen kvotefaktor for fiske i IØS. For sesongen 1998/99 forsterkes behovet for dette ved at bare 35% av norsk kvote kan fiskes i IØS jfr. trepartsavtalen av 20. mai 1998 art. 12. Det vil derfor bare være rom for en helt marginal overregulering i IØS.

Ved åpning senere enn midten av juli foreslår Fiskeridirektøren at ordningen fra foregående sesong videreføres ved at det fastsettes en faktor som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og en faktor som begrenser det enkelte fartøys fiske i IØS.

Peter Gullestad konstaterte enighet i rådet om at det ikke var behov for å innkalle en havforsker på lodde. Han spurte videre om det var ønskelig med en redegjørelse fra trepartsforhandlingene, og gav ordet til Trond Moldskred.

Trond Moldskred viste til at loddebestanden har vært regulert ved avtale siden 1989, men at Island sa opp avtalen i 1994 med virkning fra 1. mai 1998. Det har videre vært fem forhandlingsmøter med stor avstand i synspunktene. Han viste til at gjennombruddet i forhandlingene kom i møte den 20. mai i år i Reykjavik, hvor fordelingen mellom partene ble 81 % til Island, 11 % til Grønland og 8 % til Norge. Norske fartøy har etter avtalen adgang til å fiske inntil 35 % av den norske kvoten i Islands økonomiske sone, mens en har adgang til å fiske hele kvoten i Grønlands økonomiske sone. Han oppsummerte med å si at avstanden mellom

partene var så stor at en i forkant av forhandlingene ikke hadde tro på at en avtale ville komme i stand. Dette var grunnen til at en gikk med på reduksjonen i andel fra 11 til 8 %.

Åge Remøy spurte hvilke prinsipper som lå bak reduksjonen fra 11 til 8 %.

Moldskred sa at begrunnelsen ligger i sonetilhørigheten, i det Island hevder at deres andel i sonen er atskillig høyere enn de andre partenes.

Turid Tveit pekte på at islandske myndigheter ikke tillater trålfiske i Islands økonomiske sone, og spurte om det arbeides for å få tillatelse til dette.

Moldskred svarte at trålfiske er forbudt for alle fartøy, med unntak av et mindre islandsk prøvefiske.

Gullestad sa også at det ikke er grunnlag for norsk adgang til å drive trålfiske i IØS. Han viste så til saksdokumentene og forslaget om at det avsettes 3.000 tonn av den norske loddekvoten for 1998/99 sesongen til forsøksfiske i FJM. Han påpekte at dette vil bli gjennomført som et ordinært letetokt med kartlegging.

Remøy påpekte at belastning av totalkvoten med forsøksfiske er et nytt prinsipp som er betenkelig. Han sa at en gjerne kan avsette kvote til forsøksfiske, men at dette ikke må belaste den kommersielle kvoten.

Gullestad påpekte at dette ikke er et ordinært forsøksfiske, men en kartlegging av om lodda er i FJM og hvor i sonen den eventuelt er. Han sa imidlertid også at han ser Remøys poeng. Videre viste han til at når saksdokumentene ble skrevet var dette forsøksfisket noe næringen selv skulle drive, finansiert gjennom sildelaget, og ikke et fiske gjennomført av myndighetene. Han sa at han kunne gå med på å frafalle punktet, under forutsetning av at forsøket fullt ut gjennomføres av forsøkskontoret.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for å frafalle punktet.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag om at bare fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen, og spurte om det var noen synspunkter på dette.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for dette forslaget.

Gullestad viste til saksdokumentenes alternative forslag til åpningsdato, og sa at en ved en tidlig åpning ikke kunne gi adgang for alle påmeldte fartøy til å delta, i det kvantumet til hver enkelt da ville bli så lavt at det ville åpne for stor grad av feilrapportering. Dette ville således være en uansvarlig regulering. Han viste til at hans anbefaling var å åpne fisket senere med fordeling av kvote til alle påmeldte fartøy, og ba om synspunkter på dette.

Sammy Olsen sa at forslaget fra Norges Fiskarlag og Fiskebåtredernes Forbund er åpning 20. juni og deltakeradgang til alle påmeldte fartøy.

Gullestad spurte om fiskarlaget hadde noen subsidiære forslag.

Remøy spurte hva som ville bli resultatet av en loddtrekning.

Gullestad svarte at de som får adgang til å delta da vil få ta full last, men begrenset oppad til 10.000 hl. Han viste til at det da blir ca. 40 fartøy som får adgang til å delta, og at alternativet er adgang til å ta bare halv last for alle 80 fartøy.

Jan Birger Jørgensen sa at det subsidiært er bedre med utsatt åpning enn loddtrekning, i det det ikke er stemning i flåten for loddtrekning.

Remøy sa at forutsetningen for å kunne foreta loddtrekning er at den andre halvparten av fartøyene da må få adgang til å gå til neste år.

Ottar Kaldhol spurte hvorfor en ikke kan følge næringens råd.

Gullestad svarte at dette vil føre til massiv juksing, noe som vil være svært skadelig for næringen og forholdet til Island.

S. Olsen sa at fiskarlaget ikke har diskutert alternative forslag, og at de ønsket å komme tilbake med et forslag til en senere åpningsdato lenger ut i møtet.

Gullestad svarte at dette var greit, og tilføyde at åpningen bør utsettes ihvertfall til midten av juli, og helst til 1. august. Han oppsummerte Fiskarlagets og Fiskeridirektørens primære syn, og sa seg villig til å inngå et kompromiss med åpning 15. juli uten loddtrekning. Han nevnte samtidig fjorårets problemer med lisensiering, og sa at en kan risikere å få de samme problemene også i år.

Remøy sa at det var stor motstand mot loddtrekning, og ønsket en gylden middelvei med åpning 1. juli.

Gullestad sa at dette var for tidlig, og at han ikke ville strekke seg lenger enn til åpning 15. juli.

Remøy sa at hvis alternativet er loddtrekning så kan Fiskarlaget gå med på åpning 15. juli.

Gullestad sa at en ikke trenger noen avstemning her.

Gullestad viste til de resterende forslag i saksdokumentene.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad senest 4 dager før dato for åpning av fisket.

Videre var det enighet om å foreslå at kvotene pr. fartøy blir fordelt etter «universalnøkkelen», samt at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Reguleringsrådet gikk også inn for at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at kvotene kan oppheves etter 10. august dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

Det var også enighet om å foreslå at det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks.

VEDLEGG 1

De samlede loddefangstene ved Jan Mayen, Grønland og Island har i perioden fra sesongen 1978/79 til sesongen 1996/97 i gjennomsnitt vært omlag 890.000 tonn. Fangstene har variert i størrelsesorden fra 0 tonn i sesongen 1982/83 til 1.571.000 tonn i 1996/97-sesongen. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket over 80 %, norske fartøy omlag 10-15 % og hovedsakelig har færøyske fartøy fisket det resterende kvantumet, som Færøyene har kjøpt fra Grønland. I de siste årene har også Grønland hatt et fartøy i loddefiske.78.

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisone ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen.

I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i islandsk økonomisk sone (IØS) og Grønlandsk sone (GS). Til orientering er det vedlagt tabell (vedlegg 2) over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 1997.

Sommer-/høstloddefisket 1997.

Den vitenskapelige tilråding om totalkvote (TAC) for sesongen 1997/98 var 1.265.000 tonn, hvorav inntil 850.000 tonn kunne fiskes sommeren/høsten 1997.

Sommerloddefisket ble åpnet 1. juli. Totalt var det påmeldt 87 fartøy.

Fisket ble i utgangspunktet fartøykvoteregulert med den begrensning at fisket ville bli stoppet når totalkvoten var oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke hadde fisket sin kvote. Faktoren ble først fastsatt til 4,8, hvorav det maksimalt kunne fiskes et kvantum som tilsvarte en faktor på 2,2 i IØS. Dette var andre gang at fangstbegrensning for det enkelte fartøy er blitt praktisert i IØS. En faktor på 4,8 representerte en teoretisk overfordeling på ca. 16 %. Faktoren på 2,2 i IØS representerte tilsvarende en overfordeling på ca. 5 %.

Faktoren i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket etter lodde ble økt to ganger i løpet av sesongen og endte 6. november 1997 på 6,4. Faktoren i IØS ble endret fire ganger i løpet av sesongen og endte 30. oktober 1997 på 4,4.

I følge Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk ble det totalt fisket 157.100 tonn lodde sommeren/høsten 1997. Med unntak av i underkant av 829 tonn som ble levert i utlandet, og 6.682 tonn som gikk til frysing, ble lodden anvendt til mel/olje produksjon.

Noen tilleggsplysninger om sommerloddefisket i 1997:

- Totalt deltok 79 fartøyer i loddefisket.
- Det meste et enkelt norsk fartøy fisket i løpet av sommersesongen var 3.041 tonn.
- Gjennomsnittlig fangst pr. fartøy var 1.988 tonn.

Havforskningsinstituttets sammendrag av ACFM-anbefalinger, mai 1998

Lodde ved Island, Øst-Grønland og Jan Mayen.

Kriterier for rådgivningen: Bestanden forvaltes ved en to-trinns fangstregel som har som målsetning og sikre en minimum gytebestand på 400 000 t.

Status: Bestanden er innenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden er svært variabel fordi den avhenger av 2 årsklasser. Den falt under 400 000 t i 1990 og 1991. Bestanden tok seg raskt opp igjen på grunn av god rekruttering og er idag sterk.

Forvaltningråd: For å sikre en gytebestand på 400 000 t i mars 1999 anbefaler ICES i samsvar med gjeldende fangstregel at TAC for første halvdel av fangstsesongen 1998/99 ikke overstiger 0,95 millioner t. Dette er 2/3 av en total TAC på 1,42 millioner t beregnet for hele sesongen. ICES anbefaler at data fra tokt i oktober/ november 1998 og/eller januar/ februar 1999 blir brukt for å fastsette endelig TAC for 1998/99 sesongen. ICES anbefaler at områder med mye smålodde stenges for fiske for å forhindre uttak av en stor andel smålodde.

Kommentarer: Av føre var hensyn bør en vurdere modifiseringer av gjeldende fangstregel, slik at det tas hensyn til usikkerhet i bestandsmålingene. For å beskytte smålodde bør mulighetene for stenging av fisket i perioden medio august til ultimo september vurderes.